

முதன் முறையாகப்
பதிப்பிக்கப்படுவது

102872

மகாகவி பாரதியின் ‘சக்ரவர்த்தினி’ கட்டுரைகள்

தாரபூர்வமானது]

oundation
urukul K

गुरुकुल कांगड़ी विश्वविद्यालय
कृपया पुस्तक के ऊपर कोई निशान आदि
न लगायें।

ஓம் சக்தி

மகாகவி பாரதியாரின்

“சக்ரவர்த்தினி”

கட்டுரைகள்

பதிப்பாசிரியர்கள் :

சீனி. விசுவநாதன்

வி. எஸ். மணி

102877

With Best Compliments From:
 NALLI CHINNASAMY CHETTY
 SILK GOODS MERCHANTS
 T. NAGAR, CHENNAI-600017

வானவில் பிரசுரம்

18, இரண்டாவது கழகத்தெரு - இரந்த சி.வ.டி.நகர்
சென்னை - 600035.

முதற் பதிப்பு : செப்டம்பர்—1979

வானவில் வெளியீடு—6

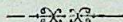
© வானவில் பிரசுரம், சென்னை.

விலை ரூ. 4 : 50

Name of the Book	: MAHAKAVI BHARATI'S 'CHAKRAVARTINI' KATTURAIGAL
Name of the Editors	: Seeni. Viswanathan & T. V. S. Mani
Name of the Publisher	: VAANAVIL PRASURAM, MADRAS-600 035
Name of the Printer	: Progressive Printers, Madras-600 001.
No. of Pages	: VIII + 112 = 120
Price per Copy	: Rs. 4 : 50
Classification	: Essays

Registered No. M-520.

வருட சந்தா ரூபா 2.

CHAKRAVARTINI.A TAMIL MONTHLY DEVOTED MAINLY TO THE ELEVATION
OF INDIAN LADIES

ச க் ர வ ரீ த் தி னி .

தமிழ் நாட்டு மாதர்களின் அபிவிருத்தியே நோக்க
மாக வெளியிடப்படும் மாதாந்தரப் பத்திரிகை.

Vol. II.	Madras. August, 1908.	No. 1.
தொகுதி. II.	சென்னை. 1908ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம்.	பத்திரி. 1.

CONTENTS.

அட்டவணை.

	PAGE.		PAGE.
1. OURSELVES—A RETROSPECT.	1	1. சுமத்ர பத்திரிகையின் அபிவிருத்தி.	1
2. RAJA RAM MOHAN ROY— By the Editor.	2	2. ராஜா ராம் மோகனராயர்— பத்திரிகாதிபதி.	2
3. SATI—By L. Narayanaiah Aiyer, B.A.	6	3. விதி—எஸ். காரையன்சாமி அய்யர், பி.ஏ.	6
4. CHANDRAMATI—By Mahesh Kumara Sharma	10	4. சந்திரமதி—மகேச குமார் சர்மா.	10
5. THE EDUCATION OF WOMEN IN INDIA—A necessity—By S. Sriyuvasa Aiyer, B.A.	14	5. பெண்கள் அபிவிருத்தியை— வதின் அவசியத்தன்மை— எஸ். சூரிவாசாய்யர்.	14
6. RAMATILAKAM—By S. V. Srinivasa Aiyer, B.A.	17	6. ராமதிலகம்— எஸ். வி. சூரிவாசாய்யர்.	17
7. PARVATI SOBUANAM—By Srinathi R. S. Subba Iyer, B.A.	19	7. பர்வதிசோபனம்—சூரிமதி ஆர். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி அம்மாள்.	19
8. INTERESTING NEWS, NOTES AND CUTTINGS.	21	8. பொதுகூர்ந்தமனங்கள்.	21

P. Vaidyanathier,
Proprietor.C. Sankaranarayanan
Editor.

Copy-Right Reserved.

THE IRISH PRESS;—MADRAS

ஸமர்ப்பணம்

தெய்வபூமியென்று சொல்லப்படும்

இந்தப் பாரதப் பெரும் பூமிக்கு

ஞான உணவும்

தோள் வலியும்

மனத் திடனும்

கொடுத்து இதனைக் கைதூக்கிவிடும்

பாரத குமாரிகளுக்கு

பதிப்பாசிரியர்கள்

நினைவுநாள் பரிசு

பாரதியன்பர்களே, வணக்கம்.

இந்த ஆண்டு மகாகவி பாரதியார் நினைவுநாள் பரிசாகத் தமிழ் நாட்டுப் பெண்மணிகளின் சீரையும், சிறப்பையும், அறிவு நலத்தையும் அபிவிருத்தி புரிவதையே பெரு நோக்கமாகக் கொண்ட, நம் மகாகவி ஒருசில காலம் ஆசிரியர் ஸ்தானத்தில் அமர்ந்து, 'சக்ரவர்த்தினி' இதழில் எழுதிய கட்டுரைகளை முதன் முதலாக நூல் வடிவில் தருகிறோம்.

“பெண்மை யறிவுயரப் பீடுயரும்; பெண்மைதான்
ஒண்மையுற வோங்கும் உலகு”

—இது தான் 'சக்ரவர்த்தினி'யின் ஜீவ கீதம்;
ஜீவ நாதம்; இலட்சியக் கீதம்.

ஆம்; அறிவின் வளர்ச்சியினாலே பெண்மைக்குச் சிறப்புண்டாகும். பெண்மை பெருமையுடன் கலந்த இடத்து அந்நாடு சிறப்படைவதாகும் என்பதையே தமது தலையாய நோக்கமாகக் கொண்டு 'சக்ர வர்த்தினி' இதழின் ஆசிரியப் பொறுப்பில் அமர்ந்து செயல்பட்டார் மகாகவி.

‘இருளை நீக்கி ஒளியினைக் காட்டுவாய்
இறப்பை நீக்கி, அமிர்தத்தை ஊட்டுவாய்’

என்று பின்னாலில் மகாகவி 'நாட்டுக் கல்வி' என்ற தலைப்பில் ரவீந்திரநாதர் எழுதிய பாடலின் மொழி

பெயர்ப்பிலே குறிப்பிட்டார். ஆனால், ஆரம்ப நாட்களிலேயே-அதாவது பத்திரிகைத் தொழிலிலும், அரசியலிலும் ஈடுபட்ட அடி நாட்களிலேயே - மகாகவி நாட்டுக்கு ஒளி விளக்காகத் திகழ்ந்த-இருளைப் போக்கி ஞானவொளி காட்டிய - ஞானநெறி உணர்த்திய - உலக நன்மையின் பொருட்டு உழைத்த - உத்தமர்களின் பெருந்தொழில்களை யெல்லாம் விளக்கிக் கட்டுரைகளாக வடித்தார். சற்று ஒருபடி கூடுதலாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், “பெண்மை” பற்றியே மிகத் தீவிரமாக வற்புறுத்திய ஒருசிலருள், நம் மகாகவி பாரதிதான் தலைமை ஸ்தானம் வகித்தார் என்பதை இந்நூல் கட்டுரைகள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

ஆம், அடிமைப்பட்ட நாடு நல்வாழ்வு பெற வேண்டும் என்பதற்காக எழுதப்பட்ட எழுத்துக்கள் இவை என்று கொள்வதைவிட, ‘மக்கள் கண் திறந்திட வேண்டும்’ என்பதற்காக மட்டுமல்ல, ‘பெண் விடுதலைவேண்டும்’ என்பதற்காகவுமே எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் - வடித்த எழுத்துக்கள் இவை எனக் கொள்வதே பொருத்தமுடையதாக நாங்கள் கருதுகிறோம்.

“தேசத்தினது உயர்வு பெண்களைப் பொறுத்திருக்கின்றது. பெண்கள் உயர்வு கல்வியையும், உலக ஞானத்தையும் பொறுத்திருக்கின்றது”

என்று அந்தநாளிலே அறைகூவிய ஒரே கவிஞனான பாரதி— ‘பெண்ணறத்தினை ஆண்மக்கள் வீரந்தான் பேணுமாயின் பிறகொரு தாழ்வில்லை’ என்ற கொள்கையையும் வற்புறுத்தத் தவறவில்லை. கவிமொழியிலே வாய்மணக்க ‘உயிரினும் இந்தப் பெண்மை இனிது’ என்று உயிருக்குயிராக - இல்லை இல்லை-உயிரைவிடப் பெண்மையை இனிது என்று பாடிப் பிறர்க்கு

உணர்த்தியவரும் நம் மகாகவி பாரதியார்தான் எனத்
துணிந்து கூறலாம்.

நாடு நலம் பெற —

வீடு விளக்கமுற —

பெண்மை பெருமையுற —

இந்த அரிய நூல் பெரிதும் துணை செய்யும் என்பது
எங்கள் திடநம்பிக்கை. ஆம்; நம்பினார் கெடுவதில்லை.
இது நம் மகாகவி வழங்கிய தீர்ப்பு.

நூல்வடிவம் பெறக் காரணகர்த்தாவாகப் பெருமை
பெறும் குளித்தலை தமிழ் கா. சு. நினைவு நூலக
அமைப்பாளர்-பெரியவர்-இளமுருகு பொற்செல்வி அவர்
களுக்கும், நல்ல முறையில் அச்சிட்டுள்ள புரோகிரசிங்
அச்சகத்தாருக்கும், அச்சுக்கலையின் அழகு துலங்க
வெளியிட்டுள்ள வானவில் பிரசுரத்தாருக்கும், எங்கள்
பணி சிறக்க என்றும் துணை நிற்கும் பாரதி பக்தர்
களுக்கும் எங்கள் உளங்கனிந்த நன்றியும் வணக்கமும்.
ஓம். வந்தேமாதரம்.

சீனி. விசுவநாதன்

டி. வி. எஸ். மணி

மகாகவி
பாரதியாரின்
முரசு

பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான்-புவி
பேணி வளர்த்திடும் ஈசன் ;
மண்ணுக்குள் னேசில மூடர்-நல்ல
மாத ரறிவைக் கெடுத்தார் .
கண்க ளிரண்டினி லொன்றைக்-குத்திக்
காட்சி கெடுத்திட லாமோ ?
பெண்க ளறிவை வளர்த்தால்-வையம்
பேதைமை யற்றிடுங் காணீர் .

பதிப்புரை

பெண்மை வாழ்கென்று கூத்திடு வோமடா
பெண்மை வெல்கென்று கூத்திடு வோமடா
தண்மை இன்பநற் புண்ணியஞ் சேர்ந்தன
தாயின் பெயரும் ஸதி யென்ற நாமமும்.

—மகாகவி பாரதியார்

தமிழ் மக்களுக்கு நல்விருந்தாக இந்த ஆண்டு எங்கள் பிரசுரம் மகாகவி எழுதிய—ஆனால், இந்நாள் வரை நூல் வடிவம் பெருத கட்டுரைகளை அரிதின் தேடி வழங்குகிறது.

பெண்ணின் பெருமையை நம் மக்களுக்கு உணர்த்திய - பெண்மைக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை வற்புறுத்திய — “சக்ரவர்த்தினி” கட்டுரைகளை நூல் வடிவில் தமிழர்களுக்கு வழங்குவதில் பெருமை கொள்கிறோம்; அப்படிப் பிரசுரிக்கும் பாக்கியம் கிடைத்ததை எண்ணி எண்ணி மகிழ்கிறோம். முதன் முதலாக நூல் வடிவில் வழங்கும் பேறு எங்களுக்கல்லவா கிடைத்துள்ளது!

சுமார் 74 ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே மகாகவி எழுதிய கட்டுரைகளை இந்நூலில் காணலாம். இந் நூல் கட்டுரைகள் மகாகவியின் ஆரம்பகால எண்ணங்களையும் -- கருத்துக்களையும் பிரதிபலிக்கின்றன என்று கொள்வதைப் போலவே, அந்தக் கால அரசியல் நடை

முறைகளையும், அரசியல் தலைவர்களின் அரசியல் ஒழுக்கத்தையும், நாணயத்தையும், நேர்மையையும் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன எனவும் கருத இடமுண்டாகிறது. மற்றும், சமூகத்தில் பெண்களுக்குரிய ஸ்தானம் எத்தகையது என்பதையும் தெள்ளத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன சில கட்டுரைக் கருத்துக்கள். ஆனால், பொதுவாக-இல்லை இல்லை-சிறப்பாக 'பெண் விடுதலை-பெண்ணின் பெருமையே' அனைத்துக் கட்டுரைகளிலும் இழையோடி நிற்பதைக் காணலாம்.

நூல் சிறக்க உதவிய நண்பர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி.

எங்கள் பணிகள் சிறக்க என்றும் உங்கள் நல்லாதரவை வேண்டுகிறோம். ஒம். வந்தேமாதரம்.

பதிப்பாளர்

□ பரிச்சய வார்த்தை

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதற் பெருங் கவிஞர் மகாகவி பாரதியாரிடம் எனக்கு இளமை முதலே மிகுந்த ஈடுபாடு உண்டு. ஆம்; பள்ளி நாட்களிலேயே இனந்தெரியாத ஓர் பக்தியைப் பாரதிக் கவிஞனிடம் வளர்த்துக் கொண்டேன்.

இன்றைக்குச் சரியாகப் பதினெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, என்னைப் போன்றே மகாகவி பாரதியாரிடம் ஈடுபாடுள்ள திரு. டி. வி. எஸ். மணி அவர்களின் தூண்டுதலாலும், துணையாலும் மகாகவி பாரதியின் எண்பத்தோராம் பிறந்தநாள் பரிசாகத் தமிழகம் தந்த மகாகவி என்ற தொகுப்பு நூல் ஒன்றைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டேன். அதனைத் தொடர்ந்து மக்கள் பதிப்பான பாரதியார் கவிதைகள் நூலையும் பதிப்பிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டேன். தொடர்ந்து மகாகவி பாரதியார் நூற்களைப் பதிப்பிப்பதையே தலையாய பணியாக - முதற் பணியாகக் கொண்டு தொழிற்பட்டு வருகின்றேன். முருக பக்தர்கள் 'வேலை வணங்குவது எமக்கு வேலை' என்பதுபோலே, எளியேனுக்கும் 'மகாகவி பாரதியை வணங்குவதும் பணிவதுமே வேலை' யாயிற்று.

மகாகவியின் படைப்பிலக்கியங்களைப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கிய நாள் முதலாகவே மகாகவி தொடர்பான செய்திகளையும், குறிப்புக்களையும் சேகரிக்க முற்பட்டதுடன்-அம் மகாகவி தொடர்பு கொண்ட பத்திரிகைகள்-அவர் பணியாற்றிய பத்திரிகைகள் ஆகியன பற்றியும் தேடிக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டேன். குறிப்பாக, எனக்கு முன் இப் பணியில் ஈடுபட்டு பெருமளவு வெற்றிகண்ட அறிஞர்களின் அடியொற்றி-

அவர்களுக்குக் கிடைக்கப்பெருத - இதழ்களையே தேடும் பணியில் ஈடுபட்டேன். ஆம்; நாளெல்லாம் விளை செய்தால் நினைப்பது முடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன் செயற்பட்டேன்.

மகாகவி தொடர்பு கொண்ட பத்திரிகைகள் - ஆசிரியர் ஸ்தானத்திலும் பொறுப்பிலும் இருந்து நடத்திய இதழ்கள் - என்று நம்மனோர் பலராலும் ஏகமனதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவை 'சுதேச மித்திரன்', 'சக்ரவர்த்தினி', 'இந்தியா', 'பால பாரதா', 'விஜயா', 'கர்மயோகி' - போன்றனவாகும்.

விஷயதானம் செய்த பத்திரிகைகளாக 'New India', 'Common weal', 'Hindu' போன்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளும், 'செந்தமிழ்', 'விவேகபாநு', 'ஞான பாநு' போன்ற தமிழ்ப் பத்திரிகைகளுமே ஆகும். ‡

மகாகவியின் நூல்களைப் பதிப்பிப்பதற்கு என்றே 1924 ல் தோன்றிய பாரதி பிரசுராலயம் சுதேச மித்திரன் - பாலபாரதா - New India - Common weal - Hindu - செந்தமிழ் - விவேகபாநு - ஞானபாநு - போன்ற இதழ்களில் எழுதிய எழுத்துக்களையெல்லாம் தேடிப் பிடித்து பெரும்பாலானவற்றை நூல் வடிவில் மிக நல்ல முறையில் மலிவுப் பதிப்பாகவே வெளியிடும் பணியில் ஈடுபட்டு, வெற்றியும் கண்டது. பாரதி பிரசுராலயத்தின் நிறுவனர்களான ஸ்ரீ சி. விசுவநாத ஐயரையும், ஸ்ரீ ஹரிஹர சர்மாவையும் தமிழுலகம் மறவாது.

அதன்பின், திரு. ரா. அ. பத்மநாபன் அவர்கள் தாம் பல காலங்களில் - பல இடங்களில் சேகரித்த மகாகவி பாரதி எழுத்துக்களை, 'சுதேசமித்திரன்' - 'இந்தியா' -

‡ இச் செய்தியை எனக்கு விவரமாக எடுத்துச் சொன்னவர் மகாகவியின் இளைய சகோதரர் ஸ்ரீ சி. விசுவநாத ஐயர்.

‘ விஜயா’ என்ற ஆசிரியரின் பெயர் மூலம் ‘விஜயா’ என்ற பெயர் வற்றையே “ பாரதி புதையல் ” களாக வெளியிட்டார். பழைய சுதேசமித்திரன் - ஓரளவு இந்தியா ஆகிய பத்திரிகைகளினின்றும் பல புதிய செய்திகளையும், விளக்கங்களைத் தரும் கட்டுரைகளையும், ஒரு சில பாடல்களையும் சேகரித்து திரு. பெ. தூரன் என்பார் ‘பாரதி தமிழ்’ என்ற பெயரால் வெளியிட்டார். இதன்பின் திரு. இளசை மணியன் என்பார், தமது நண்பர்களுடன் இணைந்து கல்கத்தா தேசிய நூலகத்தில் இருந்த ‘இந்தியா’ பத்திரிகைகளின் பிரதிகளை ‘மைக்ரோபிலிம்’ போட்டோ முறையில் பெற்று, இரு தொகுதிகளாகப் “ பாரதி தரிசனம் ” என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டார்.

மற்றும், ‘பாரதி வேட்டை’யில் கிடைத்த புதிய புதிய கட்டுரைகளையும், கவிதைகளையும் சமயம் கிடைத்த போதெல்லாம் - அவ்வப்போது ‘கலைமகள்’ ஆசிரியர் கி. வா. ஜ. அவர்களும், சிதம்பர ரகுநாதன் அவர்களும், ‘குமரி மலர்’ ஏ. கே. செட்டியார் அவர்களும் பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிட்டு வந்த செய்தி அனைவரும் அறிந்ததே.

என்றாலும், முழு அளவில் நாம் மேலே குறிப்பிட்ட பத்திரிகைப் பிரதிகள் கிடைக்கப்பெருத நிலையில்தான் உள்ளோம். பல பத்திரிகைகளின் இதழ்களில் ஒருசில அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகவே கிடைக்கப் பெறுகின்றன. மகாகவியை முழு அளவில் ‘காட்டும்பணி’ பெருகிவருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும். முன்னேக்காட்டிலும் தற்பொழுது பாரதி அன்பர்களின் குழாம் பெருகி, பாரதி இதழ் வேட்டையில் தீவிரமாக முனைந்துள்ளதும் பெருமைக்குரிய விஷயம்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், சுதேசமித்திரனில் துணையாசிரியர் பொறுப்பில் இருந்துகொண்டே, பெண்களின் அபிவிருத்திக்காகப் பாடுபட்ட ‘சக்ரவர்த்தினி’ மாத இதழில் ஆசிரியராக இருந்த மகாகவி பாரதியின்

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
 எழுத்துக்களைத் தேடிப் படிக்கும் முயற்சியில் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டேன். மகாகவி பாரதியன்பர்களில் ஒருசிலர் 'சக்ரவர்த்தினி'யின் ஓரிரு இதழ்களைப் பார்த்ததாகவும் சொல்லிக் கேள்விப்பட்டேனே தவிர, நான் ஒரு இதழைக்கூடக் கண்ணால் பார்க்கும் பாக்யம் வாய்க்கப் பெற்றேனில்லை. வெளியூர்ப் பயணம் மேற்கொண்ட போதெல்லாம் தேடியபோதும், சரியான தகவல் கிடைக்கப் பெற்றேனில்லை. என்றாலும், நான் சோர்வு அடைக்கவில்லை. 'என்றேனும் ஒருநாள் கிடைக்கும்' என்ற நம்பிக்கையுடன் காத்திருந்தேன். ஆம்; நம் மகாகவியின் திருவாக்குப்படியே 'நம்பினோர் கெடுவதில்லை' என்ற திட நம்பிக்கையுடன் பொறுமையோடு காத்திருந்தேன். 'பொறுத்திருப்போம்; காலம் கனியும்' என்ற என் நம்பிக்கை வீண் போகவில்லை.

இந்த நிலையில் ஒருநாள் என் நண்பர் ஒருவர் திருச்சி குளித்தலை 'தமிழ் கா. சு. நினைவு நூலக'த்தில் "சக்ரவர்த்தினி" இதழ்கள் இருப்பதாகத் தகவல் தந்தார். அச் செய்தி எனக்குத் தேனாக இனித்தது.

உடனே 'தமிழ் கா. சு. நினைவு நூலக' அமைப்பாளர் அன்பே உருக்கொண்ட - பண்பின் சிகரமான திரு. இளமுருகு பொற்செல்வி அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டேன். என் கடிதத்தைக் கண்ட அப் பெரியவர் - மகாகவியையே தன் குருநாதராக வரித்துக்கொண்ட அவர் - "சக்ரவர்த்தினி" இதழ்கள் எனது நூலகத்தில் உள்ளன. கைபட்டால் நொறுங்கும் நிலையில்தான் இதழ்கள் உள்ளன. முடிந்தால் சென்னை வரும்போது இதழ்த் தொகுதியைக் கொணர்கிறேன்" என்று பதில் எழுதினார். 'சக்ரவர்த்தினி' இதழ்கள் உள்ளன என்று உரியவர்மூலம் அறிந்ததால் ஆனந்தமும், கைபட்டால் சேதமடையும் நிலை என்று படித்ததும் கவலையும் கொண்டேன்.

ஆனால் நான் சற்றும் எதிர்பாராத நிலையில், ஒரு நாள் "நான் சென்னை வந்துள்ளேன். 'சக்ரவர்த்தினி'

இதுதான் அந்த அடிப்படையில் கொண்டு வந்ததுள்ளேன்” என்று திரு. இளமுருகு பொற்செல்வி அவர்கள் எழுதிய கடிதம் என் கைக்குக் கிடைத்ததுதான் தாமதம்-உடனே அவரைச் சந்தித்தேன்.

அவர் கருணை உள்ளத்துடன் கொடுத்த காரணத் தாலேதான் மகாகவியின் ‘சக்ரவர்த்தினி’ இதழ் கட்டுரைகள் நூல் வடிவில் இன்று நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன என்று சொல்வதிலே நான் பெரு மகிழ்வும் பெருமையும் அடைகிறேன். இந் நூலில் உள்ள கட்டுரைகள் அனைத்துமே இதுநாள்வரை நூல் வடிவம் பெருதவையாகும். ஆம் ; முதன்முறையாக நூல் உருப் பெறுகின்றது. இது தமிழ்மக்கள் செய்த தவப் பயனாலேயே கிடைத்தது என்று சொல்வதிலேயும் தவறில்லை. பாரதியன்பர்களின் பலநாள் ஆசைக் கனவு இந் நாளில் - இந் நினைவு நாளில் - மெய்ப்படுகின்றது. ‘கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்’ என்ற என்னுடைய ஆசையும் ஓரளவு பூர்த்தியடைகின்றது.

மகாகவிவின் ஆரம்பகால எழுத்துக்களை நூல் வடிவில் காணும் பெறற்கரும் பேற்றினை நமக்கு வழங்கிய திரு. இளமுருகு பொற்செல்வி அவர்களுக்கு நம் அனைவரின் பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and Coimbatore
 தந்த தொகுதியில் 1, 3, 4 - இதழ்கள் காணப் பெருத நிலையில் - அதாவது 1905 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் இதழ் ஒன்றையும், 1905 ஆம் ஆண்டு டிஸம்பரிலிருந்து 1907 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் வரையிலான இதழ் - தொகுதியையும் கொடுத்தார். தொகுதியில் இல்லாத 1, 3, 4 - ஆகிய மூன்று இதழ்களையும் முயன்று தேட நான் அலையாத இடமில்லை; தேடி அலையாத நாளு மில்லை. இந்நூல் அச்சாகும் காலம்வரை - கிடைக்க வில்லை. கிடைக்கும் வாய்ப்பு உள்ளது என்ற செய்தியை மட்டும் தற்போதைக்கு உங்களுக்குத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன்.

*

*

*

1904 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் மகாகவி பாரதியார், தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகின் தந்தை எனப் பெயர் பெற்ற ஸ்ரீ ஜி. சுப்பிரமணிய ஐயரிடம் 'சுதேச மித்திரன்' பத்திரிகையில் துணையாசிரியராகப் பணியாற்றச் சென்றார். அந்த நேரத்தில், பாரத மாதாவின் கண்ணீர் துடைத்து, அவளை மகிழ்வுறுத்தலே கடமையாகக் கொண்டு, அவளுக்குத் தொண்டு பூண்டு நடப்பதையே தமது சுயதர்மமாகக் கொண்டார், நம் மகாகவி. சுதேசமித்திரனில் துணையாசிரியராகப் பணியாற்றிக்கொண்டே 1905 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் முதல் 'சக்ரவர்த்தினி' இதழின் ஆசிரியர் பொறுப்பினையும் ஏற்கிறார் பாரதியார் என்பது ஆதார பூர்வமான செய்தியாகும்.

'சக்ரவர்த்தினி' இதழ்கள் தொடர்ந்து எத்தனை ஆண்டுகள் வெளிவந்தன என்ற ஆராய்ச்சி ஒருபுறமிருக்க, நம் மகாகவி அப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர்ஸ்தானத்தை அலங்கரித்தது என்னவோ பதின்மூன்றே மாதங்கள் என்பதை யறிகிறோம். ஆம்; பத்திரிகையின் ஆரம்பகாலந்தொட்டு பதின்மூன்று இதழ்களில் மட்டுமே

பதினாறு ஆண்டுகளாக இடம் பெற்றுள்ள கோஷ்பதை உறுதியாகக் கூறலாம். பதின்மூன்றே மாதங்கள்தாம் பாரதியார் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ஸ்தானத்தில் இருந்தார் என்பதை உறுதியாக மட்டுமல்ல - அறுதியிட்டும் கூறிவிடலாம். 1905 ஆகஸ்ட் முதல் 1906 ஆகஸ்ட் வரைதான் அதன் ஆசிரியராக-பத்திராதிபராக இருந்தார் எனத் தெளியலாம். பத்திரிகை எத்தனை ஆண்டுகள் வெளிவந்தன என்பது முக்கியமல்ல - பத்திராதிபர் பொறுப்பில் மகாகவி எத்தனை காலம் நீடித்து இருந்தார் என்பதுதானே முக்கியம்.

பின்பு என்ன காரணத்தாலோ மகாகவி பாரதியார் 'சக்ரவர்த்தினி' பத்திராதிபர் பொறுப்பிலிருந்து விலகிக் கொண்டு விட்டார். 1906 செப். மாதப் பதிப்பில் அதன் உரிமையாளர் பெயர் மட்டுமே - பி. வைத்தியநாத ஐயர் என்ற பெயர் மட்டுமே காணப்படுகின்றது. அதற்கடுத்த இதழில் உரிமையாளர் பெயருடன், பத்திராதிபர் M. S. நடேச ஐயர் பெயரும் இடம் பெறுகிறது. இந்தக் காரணத்தால்தான் பதின்மூன்று இதழ்கள்தாம் மகாகவியின் நேர்பார்வையில் வந்தன என்பதை வற்புறுத்திக் கூறுகிறோம். பதின்மூன்றாம் இதழின் முகப்பு அட்டை அட்டவணையின் பட மூலத்தை iii-ம் பக்கத்தில் காணலாம். அதன்பின் விஷயதானம் செய்தாரா என்பதும் ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயம். பத்திரிகையின் இரண்டாம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் இதழின் வளர்ச்சிப் பற்றியும், அதன் நோக்கங்கள் வெற்றி பெறவேண்டிய அவசர - அவசியம் பற்றியும் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்தெழுதி, மக்களை - குறிப்பாக - பெண் மக்களைத் தம் முயற்சிக்கு ஆதரவு தரக் கோரியவர் பின்னர் தமது எண்ணங்களை வெளிப்படுத்தினாரா என்பது புரியாத விஷயமாக - எவராலும் விடுவிக்க முடியாத 'மர்ம்'மாகவே காணப்படுகிறது. இதனைப் பத்திரிகையின் உரிமையாளர் ஸ்ரீ வைத்தியநாதன் அவர்களும் 14-வது இதழில் விளக்கத் தவறிவிட்டார். விளக்கத் தவறியதோடு மட்டுமல்ல. பின்னொரு

சமயம் மற்றும் ஆவரணைவி Foundation நிதிநிர்மாணத்திற்கும் விஷயதானம் செய்தவர்களின் பெயர்ப் பட்டியலிலே மகாகவியின் பெயர் காணப்படவில்லை. ஒருகால், 1906 ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் - பத்திரிகை வானில் விடிவெள்ளியெனச் 'சுதந்திரம் - சமத்துவம் - சகோதரத் துவம்' என்ற மூன்று தாரக மணிமந்திரங்களையே தனது இலட்சியங்களாகக் கொண்டு உதயமான இந்தியா பத்திரிகையின் பொறுப்பாசிரியர் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டது காரணமாக இருக்கலாமோ அல்லது அரசியல் நிர்ப்பந்தம் காரணமோ, என்னவோ? இது ஒரு புரியாத புதிராகவே உள்ளது, இன்றுவரை.

போகட்டும், ஒரு விஷயம் மட்டும் உறுதி. தேசத் திற்கு எந்த அளவிற்குப் பாடுபட முடியுமோ - எந்த வகையில் எல்லாம் பாடுபட முடியுமோ அந்த அளவில் எல்லாம் - அந்தத் துறைகளில் எல்லாம் மகாகவி பாரதி பாடுபட்டார்.

சக்ரவர்த்தினி பதின்மூன்று இதழ்களில் பாரதியார் எழுதிய எழுத்துக்களே - கட்டுரைகளே இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

மகாகவி பாரதியின் ஆரம்ப கால எழுத்துக்கள் எத்தன்மை வாய்ந்தன என்பதையும், அவை துவக்க காலத்தில் எங்ஙனமாகப் பரிணமித்தன-பரிமளித்தன என்பதையும் தெளிவாக அறிவதற்கும் இந்த நூல் ஓர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. அதோடு மட்டுமல்ல, மகாகவி பாரதியாரின் பரிணாம வளர்ச்சியை அறியவும் இந்த நூல் சிறந்த வழிகாட்டியாகத் திகழும் என்பது திண்ணம்.

தமிழ் உணர்வையும், தேசியப்பற்றையும், பெண் உயர்வையுமே விளக்க எழுந்த 'சக்ரவர்த்தினி' இதழில் பாரதியின் எழுத்தோவியங்கள் தமிழில் 'பத்திராதிபர்'

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
 எனது மகுடம் அணிந்தும், ஆங்கிலத்தில் 'By the Editor' என்றும் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டும் இருக்கின்றன என்பது நாம் பெருமைபடத்தக்க - மகிழ்ச்சிக் குரிய செய்தியாகும். சந்தேகத்துக்கும் மயக்கத்துக்கும் இடமில்லாத வகையில் இவ்வாறாக அமைந்துள்ளது ஒரு வகையில் தனி சிறப்புதானே !

மற்றும், பத்திரிகைக்கு விஷயதானமும் ஞான தானமும் செய்தவர்களின் பெயர்களையும் முகப்பு அட்டையில் ஆங்கிலம் - தமிழ் ஆகிய மொழிகளிலே அட்டவணைப்படுத்திக் குறித்துள்ளதும் நம் சிந்தனைக்கும் கவனத்திற்கும் உரியதாகும். அந்தக்கால பத்திரிகை அமைப்பு முறையையும், நடைமுறை வழக்கத்தையுமே இது புலப்படுத்துகிறது.

சந்தேகத்திற்கும், சர்ச்சைக்கும் இடம் கொடுக்காத வகையில் அவரவர் எழுத்துக்களுக்கு உரியவர் பெயர்ப் பட்டியலைத் தந்தமை நமக்கெல்லாம் வசதியாக மட்டுமல்ல - ஆறுதலாகவும் உள்ளது. அப்படிக்கின்றி, பொதுவாகக் கட்டுரைகளும், செய்திக் குறிப்புக்களும் வெளியிடப்பட்டிருப்பின், 'எல்லாம் பாரதியின் எழுத்துக்கள்' என்ற முடிவுக்கு வந்திருப்போம். பாரதி எழுதாத எழுத்துக்களும் அவர் பெயராலேயே மதிக்கப்பெறும் மயக்கத்திற்கும் நாம் ஆளாவோம். நல்ல வேளையாக, 'சக்ரவர்த்தினி'யைப் பொறுத்தவரையில் அம்மாதிரியான 'விபத்து' நேரிட இடமில்லை.

மகாகவி பாரதியைப் பாரதியாகவே காட்டும் முயற்சியில் ஈடுபட்டதால், அவருடைய எழுத்தோவியங்கள் பத்திரிகையில் வந்தது வந்தபடியே-அப்படியே தந்துள்ளேன். ஆம்; எழுத்துக்கு எழுத்து-சொல்லுக்குச் சொல் - வார்த்தைக்கு வார்த்தை மாறாமல் 'கறந்த பால் கறந்தபடியே' தந்துள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பாரதியார் தொடர்புடைய எழுத்துக்கள் கிடைக்கப் பெறவில்லையே என்ற குறை இன்றுடன் நீங்கிவிட்டது. எனக்கும் ஆண்டு பலவாக இருந்துவந்த மனக்குறையும் ஓரளவு தீர்ந்துவிட்டது. எழுத்தில் இருந்து, யார் கண்ணிலும் படாமல் நூல் வடிவம் பெருமல் எங்கே போய்விடுமோ என்ற அச்சமும் பொய்யாகிவிட்டது.

*

*

*

*

'சக்ரவர்த்தினி'க் கட்டுரைகள் ஆரம்ப நாட்களில் பாரதியும் புலவர் பாணியைப் பின்பற்றினார் என்பதை நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன. 'புலவர் நடை' பாரதியின் எழுத்தோவியங்களில் சற்று அதிகமாகவே காணப்படுகின்றது. தமிழாசிரியர் பணியிலிருந்து நேரே பத்திரிகைத் துறைக்கு வந்த காரணத்தால் இது அவருக்கு அமைவுற்றிருக்கலாம் என்று நாம் கருதலாம். ஆனால், நாளடைவில் அந்த நடையைப் பாரதியார் மாற்றிக்கொண்டதைத் தமிழ் உலகம் அறியும். என்னாலும்கூட, அந்தநாளில் 'புலவர் பாணி'யைக் கைக்கொண்டாலும் சொல்லவேண்டிய விஷயத்தையும், தெளிவாக-பிறர் மனதில் பதியும் முறையில் எழுதமுடியும் என்பதையும், அது தமக்குக் கைவந்த கலை என்பதையும் நிரூபித்துக் காட்டினார் பாரதியார்.

இந்நூலில் காணப்படும் பெரும்பாலான கட்டுரைகள் வாழ்க்கை வரலாற்றுக் கட்டுரைகளாகவே உள்ளன. ஆம்; தேசத்திற்கு உழைத்த உத்தமர்களின் - ஞான செல்வத்தையும் அரசியல் அறிவையும் வாரி வழங்கிய வள்ளலார்களின் - புனித சரிதைகளே அதிகம் இடம் பெற்றுள்ளன.

'பெண்களின் அபிவிருத்தியின் பொருட்டாகத் தோன்றிய இதழில் இப்படி யெல்லாம் எழுதலாமா? இதனால் பெண்களுக்கென்ன அபிவிருத்தி ஏற்படும்?'

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
என்ற ஐயம் இந்த நூலைப் படிப்போர்களாகிய உங்களுக்கு
கெல்லாம் ஏற்படலாமல்லவா ?

மேற்கண்ட மாதிரியான ஓர் ஐயம் ஒருவருக்கு
ஏற்பட, 'அவருக்குப் பாரதியார் சொன்ன பதிலையே
உங்கள் சிந்தனைக்கும் காணிக்கையாக்குகிறேன் :

“ பாரத தேசத்தின் புண்ய புத்திரர்களாகிய
மஹான்களின் சரித்திரத்தை அடிக்கடி பெண்களுக்கு
எடுத்துக் கூறி, அவர்களின் மனதிலே தத்தம் பிள்ளை
களும், கணவர்களும், சகோதரர்களும் இப்போது
வீழ்ந்து கிடக்கும் தாழ்நிலைமையிலிருந்து மேற்
கூறப்பட்ட மஹாபுருஷர்களைப் போலாக வேண்டு
மென்ற பேராசை யுண்டாகும்படி செய்து, தேசத்
தின் பெருமை மாதர்களின் அறிவையும், ஆவல்
களையும் பொறுத்திருக்கிறபடியால், இந்த மூலமாகத்
தேச நிலைமையினையே உயர்த்த வேண்டுமென்ற
அளவில்லாத ஆசை கொண்டவன் நான்.”

ஆம்; அளவில்லாத ஆசை காரணமாகத்தான்
பாரதியார் பயன் தருதாமல் பாடுபட்டார். 'விடுதலை
யார்ந்து செல்வம், குடிமையில் உயர்வு, கல்வி,
ஞானமும் கூடிவோங்கிப் படிமிசை தலைமை யெய்தும்'
வழியைக் காட்டினார் பாரதி. இது அவரது தனிக்
குணம்; பிறவிக் குணம்.

தாம் எந்த விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்
என்று பாரதி விரும்பினாரோ - அதை - அழகாக-நேர்த்தி
யாக - அழுத்தந் திருத்தமாக - ஆணித்தரமாக - எவர்
மனதையும் புண்படுத்தாத வகையில் தெரிவிப்பதிலும்
வல்லவர் என்பதை அறிகிறோம். பிறவிக் கவிஞன்
அல்லவா? ஊருக்கும் உலகத்திற்கும் நல்லது சொல்ல
வந்த கவிஞன் அல்லவா? அதனால்தான் தனக்கு
உண்மை என்றும், நேர்மை என்றும் தெரிந்ததை
நெஞ்சுறுதியோடு சொன்னார்.

‘தையலை உயர்வு செய்’ என்று புதிய ஆத்திசூடியில் குரல் கொடுத்த உத்தமக் கவிஞனல்லவா பாரதி !

‘வரப்புயர்’ என்ற ஒரு வார்த்தைக்குத் தமிழ்மகள் பண்டாய்ச்சி ஒளவை சொன்ன பொருள் பொதிந்த வியாக்கியானத்தை நாமெல்லாம் அறிவோம். அது போல்தான் பாரதியும் ‘பெண்மை வாழ்க’ என்றார். ‘‘பெண்மை வாழ்ந்தால்-உயர்ந்தால் எல்லாம் உயரும் ; பெண்மை வீழ்ந்தால் - தாழ்ந்தால் எல்லாமே தாழ்ந்து விடும்’’ - என்பதே கவியின் கனவாக - குரலாக - இருந்திருக்கின்றது.

‘நமது தேசத்தின் ‘ஆதார சக்தி’களாகிய மாதர்களின் ஹிருதயமும், அவர்களது ஆன்மாவும் இருளடைந்து போகவிட்டு விடுவதைக் காட்டிலும் பாதகச் செயல் வேறில்லை. ஞான கிரணங்கள் அவர்களது ஆன்மாவில் தாக்குமாறு செய்தாலன்றி நமக்கு வேறு விமோசனம் கிடையாது’

—என்று இலட்சியப் பெருங் கவிஞரின் கொள்கை முழக்கத்தைத் தமிழ்நாட்டார் மனங்கொள்ள வேண்டியதன் காரணம் கருதியும் இந்நூலைத் தமிழ்மக்கள் வரவேற்பார்கள் என்பது திண்ணம்.

‘பொது நலத்தையும் பெண்களின் உயர்வையுமே கருதி எம்மால் தலைக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் முயற்சிக்கு உற்சாகத்துடன் துணைபுரிய முந்துவார்கள்’ என்று மகாகவி பாரதி தமது நம்பிக்கையைப் புலப்படுத்தியது போன்றே நானும் எனது முயற்சிக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் தரும்படி தமிழ் மக்களை அறைகூவி வேண்டுகிறேன்.

வாய் இனிக்கப் பேசுவதைவிட வாழ்வினிக்கப் பாடுபடுவதே சிறந்தது என்ற தொண்டுள்ளம் கொண்ட கவிச்சக்ரவர்த்தியின் நூலை வானவில் பிரசுரம் வெளியிட்டுள்ளது.

இந்த நூல் தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியத்தில்
ஒரு புதிய சேர்க்கை ; மகாகவி பாரதியார்
படைப்பிலக்கியத்திற்கு ஒரு புதிய வரவு.

என்னை இந்தப் பாரதி பணியில் தூண்டி,
உற்சாகப்படுத்தும் திரு. டி. வி. எஸ். மணி அவர்
களுக்கும், வானவில் பிரசுரத்தினருக்கும், நூல் வடிவு
பெற இதழ்களைத் தந்துதவிய திரு. இளமுருகு பொற்
செல்வி அவர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றி கலந்த
வணக்கங்கள்.

மேன்மேலும் தொடர்ந்து என்னை இப் பணியில்
ஈடுபாடு செய்து கொள்ள அன்னை பராசக்தியின் மலரடி
யைப் பணிகிறேன். ஓம். வந்தேமாதரம்.

— சீனி. விசுவநாதன்

பொருளடக்கம்

தாதாபாய் நவரோஜி	...	17
கோபால கிருஷ்ண கோகலே	...	27
பாரத குமாரிகள்	...	40
பவுத்த மார்க்கத்திலே		
மாதர்களின் நிலை	...	46
ஸ்ரீமத் ஸ்வாமி விவேகாநந்த		
பரமஹம்சர்	...	54
ஸ்வாமி விவேகாநந்தர்	...	64
ஸ்பெயின் ராஜாவின் விவாக		
சமயத்திலே வெடிகுண்டு		
விபத்து	...	68
மாதர்களின் சுதந்திரங்கள்	...	77
காதல்	...	84
ராஜா ராம்மோஹனராயர்	...	89
சில முக்கியக் குறிப்புரைகள்	...	96
துளஸீபாயி	...	99
(சிறுகதை)		

தாதாபாய் நவரோஜி

நமது தேச ஸ்திரீகள் யாராவது பெரியோரை வணங்கும்போது அப் பெரியோர் “வீரஸூ: பவ” என்று ஆசீர்வதிப்பதுண்டு. அதாவது “நீ வீரர்களுக்குத் தாயாகக் கடவாய்” என்று பொருள்படும். வீரனென்றால் வில்லெடுத்துப் போர் புரிவோன் மட்டிலுமென்றர்த்தமில்லை. அது மிகவும் சாதாரண ஜனங்களாற் கொள்ளப்படும் பொருள். உலக நன்மையின் பொருட்டுச் சாமான்யரால் முடியாத பெருங் காரியங்களை ஒருவனாக இருந்து நிர்வகித்து முடிப்பவனே வீரனாவான். இப்படிப்பட்ட வீரர்களைப் பெறுவதைக் காட்டிலும் ஸ்திரீ ஜன்மத்திற்குப் பெரும் பாக்கியம் வேறென்று மில்லை. குஜராத்து மாகாணத்தில் நௌஸாரி என்ற கிராமத்தில் 1825-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் 4-ந் தேதியன்று ஓர் பார்ஸி மாதாக்கு இப் பெரும் பாக்கியம் உண்டாயிற்று. அந்த சுப தினத்தில் அம் மாதா ஓர் வீரனைப் பயந்தாள். அவ் வீரனுக்குத் தாதாபாய் நவரோஜி என்ற திவ்விய நாமம் சூட்டப்பட்டது. தாதாபாய் பிறந்து இப்போது 80 வருஷங்கள் முடிந்து

இதழ் : செப்டம்பர் 1905. [தொகுதி I - பகுதி 2]

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
 விட்டன. இம் மாதம் 4-ந் தேதி யன்றுதான் இத் தேச
 முழுதும் இம் மகானுடைய 81-ம் பிறந்த நாளைப் பெருஞ்
 சிறப்புடனும், உற்சாகத்துடனும் கொண்டாடிற்று.
 மூலைக்கு மூலை நகரங்களிலும், பட்டணங்களிலும்,
 கிராமங்களிலும் இவருடைய பிறந்தநாள் ஸ்ரீ கிருஷ்ண
 னுடைய பிறந்த நாளைப் போல அத்தனை பக்தி சிரத்தை
 யுடன் கொண்டாடப்பட்டது. ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனது
 ஜன்மத் திருநாள் ஹிந்துக்களால் மட்டுமே சிறப்பிக்கப்
 படுவது. தாதாபாயின் பிறந்த நாளிலே ஹிந்துக்கள்,
 மகம்மதியர்கள், பவுத்தர்கள், சமணர்கள், கிறிஸ்த
 வர்கள், பார்ஸிகள் - எல்லா மதத்தினரும் சேர்ந்து ஒரே
 மனதாக விழா நடத்தினர். இம் மகானுடைய சரித்
 திரத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லும் விஷயத்தில் இவரிடத்
 தில் இத் தேச முழுதும் செலுத்தும் பக்திக்குக் காரணம்
 இனிது விளங்கும்.

குழவிப்பருவமும் இளமையும்

இம் மகானது தந்தையார் இவர் குழந்தையாக
 இருக்கும்போதே காலஞ் சென்றுவிட்டாரானபடியால்,
 இவர் தமது தாயாலே வளர்க்கப்பட்டு வந்தனர்.
 கணவன் இறந்த பின்பு மகனை ஒன்றுக்கும் பயன்படாமல்
 செய்வதில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாகிய பல அறிவற்ற
 தாய்மார்களைப் போலாது நவுரோஜியின் தாய் அவருக்கு
 அதிக தாக்ஷிண்யங் கொடுத்தல் முதலிய மடச் செய்கை
 ளொன்று மில்லாது மிகத் திறமையுடன் வளர்த்தாள்.
 கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களிலே கல்வி கற்கப் புகுந்த
 நவுரோஜி சுக்ல பக்ஷத்துச் சந்திரன் போலக் கலை
 வளர்ச்சி யெய்தினர். கடைசியாக பம்பாய் நகரத்தில்
 எல்பின்ஸ்டன் காலேஜில் வந்து சேர்ந்தார். அங்கே
 கல்வி பயின்று வரும்போதே இவரது புகழ் எங்கும்
 பரக்கத் தொடங்கியது. இவர் உயர்ந்த பரீகைகள்
 தேறியவுடன் ஹைகோர்ட் தலைமை ஜட்ஜாகிய ஸர்.
 எர்ஸ்கைன் என்பவர் நவுரோஜியை இங்கிலாந்துக்கு

அனுப்பி பாரிஸ்டர் பரீகை தேறும்படி செய்யவேண்டுமென விரும்பினார். அதனால் வினாயக்கூடிய செல்விலே தாம் பாதி போட்டுக் கொடுப்பதாக உடன்பட்டார். அக்காலத்திலே பார்ஸி ஜனங்கள்கூட நாகரிக வொளி பெருமலே யிருந்தனர். இவர் இங்கிலந்துக்குச் செல்லும் விஷயத்தில் ஒருவேளை கிறிஸ்து மார்க்கத்தில் சேர்ந்து விடுவாரோ என்ற அச்சத்தின் பேரில் இவரது இனத்தார் இவரை யனுப்புவதில் சம்மதி யற்றிருந்தார்கள். பிறகு இவருக்கோர் கவான்மெண்ட் உத்தியோகம் கிடைக்கத் தெரிந்தது. அது கிடைத்திருக்குமாயின், அவரது பிற்காலப் பெரு முயற்சிகளெல்லாம் நிகழ்ச்சி பெற்றிரா. ஆனால், இந்தியா தேசத்து 30 கோடி ஜனங்கள் செய்த பெருந் தவத்தினால் அவருக்கு அந்த வேலை கிடையாமற் போய்விட்டது.

1854-ம் வருஷம் இவர் தாம் கல்வி பயின்ற எல்பின்ஸ்டன் காலேஜிலேயே கணித நூலும் இயற்கை நூலும் கற்பிக்கும் போதகராக நியமிக்கப்பட்டனர். ஏதாவது ஓர் தொழில் கிடைக்குமாயின் இந்திர பதவி கிடைத்துவிட்டதொப்பப் பிறகு உயர்ந்த அவாக்கள் எவையுமின்றி அதிலேயே கிடந்து வாணாள் துடைக்கும் சாதாரண இந்தியரைப் போலாது, நவரோஜி முயற்சியே உருவமாகக் கொண்டவர். இவர் ஒரு வருஷந்தான் அவ் வேலையி லிருந்தார்.

இங்கிலந்துக்குச் செல்லுதல்

தாய்த்தேசம் பிறர் வசமிருக்குங் காலத்தில் ஓர் மனிதன் செய்யக்கூடிய தொழில்களிலெல்லாம் மிகச் சிறப்புற்றது வணிகத் தொழிலே யென்பதை நவரோஜி நன்குணர்ந்தார். இரட்டை யக்ஷரம் தெரிந்துவிட்டால் பிறகு வர்த்தக முதலிய பயன்படு தொழில்களை இகழத் தொடங்கிவிடும் புல்லரைப் போலாது, கலா சமுத்திரமாகிய நவரோஜி 1855-ம் வருஷத்தில் ஓர் வர்த்தக சாலை ஸ்தாபிக்கும் பொருட்டு இங்கிலந்துக்குச்

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
சென்றார். அங்கே வாததகத் தொழிலோடு மட்டிலும்
திருப்தி கொண்டு நின்றாவிடவில்லை. இவர் அங்கே
இந்தியா விஷயமான விவகாரங்களின் பொருட்டு ஈஸ்ட்
இந்தியா சங்கம் என்ற ஓர் சபை ஸ்தாபித்து, அதில்
பல ஆங்கிலேயர்களைச் சேர்த்ததும், இந்தியாவி
லிருக்கும் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் விக்டோரியா சக்கர
வர்த்தியின் திருவாக்கை நிறைவேற்றாமல் அழிப்பு
செய்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டிக்கும்படி இங்கிலந்து
மந்திரிகளைத் தூண்டியதும் முதலிய பல தேசோபகாரச்
செய்கைகளை விவரமாக விரித்தெழுதல் நமது மாதர்
களுக்குச் சுவை தராதென்றஞ்சி விடுத்தோம்.

இந்தியாவுக்கு முதல் முறை திரும்பல்

1869-ம் வருஷத்தில் இந்தியாவுக்கு இவர் முதல்
முறை திரும்பினார். பம்பாய்வாசிகள் இவரது பெரு
நன்றிகளுக்கோர் சிறு கைம்மாருக நவுரோஜிக்கு ஓர்
பணத் தொகை கொடுத்தார்கள். தேசத்தாரின் நலத்
துக்கென்றே அவதரித்தவராகிய நவுரோஜி அத்
தொகையைப் பொதுநலம் பற்றிய விஷயங்களில்
அக்கணமே செலவு புரிந்துவிட்டார்.

1871-ம் வருஷம் இங்கிலந்திற்குச் சென்று
விட்டார். அப்போது பார்லிமெண்டார் நியமித்த
“இந்தியா வரவு-செலவு விசாரணைக்” கமிட்டியார்
முன்பு நமது நாட்டிற் கிதம் பேசினார்.

பரோடா மந்திரி வேலை

1873-ம் வருஷம் இவர் மறுபடி இந்தியாவுக்குத்
திரும்பி வந்தனர். அப்போது பரோடா ராஜ்ஜியத்தில்
மல்லாரி ராவ் என்ற அரசர் செய்த பிழைகளால் அவ்
வரசரின் நிலை வெகு கேவலமாய் விட்டது. அங்கே
சரியான ராஜாங்கம் ஸ்தாபிக்கும் பொருட்டு நவுரோஜி

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
 நியமனமுற்றார். நெடுங்காலம் இவர் அப் பதவியி
 லிருக்கவில்லை. ஒரு வருஷமே யிருந்தனர். அதற்குள்
 எண்ணிறந்த பெருந் திருத்தங்கள் புரிந்து, அவ்விராஜ்ஜி
 யத்தைச் சிறப்புறுத்தி இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரால்
 மெச்சப் பெற்றனர். பிறகு பம்பாய்க்கு வந்து ஓர்
 சங்கம் ஸ்தாபித்து இத் தேச வறுமையைப் பற்றிப் பல
 முறை பிரசங்கம் புரிந்து புகழ் பெற்றார்.

காங்கிரஸ்

102872

1880-ம் வருஷம் இங்கிலாந்திற்குப் போனார்.
 இந்திய தேசம் பிரிடிஷ் ஆட்சியிலே செழிப்புப் பெற்று
 வருகிறதென்ற எண்ணம் பிழையென்றும், நாளுக்கு
 நாள் இத் தேசம் வறுமை மிஞ்சி வருகிறதென்றும்
 ஆங்கிலேயர் மனதில் அழுத்தும் பொருட்டு இவர்
 பட்டிருக்கும் பிரயாசைகள் வரம்பி லடங்கா. நேராகவும்,
 பத்திரிகைகள் மூலமாகவும் இவர் உயர்ந்த ஆங்கில
 மந்திரிகளுடனும், பெரும் பண்டிதர்களுடனும் வாதாடிப்
 பலரைத் தமது அபிப்பிராயத்துக்கு மாற்றியிருக்கிறார்.
 1883-ம் வருஷத்தில் மறுபடி இந்தியாவுக்கு இவர்
 வந்திருந்தபொழுதுதான் இவரும், ஹ்யூம், வெட்டர்
 பர்ன் என்ற பிரமுகர்களும் சேர்ந்து, சென்ற 21 வருஷங்
 களாக இந்தியாவுக்குப் பெரு நன்மை விளைத்து
 வருகின்ற காங்கிரெஸ் சபையை ஸ்தாபித்தார்கள்.
 1885-ம் காங்கிரெஸ் சபை பம்பாயிற் கூடியபோது
 அதில் வந்திருந்து சிறப்பித்தார். 1886-ம் வருஷம்
 கல்கத்தா நகரிலே நடந்த காங்கிரெஸில் தலைமை
 வகித்தனர்.

பார்லிமெண்ட் மெம்பர் ஸ்தானம்

1886-ம் வருஷம் இங்கிலாந்துக்குச் சென்று பார்லி
 மெண்டிலே ஸ்தானம் பெற முயன்று தவறிவிட்டார்.
 எனினும் மறுபடி 1892-ம் வருஷத்தில் “எலெக்ஷன்”

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
 நடந்தபோது அச்சபையில் ஸ்தானம் பெற்றுவிட்டார். பார்லிமெண்டில் தாமொருவராகவே இருந்து இம் மஹான் இத் தேசத்தின் பொருட்டுப் பாடுபட்ட தெல்லாம் அளக்குந்தரமன்று. ஸிவில் ஸர்வீஸ் பரீக்ஷை இங்கிலாந்தில் நடப்பதுபோலச் சமகாலத்திலேயே இந்தியாவிலும் நடத்த வேண்டுமென்று பிரேரணை புரிந்து, அதனைப் பார்லிமெண்டார் அங்கீகரிக்கும்படி செய்தார். செய்யினுமென்னை? பிறகு பிரிடிஷ் மந்திரிகளும், இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரும் பார்லிமெண்ட் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுது போய் விட்டனர்.

1894-ல் இவர் இந்தியாவிற்கு வந்து லாஹோரில் நடந்த காங்கிரெஸில் தலைமை வகித்து விளங்கினர். இந்தியா தேசத்தாரனைவரும் இவரைத் தெய்வத்தைப் போல உபசரித்தனுப்பினார்கள். 1895-ல் பார்லிமெண்ட் சபை கலைந்து விட்டது.

1895-ம் வருஷத்திலேயே இந்துதேச வரவு - செலவு விசாரணையின் பொருட்டு மகாராணியார் ஏற்படுத்திய ராயல் கமிஷனில் ஓர் மெம்பராக இருந்து வேறு பல இந்து தேசாபிமானிகளுடன் சேர்ந்து நம்மவர்க்கிதமான அபிப்பிராயம் கொடுத்தார். அன்று முதல் இன்று வரை இங்கிலாந்திலேயே இருந்து வருகிறார். இப்போது மறுபடியும் பார்லிமெண்ட் மெம்பராக முயற்சியெடுத்து வருகிறார்.

இவரது சரிரத் திடன்

வயது எண்பதிற்கு மேலானபோதிலும் நமது கிழவருக்குச் சரிரபலம் சிறிதேனும் குறைவில்லை. சில தினங்களின் முன்பு டாக்டர் ஸ்ரீமாதவ நாயர் இங்கிலாந்திற்குச் சென்றபோது நவுரோஜியைப் போய்த் தரிசனம் புரிந்தார்.

“ எனக்கு எப்போது மிருந்தமாதிரியேதானிருக்கிறது. ஆனால் வருஷங்களை எண்ணிப் பார்க்கும்போது வயது முதிர்ந்திருக்க வேண்டுமென்றே நினைக்கிறேன் ” என்று நமது கிழச் சிங்கம் கூறியதாம். வயது மிகைக்குள்ளதாகிய அனுபவமும் ஞான முதிர்ச்சியும், இளமைக்குள்ளதாகிய சரீரத் திடனும் ஊக்கமும் இம் மஹானிடத்தே கலந்திருக்கின்றன.

நிறம்

இவர் எல்லா விஷயங்களிலும் நம்முடைய பக்க மிருந்தபோதிலும் ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் ஆங்கிலேயருடன் சேர்ந்து விட்டாரென்று நாம் இவரைக் குறை கூறுவோம். அதாவது, இவருடைய நிறத்தில். இவருடைய இருதயம் போலவே முகமும் ஸ்படிகத் திற்குச் சமானமான நிறமுடையது. ஓர் ஆங்கிலேயரின் கூட்டத்திடையே நவரோஜி நிற்பாராயின் இவரை உஷ்ண தேசத்தாரென்று எவராலும் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

குண விசேஷங்கள்

தேசாபிமானத்தால் தூண்டப்பட்டு அல்லும் பகலும் இந்தியாவின் நலமே கருத்தாகக் கொண்டு பாடுபடும் இம் மஹானது கருணைக் குணத்தை வருணிப்பது அவசியமில்லை. ஆனால், ராஜ் காரியங்களில் பாடுபடுவோர் தமது அபிப்பிராயத்துடன் இணங்காத ஜனங்களிடம் சாதாரணமாக உதார சிந்தை கொள்வதில்லை. நவரோஜியோர் அங்ஙனமன்று. தமது மகா சத்துருக்களிடம்கூட மிகுதியான பெருந்தன்மை பாராட்டு

மியற்கை யுடையவர். இவரையும் இவர் போன்ற காங்கிரெஸ்பிமானிகளையும் அளவுகடந்து தூஷித் தெழுதிய பவனகிரி என்ற இந்தியரை இவரது சீடர்களிற் பலர் கண்டித்துப் பேச விரும்பியபோது இவர் தடுத்துவிட்டார். இதன்றியும் இவரிடம் மற்றொரு சிறந்த குணமுண்டு. அதாவது வயதிலும், அனுபவத்திலும், கல்வியிலும், அறிவிலும் இவரைக் காட்டிலும் எத்தனையோ மடங்கு குறைந்தவர்கள் வந்தபோதிலும் அவர்களிடமிருந்துகூட ஏதேனும் அறிந்துகொள்ள முயல்வார். மற்றெல்லா விஷயங்களிலும் அரிய உதாரகுணம் பெற்ற நவுரோஜி இந்த ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் லோப குணமுடையவர். எல்லோரிடத்திலும் சிறிது அறிவைக் கிரகித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற பேராசை இந்தக் கிழவருக்கு மிகுதியாக வுண்டு. இவர் நேராக நமக்குச் செய்திருக்கும் நன்மைகள் எத்தனையோ இருப்பதுடன் இவர் நமது தேசத்தாருக்குத் தூண்டியிருக்கும் தேசாபிமான வுக்கத்தின் மூலமாக நமக்கு விளையும் நன்மை சொற்பமன்று. தற்காலத்தில் இந்தியாவுக்கு முக்கியத் தலைவராயிருப்போரெல்லாம் இவருடைய சீடர்களென்று கூறலாம். இம் மஹான இயற்றிய “இந்தியா வறுமை” என்ற சிறு புத்தகந்தான் தமது நெஞ்சில் தேசாபிமான விதைகள் நடட்டென்று ஸ்ரீ ஜி. சுப்பிரமணிய அய்யர் கூறியிருக்கிறார். ஸ்ரீ கோபால கிருஷ்ண கோகலே நவுரோஜியைத் தமது உபாசனைத் தெய்வமாகக் கொண்டிருக்கிறார். “மகரிஷி தாதாபாய்” என்று சொல்வதே யன்றி இவருடைய திருநாமத்தை ஸ்ரீ ஜி. சுப்பிரமணிய அய்யர் சாதாரணமாக ஒருபோதும் உச்சரிப்பது கிடையாது. தாதாபாய் நவுரோஜி இன்னும் பலகாலம் இருந்து நமக்கெல்லாம் பெரு நன்மை புரிய வேண்டுமென்றும், அவரைப் போல இன்னும் பல வீரர்கள் இந் நாட்டில் தோன்ற வேண்டுமென்றும் நாம் முழு மனதுடன் விரும்புகின்றோம்.

முன்னுளி விராமபிரான் கோதமனா
தியபுதல்வர் முறையி லீன்று
பன்னாடு முடிவணங்கத் தலைமைநிறுத்
தியவெமது பரத கண்ட
மின்னுளிங் கிந்நாளின் முதியோளாய்ப்
பிறரெள்ள வீழ்ந்த காலை
யன்னுளைத் துயர்தவிர்ப்பான் முயல்வர்சில
மக்களவ ரடிகள் சூழ்வாம்.

1

அவ்வறிஞ ரனைவோர்க்கு முதல்வனா
மைந்தன்ற ளன்னை கண்ணீ
ரெவ்வகையி னுந்துடைப்பே னின்றேலென்
னுயிர் துடைப்பே னென்னப் போந்து
யௌவனநாள் முதற்கொடுதா
னெண்பதின்மேல் வயதுற்ற வின்று காறும்
செவ்வியுறத் தனதுடலம் பொருளாவி
யானுழைப்புத் தீர்த லில்லான்.

2

கல்வியைப்போ லறிவுமறி வினைப்போலக்
கருணையுமக் கருணை போலப்
பல்விதவூக் கங்கள் செயுந் திறனுமொரு
நிகரின்றிப் படைத்த வீரன்
வில்விறலாற் போர்செய்தல் பயனிலதா
மெனவதனை வெறுத்தே யுண்மைச்
சொல்விறலாற் போர்செய்வோன் பிறர்க்கன்றித்
தனக்குழையாத் துறவி யாவோன்.

3

* மாதா வாய் விட்டலற வதைச்சிறிது

மதியாதே வாணுள் போக்குந்
தீதாவார் வரினுமவர்க் கினியசொலி
நன்குணர்த்துஞ் செவ்வி யாளன்
வேதாவா யினுமவனுக் கஞ்சாமே
யுண்மை நெறி விரிப்போ னெங்கள்
தாதாவாய் விளங்குறுநற் ருதாபாய்
நவுரோஜி சரணம் வாழ்க!

4

எண்பஃதாண் டிருந்தவ னினிப்பல்லான்
டிருந்தெம்மை யினிது காக்க!
பண்பல்ல நமக்கிழைப்போ ரறிவு திருந்
துக! வெமது பரத நாட்டுப்
பெண்பல்லார் வயிற்றினுமந் நவுரோஜி
போற்புதல்வர் பிறந்து வாழ்க!
விண்புல்லு மீன்களென வவனன்னு
ரெவ்வயினு மிகு க மன்னே.

5

* நமது தாய்த் தேசம்

கோபால கிருஷ்ண கோகலே

பரத கண்டத்தின் மேற்குப் பிரதேசத்திலே பல்லாயிர வருஷங்களுக்கு முன் அவதரித்திருந்த ஓர் கோபால கிருஷ்ணர் ஒரு காலத்தில் தமது ஜனங்களைப் பெரு மழையினின்றும் இடிகளிலிருந்தும் பாதுகாக்கும் பொருட்டுத் தமது திருவிரலிலே கோவர்த்தன கிரியைத் தூக்கி நிறுத்தி அருள் புரிந்தாரென்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

அதுபோலவே தற்காலத்தில் அந்த மேற்கிந்தியா விலேயே மற்றொரு கோபால கிருஷ்ணர் விளங்கி வருகின்றார். இவர் தேசாபிமான மென்னும் ஒடித்தற் கரிய விரலின்மீது தமது பேரறிவு என்னும் குன்றைத் தூக்கி நிறுத்தி நம்மவர்களை ரக்ஷணை புரியத் தலைப் பட்டிருக்கின்றார்.

முன்னாளிலே பிறந்த கோபால கிருஷ்ணர் ஷுத்திரிய ராதலால் தோள் வலிமை காட்டி ஜனரக்ஷணை புரிந்தார். இந்நாளிலே தோன்றியிருக்கும் கோபால கிருஷ்ணர்

இதழ் : டிஸம்பர் 1905 [தொகுதி I, பகுதி 5]

பிராமண ராதலால் தமது ஞான வலிமையாலேயே காரிய சாதனம் செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கம் கொண்டிருக்கின்றார். துவாபர யுகத்து கோபால கிருஷ்ணருக்கும் இந்த யுகத்து கோபால கிருஷ்ணருக்கும் வேறு எந்த விஷயங்களிலே வேற்றுமையிருக்கக் கூடுமென்றாலும் ஒரு முக்கியமான விஷயத்திலே இவரைக் கண்ணபிரானுடைய தலைமைச் சீடர் என்று கூறலாம்.

இந்நாட்களிலே பூமி முழுதிலுள்ள ஞானிகளால் இனிது புகழப்படுவதாகிய “பகவத் கீதை” என்ற “தெய்விகப் பாட்டி”லே கோபால கிருஷ்ணர் அர்ச்சனனுக்குப் போதனை புரிந்த முக்கிய உபதேசமாவது, “அர்ச்சனா! நிஷ்காம்ய கர்மமே புரிவாயாக; அதாவது யாதொரு பலனையும் எதிர்பாராமல் உனது கடமையை நிறைவேற்றுவாயாக” என்பதே யாகும்.

இந்த உபதேசத்தின்படி தற்காலத்தில் நடந்து வரும் பெரியோர்களுக்குள்ளே கோபால கிருஷ்ண கோகலே ஒருவர். இவர் தமது வாழ்நாள் முழுவதிலும் தமக்கு வரப்போகின்ற இன்பத்தையேனும், நலத்தையேனும், புகழையேனும் சிறிதேனும் எதிர்பாராதவராகித் தமக்குப் பெருங் கடமையாகத் தோன்றும் தொழிலை முடிப்பதிலேயே அடங்காத பற்றுக்கொண்டவராக இருக்கின்றார். இவரது தில்விய சரித்திரத்தை மிகவும் சுருக்கிக் கீழே எழுதி மேற்கூறிய உண்மையை விளக்குவாம்.

இளமைப் பருவம்

1866-ம் வருஷத்திலே ஸ்ரீ கோபால கிருஷ்ண கோகலே அவதரித்தனர். எத்தனையோ மஹோபகாரிகளைப் போலவே இவர் மிகவும் ஏழைமைகொண்ட குடும்பத்திலே பிறந்தவர். வெகு பாலியத்திலேயே இப்பெருமானுக்குத் தந்தையார் இறந்துபோய் விட்டனர். ஆரம்பத்தில் கோலாபூரில் இவர் கல்விப்பயிற்சி பெற்றவ

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
 ராகிப் பிறகு பம்பாய் நகரத்திலுள்ள எல்பின்ஸ்டன்
 காலேஜிற்கு வந்தார். அந்தக் காலேஜிலேயே பி. ஏ.
 (B.A.) பரீட்சை தேறினார். அதன்பின் தமது 18-ம்
 பிராயத்திலே புனா நகரத்திலிருந்த “New English
 School” (நியூ இங்கிலிஷ் பாடசாலை) என்ற ஆங்கிலேய
 பாடசாலையில் வேலைக் கமர்ந்தார். இத்தருணத்தில்
 மேற்படி பாடசாலையின் ஓர் விசேஷத்தைச் சுருக்கிக்
 கூறுதல் பொருந்தும்.

புனா பெர்குஸன் காலேஜ்

மேற்படி நியூ இங்கிலிஷ் பாடசாலையே இப்போது
 பெர்குஸன் காலேஜ் என்ற பெயர்கொண்டு விளங்கு
 கின்றது. இப் பாடசாலையில் பல வருஷங்களாக
 உயர்ந்த அறிவுகொண்ட பண்டிதர்கள் பலர், பாலியத்
 திலேயே, தமக்கு வேறிடங்களில் அதிகமான சம்பளம்
 கிடைக்கக் கூடுமென்றாலும், அதனைப் பொருட்டாக்
 காமல் மிகவும் தாழ்வான சம்பளத்திற்கு உழைப்பதாகக்
 கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு, தேச நலம் புரிவது மரபாக
 இருந்து வருகின்றது.

ஆத்ம லாபத்தைச் சிறிதேனும் கருதாமல், உலகிற்
 குழைப்பதே கடமையாகக் கொண்ட மகான்களது
 சம்பந்தத்தினால் இந்தக் காலேஜ் அடைந்திருக்கும்
 புகழுக்கு வரம்பு கிடையாது.

சிப்ளோங்கர் (Chiplonkar), நம்ஜோஷி (Namjoshi),
 ஆப்தே (Apte), அகர்கர் (Agarkar), திலக் (Tilak) என்ற
 மகான்கள் இக் காலேஜிற்குப் பாடுபட்ட சரிதை
 பொன்னிலே செதுக்கி வைத்தற்குரியது. கோகலே
 இந்தப் பாடசாலையில் வேலைக்கு வந்தபோது இம்
 மஹோபகாரிகளின் கூட்டத்திலே சேரவேண்டுமென்ற
 எண்ணமே கிடையாது. ஆனால், அங்கு வந்த சில
 மாதங்களுக்கப்பால் அங்கிருந்த கருணாமணிகளின்
 சகவாசம் இவருக்குப் பலப்பட்டு விட்டபடியால்
 இவருக்கு இயற்கையாக உள்ளே மறைந்திருந்த அருட்

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
 குணமானது விரிவு பெற்றுவிட்டது. உடனே என்றும்
 மாற்றக்கூடாத ஓர் பெரு விரதத்தை ஏற்றுக்கொண்டு
 விட்டார். கோகலேயைக் குழந்தை முதலாக ஆதரித்து
 வந்த அவருடைய மூத்த சகோதரர் தமது தம்பிக்குப்
 பெரிய உத்தியோகம் கிடைக்கவேண்டுமென்ற ஆசை
 யோடு இருந்தார். இவருடைய அன்புகொண்ட
 மாதாவும் தமது செல்வத் திருமைத்தனுக்குப் புகழும்
 செல்வமும் பெருகக்கூடிய ஓர் உயர்ந்த பதவி கிடைக்க
 வேண்டுமென்னும் ஆசை கொண்டவராகவே யிருந்
 தனர். இவர் இந்த தாழ்ந்த உத்தியோகத்திற்குப்
 போவதாகத் தீர்மானம் செய்தபோது இவரது மாதா
 எத்தனை துயரமுணர்த்தி யிருக்க வேண்டும்!

எனினும், கோகலேக்கும், நம்மவர் அனைவருக்கும்
 தாயாகிய, வயது முதிர்ந்த, துணையற்ற, பரதகண்ட
 மாதாவின் சொல்லையே கேட்டு, அவளின் மனதிற்கு
 இனிமை புரியவேண்டுமென்ற மனவுறுதி இவருக்கு
 உண்டாய்விட்டது. தாய், அண்ணன், நண்பர்கள் என்ப
 வர்கள் எல்லோருடைய மனதைத் துயர்செய்தும், தமது
 நன்மையைப் புறக்கணித்தும், இப் பெருமான் தமது
 வாழ்நாட் பிரதிக்கிணையைக் கைக்கொண்டனர்.
 ஒருபோதும், மாதம் 75 ரூபாய்க்கு மேற்படக்கூடாத
 சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு 20 வருஷம் வேலை செய்ததிற்
 கப்பால் மாதம் 25 ரூபா பென்ஷனின் பேரில் விலகிக்
 கொள்ள வேண்டுமென்ற உடன்படிக்கைக் குட்பட்டார்.

இவருக்கப்பாலும் இம்மாதிரி விரதங் கைக்கொண்டு
 வேலை செய்வதற்கு மிஸ்டர் பரஞ்ஜபே என்ற வித்வ
 சிகாமணி இங்கிலண்டிலே "Senior Wrangler"
 (ஸீனியர் ராங்க்ளர்) என்ற நிகரற்ற கணித வல்லமைப்
 பட்டம் பெற்று வந்து, இத் தேசத்தில் தமக்கு உயர்ந்த
 பதவிகள் பல கிடைக்கக் கூடுமாயினும், அவற்றை
 யெல்லாம் வெறுத்துத் தள்ளியவராகி, 75 ரூபாய்
 வாங்கிக்கொண்டு இந்தப் புன நகரத்துக் காலேஜில்
 அருட்கடமை நிறைவேற்றி வருகின்றார். இது நிற்க.

ஸான்ட்ஹர்ஸ்ட் (Lord Sandhurst), லார்டு நார்த் கோட் (Lord Northcote) என்ற இருவர்களும் இந்தக் காலேஜில் வேலைசெய்யும் தேசோபகாரிகளை மிகவும் உயர்வு கூறிப் புகழ்ந்திருக்கின்றார்கள்.

இவரது சற்குரு

இவரது வாழ்நாளிலே மிகவும் விசேஷித்த சம்பவமானது 1887-ம் வருஷத்தில் நிகழ்ச்சி பெற்றது. பம்பாய் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜாயிருந்து காலஞ்சென்ற மகாதேவ கோவிந்த ரானடே மகரிஷியின் பழக்கம் இவருக்கு அவ் வருஷத்திலேதான் ஏற்பட்டது. புனா “ஸார்வஜனிக” சபையின் பிராணதாரமாக இருந்த ரானடே மேற்படி சபையின் மும்மாதப் பத்திரிகையொன்றை நடத்துவதற்குத் தகுதி கொண்ட பத்திராசிரியர் வேண்டுமென்று தேடிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது 22-ம் பிராயத்திலிருந்த ஸ்ரீ கோகலேயே இப் பெருந் தொழிலுக்குத் தகுதியுள்ளவர் என ரானடே ரிஷி கேள்வியுற்று இவரைத் தெரிந்தெடுத்தார். அன்று முதல் இவ்விருவருக்குள் குரு-சிஷ்ய சம்பந்தம் ஏற்பட்டு விட்டது. ரானடே மகரிஷியைப்பற்றி இவர் பன்முறையும் பேசங்காலத்துக் கூறும் திவ்ய வசனங்களை நோக்குமிடத்து அச் சம்பந்தமானது அக் குரு இறந்த பின்பு கூடச் சற்றேனும் வலி குறையாது நிற்கிறதெனத் தோன்றுகிறது.

உயர்ச்சி பெற்ற அறிவும், அழுக்கற்ற ஒழுக்கப் பெருமையும், ஊன்றிய தேசாபிமானமும் ஒருங்கு சேர்ந்து வடிவமெடுத்தாற் போன்று விளங்கி, எந்நாளும் இத் தேசத்தார் மறத்த லில்லாது பெருங்காதலுடனும், பக்தியுடனும் கொண்டாடுதற் கிலக்காயிருந்த ரானடே வள்ளலாரின் பெருமையை விரித்து வர்ணிப்பதற்கு இது தகுந்த இடமன்று. அம் மகானிடமே கோகலே இந்தியாவின் “செல்வநிலை” (Economics)யைப்பற்றிய

Digitized by Anya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
 விஷயங்களைத் தந்தையும் கற்றுக்கொண்டார். கோகலே
 அவரிடம் படித்து வெளி வருமுன்பு இவர் அவ்விஷயத்
 தில் பாடுபட்டது கொஞ்சமன்று. சர்க்கார் ரிபோர்ட்டு
 களையும், மற்ற பிரசுரங்களையும் நன்றாகப் படித்து,
 அதன் விஷயங்களைச் சங்கிரகம் புரிந்து சுருக்கி எழுதி
 ராண்டேயிடம் கொண்டு காட்டுவது கோகலேயின்
 கடமைகளி லொன்றாக யிருந்தது. இதுபோன்ற பலவித
 மான பயிற்சிகளால் இவர் ராஜதந்திர சம்பந்தமான
 பல்வேறு வகைப்பட்ட விஷயங்களையும் மிகத் தெளி
 வாகவும், நுட்பமாகவும் அறிந்துகொண்டார். செல்வ
 நூலின் தேர்ச்சியிலே இவருக்குச் சமானமானவர்களாகத்
 தற்காலத்தில் இந்தியாவி லிருப்போர் சிலரினுஞ் சிலரே
 யென்றல் பொருந்தும். இனிய பாற்கடலுக்குத்
 திருமாலினுறவும் ஏற்பட்டதுபோல இயற்கையிலேயே
 பெருஞ் சிறப்புக் கொண்டவராகிய இவர், ராண்டே
 ரிஷியின் பழக்கம் பெற்றதால் அடைந்திருந்த
 பெருமையை எளிதிற் கூறமுடியாது.

இங்கிலந்துக்கு முதன்முறையாக யாத்திரை சென்று மீளுதல்

இங்கிலந்திற்கும் இந்தியாவிற்ும் உள்ளதாகிய
 பொருள்நிலைச் சம்பந்தங்களைப்பற்றி ஆலோசனை புரியும்
 பொருட்டு 1897-ம் வருஷத்திலே லண்டனில் “ வெல்பி
 கமிஷன் ” நியமிக்கப்பட்டது. அப்போது மேற்படி
 விவகாரத்தில் இந்தியர்களுக்குள்ள நோக்கத்தைத்
 தெரிவிக்கும்பொருட்டு இத் தேசத்திலிருந்து சில விற்பன்
 னர்கள் சென்றிருந்தார்கள். உயர்ந்த அறிஞர்களாகிய
 ஸ்ரீ G. சுப்பிரமணிய அய்யர், ஸ்ரீ சுரேந்திரநாத்
 பானர்ஜி, ஸ்ரீ D. E. வாச்சா என்பவர்களுடன் அங்கு
 போன நமது கோகலே அதற்கு முன்னாகவே செல்வ
 நூலிலும், அரசிறைக் கணக்கிலும் மிக நுட்பமான அறிவு
 வன்மை காட்டியிருந்தனர். இவர் இங்கிலந்திலே
 ராஜாங்க சம்பந்தமான கணக்கிலும் விவகாரங்களிலும்

காண்பித்த அரிய திறமையையும், விஷயங்களைப் பிறர்க்கு எடுத்துரைப்பதில் இவர்க் கேற்பட்ட தெளிவையும், இவரது தேசாபிமான ஆவேசத்தின் உண்மை நிலையையும் கண்டு மிஸ்டர் லியொனார்டு கோர்ட்டுனே (Leonard Courtney) முதலிய அனேக அறிஞர் இவரைப் பெரிதும் வியந்திருக்கின்றார்கள். வெல்பி கமிஷனின் முன்பு இவர் சாக்ஷியம் கூறி முடித்தபிறகு இங்கிலாந்திலுள்ள பல மாகாணங்களைச் சுற்றிப் பார்த்து உபநியாசங்கள் செய்துகொண்டு வந்தார்.

புகழ்ப்பரிதி கரிய மேகத்துட்படுதல்

அந்தக் காலத்திலேதான் இவரது கீர்த்தியாகிய (நிரஸ்தமன) சூரியன் சிறிதுபோது உலகப் பழியாகிய மேகத்துள்ளே மறைந்து கிடக்கும்படியான ஓர் சம்பவம் நிகழ்ந்து விட்டது. இச் சம்பவத்தின் முழு விவரங்கள் ஒருபோதும் வெளியுலகத்தாருக்கு நன்கு தெரியப்போவதில்லை. என்றாலும் அதைப்பற்றிய பொதுவான சில விஷயங்கள் இங்கு வரைதற்குரியன.

அத்தருணத்தில் புன நகரத்திலே பிளேக் வியாதியின் நிவாரணத்தின் பொருட்டு பம்பாய் கவர்ன்மெண்டார் அனுசரித்த சில முறைமைகள் ஜனங்களுக்கு மிகவும் கோபமுண்டாக்கின. எங்கே பார்த்தாலும் ஜனங்களுக்குள்ளே திகிலும் கலக்கமும் ஏற்பட்டிருந்தன. அரசாட்சியாருக்கும் குடிகளுக்கும் மன வொற்றுமையானது அகற்சி பெற்றுக்கொண்டே வந்தது. திடீரென்று இரண்டு ஆங்கிலேயர்கள் கொலை செய்யப்பட்டனர். கவர்ன்மெண்டாருக்கும் மற்ற ஆங்கிலேயர்களுக்கும் அறிவு மருண்டுபோய் விட்டது. ஜனங்களை “அடக்கவேண்டும், அமுக்கிவிடவேண்டும், தேய்த்து விடவேண்டும்” என்ற இரைச்சலேற்படத் தொடங்கி விட்டது. கவர்ன்மெண்டார் என்ன செய்து விடுவார்களோ என்ற திகில் இந்தியா முழுதும் பரவி விட்டது.

இதுமட்டு மன்றி, இங்கிலந்திலும் இந்தியர் களுக்கு விரோதமான ஆத்திரமும் சினமும் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. அப்போது ஸ்ரீ கோகலே இங்கிலந்து வாசிகளிடம், இந்து தேசம் மேற்கூறிய நிலைமையிலிருப்பதற்குக் கவர்ன்மெண்டாரின் செய்கைகளே காரணமென்று, பலவிடங்களில் உபந்நியாசம் புரிந்தார். இந்தியா காரியதரிசியாக இருந்த லார்டு ஜார்ஜ் ஹாமில்டன் அதனை மறுத்துப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரம் புரிந்தார். இதற்கிடையே இவர் இந்தியாவுக்குப் புறப்பட்டு விட்டார். பாதி வழிக்கு வரு முன்பாகவே இவருக்கு இந்தியாவிலிருந்து பல கடிதங்கள் கிடைத்தன. அக் கடிதங்களிலே யாருடைய சொல்லைக் கேட்டுக் கொண்டு இவர் கவர்ன்மெண்டாரின் செய்கைகளைப் பற்றி இங்கிலந்திலே உபந்நியாசம் புரிந்தனரோ, அவர்களெல்லாம் தத்தம் பெயர்களை வெளியிடக் கூடா தென்று இவரைப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டார்கள்.

எனவே, இவர் தாம் சொல்லிய விஷயங்களை நிரூபிப்பதற்கு இயலாமற் போய்விட்டது. கவுரவத்தின் பிண்டமாகிய மிஸ்டர் கோகலே தமக்கு மேற்படி அபிப் பிராயங்களை அறிவித்தோர்களின் பெயரை வெளியிடுவ தாகிய ஈனத்தொழில் புரிவதைக் காட்டிலும், தம்மையே பழிக்கு உட்படுத்திக்கொள்வது சிறப்பென்று கருதி விட்டார். ஆகவே, தாம் சொல்லிய விஷயங்களை நிரூபிக்க முடியாதென்று கூறி, கவர்ன்மெண்டாரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டார்.

இச் செய்கையானது அவரை நமது தேசத்தார் பலரின் இகழ்ச்சிக் குட்படுத்திற்று. அவர் ஏதோ கோழைத்தன்மையால் அங்ஙனம் செய்துவிட்டாரென்ற அபிப்பிராயம் பலர்க்குண்டாயிற்று. கோகலே போன்ற மனிதர்கள் கவர்ன்மெண்டாரின் சினத்தையேனும் ஆதரவையேனும் பொருட்டாக்க மாட்டாரென்பதை இந்த ஜனங்கள் சிந்திக்கவில்லை. மேலும் மகரிஷி ரானடேயின் சம்மதியின் பேரிலேயே அச் செய்கை

செய்யப்பட்டதாகலின், அதில் எவ்வித இழிவேனும் இருக்குமாயின், ரானடே அதற்கு ஒருபோதும் இடங் கொடுத்திருக்க மாட்டார் என்பதையும் இவர்கள் கருதவில்லை.

வைசிராய் சட்டசபையில் மெம்பர்

அரசாட்சியாருக்கு மன்னிப்புப் பத்திரம் வாசித்த செய்கையால் இவரது பெயர் சில வருஷங்களுக்கு மங்கிப்போயிருந்தபோதிலும், இவர் அதனைப் பற்றிச் சங்கடமுருமல் தமது பெருங் கடமைகளை ஊக்கத் தாழ் வின்றிச் செய்துவந்தார். புனாவில் பிளேக் வியாதி கொண்ட பயங்கரமான நோயாளிகளுக் கிடையே சென்று, அவர்களுக்குச் சிகிச்சை அல்லது சகாயம் கொடுக்குமாறு பாடுபடுவதற்குத் தாமே முற்பட்டோர் (Volunteers)களில் இவரொருவர். இவர் அப்போது செய்த உயர் தொழில்களை இந்தியரிடம் அபிமானமற்ற லார்டு ஸான்டர்ஸ் (பம்பாய் கவர்னர்) டே மிகவும் சிலாகித்திருக்கின்றார். பிறகு இவர் பம்பாய்ச் சட்ட சபையில் ஓர் மெம்பராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார். அதற்கப்பால் வைசிராய் சட்டசபையிலே பம்பாய் ஜனப் பிரதிநிதியாக இருந்த ஸர். P. M. மேடா விலகிக் கொண்டதன் பின்னர் இவரே அந்த ஸ்தானத்தில் நியமிக்கப்பட்டார்.

வைசிராய் சட்டசபையில் இவர் மெம்பரா யிருப் பதில், யூனிவர்ஸிடிகளின் மசோதா (Universities Bill), உத்தியோக இரகசியங்களின் மசோதா (Official Secrets Bill) என்பவற்றைப் பற்றிய விவாதங்களின்போது இவர் பேசியிருக்கும் பேச்சுக்களை அதியற்புதமானவை யென்று கூறலாம். அவற்றிலே விளங்குவனவாகிய சொல் வன்மையும், விவகார ஞானமும், அவர் சிறி தேனும் மனச் சஞ்சல மில்லாது, விவாதத் தொழிலில் மகா குரனாகிய லார்டு கர்ஸனை எதிர்த்து மன்றாடிய மாதிரியும், எல்லோரும் கண்டு அதிசயமுறத்தக்கனவா யிருந்தன.

லாட்டு கர்ஸனே ஒருபோது ஸர். H. காட்டனுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, இந்தியர்களுக்குள்ளே கோகலே போன்ற திறமை கொண்டோரைத் தாம் பார்த்ததில்லை யென்று கூறினாராம்.

இவரது கோட்பாடுகள்

இவரது கல்விப் பெருமையையும், அறிவு நுட்பத் தையும், நாவன்மையையும், இதய அகற்சியையும் பற்றிப் பலவாருகப் பேசி யிருப்பதுடன், இவரது ராஜாங்க சம்பந்தமான கோட்பாடுகள் சிலவற்றையும் இங்கே எடுத்துரைத்தல் பொருந்தும்.

(1) நமது தேசமானது பலவாருகச் சின்னமுற்று, மிகவும் கேவலமான ஸ்திதிக்கு வந்து, ஒரேயடியாகத் தகர்ந்து போய்விடு மென்று தோன்றிய சமயத்தில் பிரிடிஷார் தெய்விக வசத்தால் இங்கு வந்து நமக்கு நல்லரசாட்சியும், சம்ரக்ஷணையும், அமைதியும் கொடுத்துதவினார்கள்.

(2) ஆதலின், பிரிடிஷ் சக்ரவர்த்தி யிடம் மாருத ராஜபக்தி கொண்டிருத்தல் நமது கடமையும், நன்மைக் காரணமுமாகும்.

(3) ஆனால், பிரிடிஷ் அதிகாரிகளே இங்கு வந்து நம்மவரிடம் அன்பும் அனுதாபமு மின்றி, நமது அபிப்பிராயத்தைக் கவனியாமல் அவர்களது இச்சைப்படியே நம்மை ஆட்சி புரிவதனால், நம்மவர்க்குச் சுய மதிப்பு, தேச கர்வம், காரியத் திறமை முதலிய யாவுமின்றி, நாமெல்லோரும் ஆண்மைகெட்ட அடிமைகளாகிப் பிறர் வசப்பட்ட பொம்மைகள் போல ஆடிக்கொண்டிருத்தல் அநியாயமும் அமானுஷ்கமு மாதலால் பிரிடிஷ் அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்பட்ட பல குடியேற்ற நாடுகளிலிருப்பது போலவே இத் தேசத்திலும் சுய ஆட்சி முறை ஏற்படவேண்டும்.

Digitized by Arindam Foundation, Chennai and eGangotri
 கிடைக்கக்கூடிய தன்ருகையால், நம்மவர்
 பொதுநலத்துக் குழைத்தல், தேசாபிமானம்
 என்ற பெருங் குணங்களைக் கைக்கொண்டு
 இரவு பகல் ஓயாமல் அப் பெருங்காரியம் சித்தி
 யாகும் வரை பாடுபடவேண்டும்.

இக் கொள்கைகளின் விவரமான கருத்துக்கள்
 வருஷந்தோறும் செய்யப்படும் காங்கிரஸ் தீர்மானங்
 களை நோக்குமிடத்து இனிது தெளிவாகும்.

இவர் இங்கிலாந்திற்கு இரண்டா முறை யாத்திரை புரிதல்

1904-ம் வருஷம் பம்பாயில் காங்கிரஸ் நடந்த
 போது, இத் தேசத்தாரின் ஆசைகளையும் கருத்துக்
 களையும் பிரிடிஷ் ஜனங்களின் முன்பு விரித்துக்கூறும்
 பொருட்டு இங்கிருந்து இங்கிலாந்துக்குச் சில பிரதிநிதிக
 ளனுப்ப வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டது.
 அவ்வாறே சில மாதங்களின் முன்பு பம்பாய் மாகாணத்தி
 லிருந்து கோகலேயும், பஞ்சாப் மாகாணத்திலிருந்து
 லாலா லஜ்பதராயும் சென்றிருந்தார்கள். சுதேசிய
 முயற்சி பற்றிய அவசரங்களினால் பெங்காளத்திலிருந்து
 பிரதிநிதிகள் போகச் சவுகரியப்படவில்லை. சென்னை
 மாகாணத்திற்கு எப்போதும் இயற்கையாகவுள்ள
 உறக்கச் சுபாவத்தினால் இங்கிருந்து பிரதிநிதிகள்
 போகச் சவுகரியப்படவில்லை. எனவே, கோகலேயும்,
 லஜ்பதராயும் அங்குச் சென்று அந்நாட்டவர்களில் ஒரு
 பகுதியார் மனதிலே இந்தியாவின் குறைகளை யெல்லாம்
 இனிதெடுத்துக்கூறிப் பெரு நன்மை புரிந்திருக்கிறார்கள்.
 அப்போது கோகலே அந்நாட்டில் செய்த முயற்சிகளைப்
 பற்றியும், அவர் இடைவிடாமல் தமது சரீரம் துன்ப
 முறுமாறு சுதேச நலமே நோக்கமாகக் கொண்டு செய்த
 அருமையான உபந்நியாசங்களைப் பற்றியும், அவருக்கு
 அங்கே கிடைத்த பெருமையையும் புகழையும் பற்றியும்,
 இங்கிலாந்து பத்திரிகைகளிலும், “சுதேச மித்திரன்”

முத்தியானந்தரின் திருவருளினால் நான் மனதிலிருந்து நீங்கியிருந்து நீங்கியிராது.

காங்கிரஸ் தலைமை

இங்கிலந்திலே நாள் தவறாமல் தினம் இரண்டு மூன்று தடவையாகப் பெருங் கூட்டத்தார்களின் முன்பு பிரசங்கம் புரிந்தமையாலும், விவாதங்கள் நடத்தியமையாலும் ஸ்ரீ கோகலேக்குத் தொண்டை நோவு ஏற்பட்டு விட்டது. அதன்பொருட்டுத் தொண்டைக்குள்ளே ரண வைத்தியம் செய்யும்படி நேரிட்டதால், இவர் சில தினங்களின் முன்பு இந்தியாவுக்கு மீண்டு வந்தபொழுது பம்பாய், புனா என்ற நகரங்களிலே இவரால் பேசக்கூட முடியாமல் போய்விட்டது. அந்த நோவையேனும் யாத்திரை போய் வந்த சரீரக் களைப்பையேனும் மனக் களைப்பையேனும், சற்றேனும் பாராட்டாமல் இத்தேசாபிமானிகளின் சிகாமணி காசி காங்கிரஸ் தலைமை வகித்து நடத்தியமை எவரும் வியத்தற்பாலது.

இவர் செய்த பிரதமப் பிரசங்கத்தின் பொருளாழ்ச்சியையும், சொல்லழகையும், விவகார உண்மையையும் இவரது எதிரிகள்கூட ஸ்தோத்திரம் புரிவார்களாயின், நாம் அதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு யாதிருக்கின்றது? இவரது கொள்கைகளென யாம் குறிப்பிட்டிருப்பதனைப் பின்பற்றியே மேற்படி பிரசங்கம் அமைவுற்றிருப்பதாலும், அத் திவ்விய உபந்நியாசம் இன்னும் சில நாட்களில் முழுதும் தமிழில் மொழிபெயர்த்துப் பிரசுரிக்கப்படு மாதலாலும், அதன் விஷயமாக இங்கு நெடுந்தாரம் எழுதாது விட்டனம்.

முடிவுரை

* “மேலோர் புகழை விரிக்குஞ் சரிதையெலாம்
ஏனோர்க் கோருண்மை யுணர்த்துமஃ தென்னையேல்,
(ஊக்கத்தால்) யாமுமெம் வாழ்க்கை யுயர்வுடைய
தாக்கிட வல்லே மெனல்.”

* The Lives of great Men all remind us ;
We can make our lives sublime,

—Long fellow.

என்பது ஆங்கில மொழியில் பொருளாகக் கொள்ளப்படக்கூடாது. கிண்டர்.

ஸ்ரீ கோகலே, இன்னும் அவர் போன்ற பெரியோர், இவர்களின் சரிதையை இத் தேசத்தார் அனைவரும் படித்து அனுபவிக்க வேண்டியதன் முக்கியக் காரணம் மேற்படி செய்யுளினிடத்தே காணப்படும். இவரது சரிதையி னிடையே கூற மறந்ததோர் முக்கிய விஷயத்தை இங்கெடுத்துக் கூறி, அதனையே மேற்படி செய்யுட் பொருளோடு பொருத்துதல் இயலும்.

இவர் “ பரதகண்ட ஸேவகர் சங்க ” (The “Servants of India” Society) மென வொன்று ஸ்தாபித்து, அதில் அனேக இளைஞர்கள் சேர்ந்து தமது சொற்படி உழைப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கின்றார். அதில் சேர்ந்த இளைஞர்கள் சாற்பக்கைம்மாறு பெற்றுக்கொண்டு, ஸ்ரீ கோகலேயின் வாழ்க்கை முறையையே முன்மாதிரியாகக் கொண்டு அவரது உபதேசங்களுக்கிணங்க இந்நாடு சீர்மையடைவதற்குரிய முயற்சிகள் செய்து வருகின்றார்கள். இவ்விளைஞர்களைப் போலவே அவருக்கு நேரே கீழ்ப்பட்டிராவிடிலும் நகரங்கள்தோறும் பல கல்விகற்ற இளைஞர்கள் கூடித் தம் வயிற்றுக்குரிய விஷயங்களை மட்டிலுமே கருதிப் பிறகு உறங்குவதாகிய தீய வழக்கத்தை அற ஒழித்துவிட்டுப் பாரதமாதாவின் கண்ணீர்துடைத்து அவளை மகிழ்வுறுத்தலே கடமையாகக் கொண்டு அவளுக்குத் தொண்டு புண்டு நடப்பார்களாயின் எம்மவர்மீது கடவுளர் கருணை யெய்துவார்கள். அங்ஙனம் செய்தாலன்றி வேறுவகையால் நன்மையடையலாமென் றெண்ணுவது பித்தரின் கனவென்பதில் திவலையும் ஐயம் கிடையாது.

பாரத குமாரிகள்

உமாதேவியானவள் எல்லா அண்டகோடிகளையும் ஈன்று வளர்த்த போதிலும், அநாதி காலந்தொட்டுத் தான் வாழ்பவளான போதிலும், அவள் இதுவரை நரை, திரை, மூப்பு, பிணி என்பன யாவுமில்லாது நித்ய கன்னிகையாக விளங்குகிறாளென்று சைவர்கள் கூறுவ துண்டு. சைவர்கள் உமாதேவியிடம் எத்தனை பக்தி வைத்திருக்கிறார்களோ, அத்தனை பக்தியையும், அன்பையும் எமது தாய்ப்பெருந்தேசமாகிய பாரத கண்டத் திருமாதின்மீது செலுத்துகின்ற நாம் இப் பாரத மாது நிரந்தர கன்னியென்பதாகவும், இவளுக்கும் நரை, திரை முதலியன இல்லையென்பதாகவும் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்றோம். சரித்திர நூலார் வகுத்தறிய மாட்டாத பழங்காலத்திலிருந்து இன்று வரை கோடானு கோடிகளாகிய உயிர்த் தொகைகளை ஈன்று அருமையுடன் வளர்த்தவளானபோதிலும், இப் பெண்மணி 'கோடியீன்ற அன்னையாய் இன்னமுங் கன்னியாய்த்' திகழ்ந்து வருகின்றாள். ஆனால், இவளைப் பார்க்கும்போது 'கன்னிகைக்குரிய சின்னங்கள் பல

இதழ் : ஜனவரி 1906. | தொகுதி I - பகுதி 6 |

தோன்றவில்லையே Samaj Foundation சிர்ச் சிக்கு நிக்
 காணப்படுகின்றனவே; இவளது அழகு நிறைந்த
 மணிவதனம் சிறிது கருமை யடைந்துவிட்டதே;
 இவளது கருணைத் திருவிழிகள் சிறிது குழிந்து
 போயினவே; கன்னங்கள் வாடிப் போயினவே;
 புன்னகையும் உற்சாகமும் ஊக்கமும் இவளது திரு
 முகத்தில் குலவக் காணோமே' எனச் சிலர் திகைக்க
 லாம்.

எனினும், செம்மையாக உற்று நோக்குமிடத்து
 இத் தேவியர் சிகாமணியின் முகத்திலுள்ள வாடுதல்
 மெய்யான முதுமைப் பிராயத்தினால் நேர்ந்ததில்லை
 யென்றும், இவளது மனத்திலே உண்டாயிருக்கும் ஓர்
 சஞ்சலத்தினால் நேர்ந்துள்ளதென்றும் நன்கு விளங்கும்.
 பாரதாம்பிகைக்கு இக் கொடுந் துயரம் என்ன
 காரணத்தால் உண்டாயிற்று? இது நீங்கும் உபாயந்
 தான் யாது? என்ற விஷயங்களைப் பற்றி ஆலோசனை
 புரிவது நம்மவரின் முக்கியக் கடமையாகும்.

பாரதாம்பிகையின் துக்க காரணம்

“ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
 சான்றோ ரெனக்கேட்ட தாய்”

என்றார் வள்ளுவர். இது எத்தனை உண்மையோ
 அத்தனை இதன் எதிரிடையும் உண்மையாகும்.
 புத்திரப்பேறு உண்டான காலத்தில் மாதாவுக்குண்டான
 மகிழ்ச்சியைக் காட்டிலும் அப் புத்திரன் சான்றோனென்ற
 சொல்லைக் கேட்கும்போது அதிக மகிழ்ச்சி விளையுமாயின்,
 மகன் சான்றோன் அல்லன் என்ற சொல் செவிப்
 படும்போது அத் தாய் மனம் அவன் இறக்கும்போது
 உண்டாகும் துயரத்தினும் அதிகத் துயரமடையு
 மல்லவா? “மாயும் பொழுதிற் பெரிதழுங்குந் தன்
 மகனைக் கீழோன் எனக் கேட்ட தாய்”. பாரதமாதாவும்
 இக் காரணத்தாலேயே துயரடைந்து நிற்கின்றாள்.

அந்தோ! வியாசன், புத்தன், சங்கரன் முதலிய மகான்களையும், இராமன், பார்த்தன், சிவாஜி, பிரதாப ஸிங் முதலிய வீரர்களையும் பெற்ற என் வயிற்றிலே இப்போது ஆண்மையிழுந்து, சுயமதிப்பற்று, தேசாபிமானத்தின் பெயரறியாமல் நோய், மிடி, அறியாமை என்ற படுகுழிகளிலே வீழ்ந்து கிடக்கும் பேதைகளா, பிறக்க வேண்டும்? நேற்றுவரை பெயர் கேட்டறியாத அற்பநாடுகளிலெல்லாம் உயர் மக்கள் தோன்றி, அத் தேசங்களைப் பெருஞ்சிறப்பில் கொண்டு வைத்திருக்க என் மக்கள் மட்டுமா இங்ஙனம் சீர்குலைந்திருக்க வேண்டும்? இயற்கை யலங்காரத்திலும், அழகிலும், பெருமையிலும் என்னில் கோடி மடங்கு சிறியவளாகிய 'ஜப்பான்' தேவியின் பிள்ளைகளின் புகழ் திசைகளைத்திலும் சென்று மோதவில்லையா? சிறிதேனும் அழகின்றிக் குளிரில் வருந்திக் கொண்டிருக்கும் 'ருஷியா' என்ற வடதிசை அரக்கி வயிற்றிலே கூட இப்போது சில நல்ல குமாரர்கள் தோன்றியதாகச் சொல்லிக் கொள்கிறார்களே? இப்படி அடுக்கிக் கொண்டு போனதில் என்ன பயன் இருக்கிறது? ஒன்று, இரண்டா? எத்தனையோ நூற்றுக்கணக்கான சகோதரிகள் என்னிலும் புகழ்மிகுந்து விளங்குகிறார்கள். என்னை அவர்களனைவரும் கண்டு நகைக்கும்படியான கதி வந்து விட்டது! எனது விவேகானந்தன் (Swami Vivekananda), கேசவ சந்திரன் (Keshub Chunder), தயானந்த சரஸ்வதி (Dayananda Saraswatee) என்ற அருமைப் பிள்ளைகளும் போய்விட்டார்கள். இவர்களுந் தானென்ன? முன்னை மக்களிலே முக்கோடியிலொரு பங்கு பெறமாட்டார்கள். இப்போதைக்கு ஏதோ கடுகத்தனை நெளரோஜி ஒருவனிருக்கிறான். புத்திரர்களின் நிலைமை இவ்வாறாக, எனது குமாரிகளின் கதியை நினைக்கும்போதே வயிறு பொங்குகின்றது. மைத்ரேயியும் ஸீதையுமிருந்த நாட்டிலே சூரிய கிரணம் பார்த்தறியாத புழுக்களைப் போன்று கல்வி, அறிவு முதலிய யாதுமில்லாத பெண்கள் உலவுகிறார்கள். தலைமுறை

மேற்கூறியவாறு பாரதாம்பிகை வருந்துதல் நீங்கற்குரிய உபாயம் இன்னதென்று மிக்க சுலபமாக விளங்கும். இந்நாட்டு மாதர்கள் கல்வியும் ஞானப் பரப்பும் மிகப் பெற்றோங்கி, அவர்கள் வயிற்றிலே பிறக்கும் மக்கள் நோய் நீங்கிய உடலும், இருள் நீங்கிய அறிவும், பெருந்தகைமையும், கருணையும், அடிமை நிலையில் வெறுப்பும் கொண்டு விளங்கத் தொடங்குவராயின் பாரதாம்பிகையின் மனத்துயர் ஆறத் தொடங்கும். ஆண்மக்கள் தாமாகவே முயற்சி பண்ணி ஓர் நாட்டைப் பெருமை செய்துவருவது சாத்திய மில்லை யென்பதை நாம் எத்தனையோ முறை இடித் திடித்துக் கூறியிருக்கின்றோம். இவ்வுண்மையைக் கோடி முறை கூறியபோதிலும் அஃதோர் மிகையாகமாட்டாது. சென்ற 50 வருஷங்களாக இந் நாட்டிலே பலர் ஜன சாரங்களையும் சமய நிலைகளையும் ராஜாங்க மாதிரிகளையும் திருத்திவிட வேண்டுமென்று பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்துபார்க்கிருர்கள். இவர்களது முயற்சிகளிற் பெரும்பாலும் அரைக்காசுக்குப் பயன்படவில்லை. இம் மாதிரி இன்னும் இவர்கள் 500 வருஷம் முயன்ற போதிலும் திவலை பயன்படப் போகிறதில்லை. தேசத்தின் “சக்தி ரூபங்”களாகிய மாதர்களை அறிவின்மை யென்னும் பேரிருளில் ஆழ்த்தி வைத்து விட்டுத் “தேசாபிவிருத்தி”, “தேசாபிவிருத்தி” என்று கூக்குரலிடுவோரின் பேதைமையை என்னென்றுரைப்போம்?

43

மேற்கண்ட அடிமைகளையும் அடிமைகளாக நிற்ப, ஆடவர் சுயாதீனமுறல் எவ்வாறு இயலும்? என்று அப்புலவர் கேட்கின்றார். சுயாதீனமென்றால், ராஜாங்கச் சுயாதீனம் என்பது மட்டும் பொருளில்லை. அபிவிருத்திக்கு முக்கியக் காரணமாகிய அறிவுச் சுயாதீனமென்பதே முக்கியப் பொருளாகும். இருளடைந்த இடங்களிலெல்லாம் விஷக் காற்றுக்களும் நினைக்கவும் அருவருப்பாகிய விஷப் பூச்சிகளும் வந்து கூடும். நமது தேசத்தின் “ஆதாரசக்தி” களாகிய மாதர்களின் ஹிருதயமும், அவர்களது ஆன்மாவும் இருளடைந்துபோக விட்டுவிடுவதைக் காட்டிலும் பாதகச் செயல் வேறில்லை. ஞான கிரணங்கள் அவர்களது ஆன்மாவில் தாக்குமாறு செய்தாலன்றி நமக்கு வேறு விமோசனம் கிடையாது.

பெங்காளத்துப் பெண்விளக்கின் போதனை

மேற்கண்ட விஷயமாகப் பேசிவரும்போது எமக்கு பெங்காளி தேசத்து ஞானமணியாகிய ஸரளதேவியின் நினைப்பு வந்துவிட்டது. அம் மாது மேற்கூறிய விஷயங்களை மிகவும் வற்புறுத்திப் பேசியிருக்கின்றார். தேசத்தின் அன்னதைகள் (அதாவது உணவு கொடுப்போர்) மாதர்களே என்பதை நாம் மறக்கவே கூடாதென்பதை அப் பெண்மணி நமக்குப் போதனை புரிகின்றார். உணவு கொடுப்பதென்றால் வயிற்றுக்கு மட்டிலுமில்லை. வள்ளுவரால் “செவியுணவு” என்று கூறப்படும் ஞானவுணவிருக்கின்றதே, அதனை அளிப்போரும் மாதர்களே யாவர்! பாரதகுமாரிகளே! இந்நாட்டிற்கு ஞானவுணவும், தோள்வலியும், மனத்திடனும் கொடுத்து இதனைக் கைதூக்கி விடுவது உமது பெருங்கடமையாகும். நீங்கள் என்று வரை அலங்காரப் பொம்மைகளாக நிற்பீர்களோ, அதுவரை யெமக் கெல்லாம் ஓர் கதியும் கிடையாது.

இனி, ஸரளதேவி என்ற பெங்காள மாது கல்வியும், அருளும், தேசபக்தியும் பெற்று விளங்கும் பெருமையை மற்றொரு முறை தனியாகப் பிரஸ்தாபிக்க நேரிடு மாதலால் இங்கு விரியாது விடுகின்றோம். ‡ ஸரள தேவியின் கோரிக்கைப்படியே நம் தேசத்து மாதர்கள் உயர்நிலை யடைந்து தழைக்க வேண்டுமென்று மனதார விரும்புகின்றோம்.

‡ தாம் அறிந்த வரையிலும், முயன்று தேடிய வரையிலும் ஸரளதேவியின் பெருமையை விளக்கும் கட்டுரை கிடைக்கப்பெறவில்லை.

— பதிப்பாசிரியர்கள்

பவுத்த மாரீக்கத்திலே மாதார்களின் நிலை

கவுதம சாக்கிய முனி என்ற ஸ்ரீ புத்தரை ஆரியா வர்த்தத்திலே அவதரித்த மஹான்களுக்குள்ளே தலைமை வகுப்பைச் சேர்ந்தவ ரென்பதாக இவ் வுலகத்துப் பண்டிதர்களெல்லாம் ஒரே மனதுடன் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். இத்தகைய மஹாத்மாவால் ஸ்தாபனம் செய்யப்பெற்ற பவுத்த மார்க்கமானது நமது பாரத பூமியை விட்டு நீங்கிவிட்டதென்ற போதிலும், வெளித் தேசங்கள் பலவற்றிலே பரவி அங்கங்கிருந்த பழைய மதங்களை வென்று பெருமை பெற்றுத் திகழ்கின்றது. ஜப்பான், சீனா, டிபெட், பர்மா, ஸயாம், இலங்கைத் தீவு என்பன பவுத்த தேசங்களே யாகும். இது மாத் திரமா? நவீன சாஸ்திர ஆராய்ச்சியின் பிரதம ஸ்தல மாகிய ஜெர்மனி தேசத்திலே பவுத்த மார்க்கம் பரவத் தொடங்கிவிட்டது. அனேக ஐரோப்பிய கிறிஸ்தவ மஹா ஞானிகள் தமது மதத்தை விட்டுவிட்டு பவுத்த தர்மத்தை அனுசரிக்கத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அமெரிக்கா

இதழ்: பிப்ரவரி 1906. [தொகுதி I - பகுதி 7]

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
 விலேயும் பவுத்த மார்க்கம் தனது பெருமையைச்
 செலுத்தா திருக்கவில்லை. இவ்வுலகத்திலுள்ள ஹிந்துக்
 கள், கிறிஸ்தவர், மகமதியர் முதலிய எல்லா மதஸ்
 தர்களைக் காட்டிலும் பவுத்தர்களே தொகையில் அதிகப்
 பட்டவர்கள். இந்த சமயாசாரப்படி ஸ்திரீகளுக்கு
 எவ்விதமான ஸ்தானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தென்
 பதை ஆராய்ச்சி புரிவது மிகவும் பயனுடைய தொழி
 லாகுமென்று நம்புகிறோம். இவ்விஷயத்தில் நமக்குச்
 சில முக்கியமான குறிப்புகள் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நரசு
 நாயிடவர்கள் (Professor Lakshmi Narasu of the
 Madras Christian College) சமீபத்தில் ஒரு வாராந்தரப்
 பத்திரிகைக்கு எழுதியிருக்கும் உபந்நியாசத்தினின்றும்
 கிடைத்தன. நவீன தத்துவ சாஸ்திரக் கொள்கைகள்
 நிறைந்த மனமுடையவராகிய ஸ்ரீமான் நாயடு தமது
 கோட்பாடுகளைப் பவுத்தக் கோட்பாடுகளுடன் பொருத்தி
 விடவேண்டுமென்று பெரு முயற்சி செய்வதில், பவுத்த
 மார்க்கத்தைப்பற்றி இவர் கூறும் அபிப்பிராயங்கள்
 முழுதும் அங்கீகாரம் செய்துகொள்வதற்கு உரியன
 அல்லவென்பது மெய்யே யென்றாலும், புராதன பவுத்த
 சரித்திர விஷயங்களில் அவரது ஆராய்ச்சிகளைத்
 தழுவலாமென்ப திவலையேனும் சந்தேகமில்லை. நிற்க.

பவுத்த “சங்க”த்திலே சேர விரும்பிய ஸ்திரீகள்

புத்தப் பெருமான் உலகைத் துறந்தவர்களாகிய
 பல மெய்ஞ்ஞானிகளை “ஸங்க” மாகச் சேர்த்து வைத்
 திருந்தார். துறவிகளின் திருக்கூட்டத்தை “ஸங்க”
 மென்று வழங்குதல் மற்ற இந்திய சமயங்களிலும்
 மரபே யாகும்.

அந்தக் காலத்திலே அனேக அரசர்களும், பிரபுக்
 களும் பவுத்த சங்கத்திலே சேர்ந்துகொண்டார்கள். சக்ர
 வர்த்திக் குமாரனாகிய ஸ்ரீ புத்தர் உலக வாழ்க்கையை
 முற்றத் துறந்து முக்தி (Nirvana) மார்க்கத்தைத் தமது
 தெய்வீகத் திருவாயால் போதனை செய்யத் தொடங்கிய

போது அதனைச் செவிக் கொண்ட மஹா பாதகர்கள்கூட தமது நீச இயற்கையை மிக எளிதாக உதிர்த்துவிட்டு உண்மை நெறியை அறிந்துகொண்டார்கள். பணமே தெய்வமாக வணங்கி வந்த வர்த்தகர்களெல்லாம் கணப் பொழுதிலே செல்வத்தின் இழிவையும், நிலையாமையையும், தீங்குகளையும் உணர்ந்துகொண்டனர். செல்வத் தருக்குத் தலைக்கேறி, மண்ணாசையும் பெண்ணாசையும் வரம்பு கடந்துபோய், முகஸ்துதி கூறும் நீசப் புழுக்களின் வார்த்தைகளை மெய்யென்று நம்பி, தம்மைப் பூலோக தெய்வங்களாகக் கருதி, அந்தகாரச் சேற்றிலே அமிழ்ந்துபோய்க் கிடந்த அரசர்களெல்லாம் புத்தர் கோமானது கடைக்கண்ணருள் பெற்றவுடனே “சத்ய மார்க்கப் பிரவேசம்” செய்துவிட்டார்கள். இவர்களெல்லாம் சன்யாசிகளாய் விட்டபோது, இவர்களுடைய பத்தினிகளும் ஞானோதய மடைந்தோர்களாகி, சாக்கிய முனிவரின் சரணங்களை யடைந்து, “ஜகத் ரக்ஷகா! எங்களையும் சங்கத்திற் சேர்த்துக்கொண்டு அருளவேண்டும்” என்று பிரார்த்தனை புரிந்தார்கள். ஸித்தார்த்தருடைய சிறிய தாயாராகிய பிரஜாபதி கவுதமியே அந்த யோகினிகளுக்கெல்லாம் தலைவியாகி வந்தனர்.

அருட் பிரசாதம்

கருணைக் கடலாகிய பெருமான் அவர்களை நோக்கி “அம்மணிகளே, நீங்கள் ‘சங்க’த்திலே சேர்வது எனது தர்மத்திற்கு விரோதமில்லை. ஆனால், நீங்கள் வந்து சேர்வதிலிருந்து அஞ்ஞானிகளாகிய உலகத்தார் வீண அபவாதங்கள் கூற முற்படுவார்கள். ஆதலால், நீங்கள் வீடுகளிலேயே இருந்து சாதாரண மாதர்க்குள்ள ஆடைகளை அணிந்துகொண்டு, ஒழுக்கந் தவருமல், ஞான சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருங்கள். அதுவே உங்களுக்கு முக்தி (Nirvana) ஸாதனம்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

ஆனால், கவுதமி தேவிக்கு அம் மறுமொழி திருப்தி யளிக்கவில்லை. எனவே, கவுதமி மற்ற மாதர்களை நோக்கி, “நாமே ஆசிரமத்திற்குரிய கோலங்கள் தரித்துக்கொண்டு புத்தரிடம் செல்வோம். பிறகு அவர் நமக்கருள் புரிவார்” என்றுரைத்தாள். அங்ஙனமே அம்மாதர்க ளனைவரும் தமது முடி களைந்துவிட்டு, யோகியுடை தரித்துக்கொண்டு, கையிலே ஓடுகளை யேந்தியவர்களாய், கால் சோர நடந்து புத்த சந்நிதிக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். புண்ணியமூர்த்தியின் முக்கியத் தொண்டராகிய ஆனந்தர் அம் மாதர்களின் உண்மைப் பற்றையும், பெருந்தன்மையையும் கண்டு வியப்புற்று, குருவினிடம் போய் அவர்களது முறையீட்டையும், தகுதியையும் எடுத்துச் சொல்லினர்.

பெருமான் அவர்களைச் சங்கத்திற் புகுதும்படி ஆக்கினை கொடுத்ததுடன், பின்வருமாறு பேசினர்: “புத்தர்களின் தோற்றம் புருஷர்களின் நன்மைக்கு மாத்திரமல்லவே? விசாகை முதலிய பல மாதர் இதற்கு முன் மெய்ந்நெறியிற் புகவில்லையா? ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் தரும மார்க்கத்தை யடையலாம்” என்றார்.

புத்தருடைய மார்க்கத்திலே ஞான சம்பாதனத்தில் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் சிறிதேனும் வேற்றுமை பாராட்டுவது கிடையாது. பவுத்த வசனங்களிலே தேடித் தேடிப் பார்த்தாலும் புருஷர்களைக் காட்டிலும் ஸ்திரீகளைக் குறைவாக ஓரிடத்திற்கூடச் சொல்லியிருப்பதில்லை. மார்க்கக் கோட்பாடு இப்படி யிருந்தபோதிலும், நடையிலே ஸ்திரீகளைச் சிறிது தாழ்ந்த படியில் வைத்திருந்ததாகப் புலப்படுகின்றது. ஏனெனில், ஐம்புலன்களையும் வென்று, உலக மாயைகளை யெல்லாம் வெறுத்துத் தள்ளி, மஹாசாந்தி நிலையை அடைவதில் புருஷர்களைக் காட்டிலும் ஸ்திரீகள் இயற்கையாகவே பெரும்பாலும் பிற்படுகின்றார்கள். பெண்பாலாரின் நெஞ்சம் மிகுந்த மென்மை கொண்டது. ஆதலால் இல்

வாழ்க்கைப் பற்று அவர்களுக்கு மிகுதியாக ஏற்பட்டு விடுகின்றது. அதுபற்றி, ஜீவன் முக்தப் பெருந்தசையடைவதற்கு மாதர் பெரும்பாலும் வன்மையற்றவராகிறார்கள். ஆனால், ஞானவொளியை நோக்கி, அதனைப் பின்பற்ற மாதர்கள் துணிந்து விடுவராயின், அவர்களும் மார்க்கப் பிரவேசம் செய்துவிடலா மென்பது 'தரும'த்தின் முடிவு.

பர்மாவிலே பவுத்த ஸ்திரீகள்

ஸ்திரீகளுக்கும் புருஷர்களுக்கும் புத்தர் சமத்துவம் விதித்திருப்பதன் நன்மைகள் பவுத்த மார்க்கம் பரவும் தேசங்களிலே நன்கு காணப்படுகின்றன. முதலாவது பர்மாவை எடுத்துக்கொள்வோம். பர்மிய ஸ்திரீகளின் நிலைமையைப்பற்றி T. வீலர் (Talboys Wheeler) என்ற சரித்திர விற்பன்னர் பின்வருமாறு எழுதுகின்றார் :

“அத் தேசத்திலே ஜனங்கள் தமது மனைவியரையும், குமாரத்திகளையும் உள்ளறைகளிலே கைதிகளைப் போல் அடைத்து வைப்பது கிடையாது. சந்தோஷ காலங்களிலும், உற்சவாதிகளிலும் அந்த ஸ்திரீகள் வெகு சுயாதீனத்துடன் இருக்கிறார்கள். குடும்பத்தில் அவர்களது நிலை சுதந்திரமானது. தமக்குத் தாமே சம்பாத்தியம் செய்துகொள்கிறார்கள். தமது தந்தையர், கணவர் என்போரின் காரியாதிகளை மேற்பார்க்கிறார்கள்.

ஆண் குழந்தைகளுக்கும் பெண் குழந்தைகளுக்கும் பலவந்தமாக விவாகம் செய்து வைக்கும் வழக்கம் அந் நாட்டிலில்லை. இளைஞர்களும் கன்னியர்களும் காதலிருந்தால் மட்டுமே விவாகம் செய்துகொள்வார்கள். குருக்களேனும், சோதிடரேனும், தாய் தந்தையரேனும் விவாகத்தில் தலையிடுவதில்லை.”

கொண்ட மாதர்கள் எழுதப் படிக்க அறிவார்கள். பெண் கல்வி விஷயத்தில் யாதொரு தடையும் செய்யப்படுவ தில்லை. குழந்தைப் பிராயத்திலேயே பெண்கள் பாட சாலைகளிற் போய் எழுதப் படிக்கக் கற்றுக்கொள் கிறார்கள். பர்மிய பாஷையிலும், பாளி பாஷையிலும் பவுத்த கிரந்தங்கள் அவர்களுக்கு முக்கியமாகக் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

நன்மை, தீமை, செளக்கியம், அசௌக்கியம், சரீர நிலை, மனநிலை என்பவற்றைப்பற்றி யெல்லாம் அவர் களுக் குண்டாகும் அறிவு இந்த கிரந்தங்களிலிருந்தே ஏற்படுகின்றது. பர்மிய மாதர்களுக்குச் சிறக்க அமைந் துள்ள குணங்களாகிய விசுவாசம், காருணியம், அன் புடைமை என்பவையும் அப் பெருங் கிரந்தங்களி லிருந்தே கற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. கிரக பத்தினிக் குரிய பின்வரும் 5 கடமைகளையும் அவர்கள் பாடசாலை களிலேயே தெரிந்துகொள்கின்றனர்.

- (1) கிரஹ காரியங்களை நிறைவேற்றல்
- (2) விருந்தினரை உபசரித்தல்
- (3) பதிவிரதா தர்மம்
- (4) வரவறிந்து செலவிடல்
- (5) சோம்பரில்லாமை

இதுவுமன்றி அவர்களுக்குக் குடிவாழ்க்கை முறை களைப்பற்றிய பயிற்சி தாய் வீட்டிலேயே கொடுக்கப்படு கின்றது.

ஸயாம் தேசத்து ஸ்திரீகள்

ஸயாம் தேசத்திலே வெளிக் காரியங்களிலெல்லாம் புருஷர்களுக்குப் பெண்டிர் எவ்வளவோ துணை புரிகின்றார்கள். புருஷர்களுக்கு எவ்வளவு சுதந்திர மிருக் கின்றதோ அவ்வளவு சுதந்திரம் அந் நாட்டில் ஸ்திரீ களுக்கு மிருக்கின்றது.

டிபெட் தேசமானது 'லாமாக்கள்' என்ற பெயர் கொண்ட குருக்களின்கீழ் மூடபக்தி யிருளிலே மூழ்கிக் கிடக்கின்றது. ஆனால் அங்கேகூட புத்தமார்க்க விசேஷத் தினால் ஸ்திரீகள் இழிநிலையினின்று விலகி யிருக்கிறார்கள். சுய காரியங்களிலே டிபெட் ஸ்திரீக்கு எவ்விதமான நிர்ப்பந்தமேனும், நிபந்தனையேனும் கிடையாது. ருஷியாவிலிருந்து G. Ts. ஸைபிகாப் (T. Sybikoff) என்ற வித்வான் டிபெட் தேசத்திலே ஆராய்ச்சிகள் செய்யும்பொருட்டுச் சென்றிருந்தார். அவர் பின்வருமாறு சொல்கிறார் :

“மாதர்கள் முற்றிலும் சுயாதீன நிலையிலிருக்கிறார்கள். லௌகீக காரியங்களிலே அவர்கள் முக்கியமான பாகமெடுத்துக் கொள்கிறார்கள். பெரிய காரியங்களை அந்நாட்டு ஸ்திரீகள் உதவியின்றி மேல் வகித்து நடத்துகிறார்கள்.”

முடிவுரை

பவுத்தர்களின் விவாகக் கிரியையிலே டம்பமான வீண் அனுஷ்டானங்கள் அதிகமாக இல்லை. இலங்கை, டிபெட், மங்கோலியா, ஜப்பான் முதலிய பவுத்த தேசங்களிலே விவாக காலங்களில் டம்பச் செலவுகள் முதலானவை செய்வது கிடையாது. பர்மிய ஸ்திரீகள் ஐரோப்பிய ஸ்திரீகளைப்போல விவாகமானவுடன் பெயரை மாற்றிக்கொள்வது கிடையாது. மோதிரம் மாற்றிக் கொள்ளுதல், தாலி கட்டிக் கொள்ளுதல் முதலிய எவ்விதமான சின்னங்களும் கிடையா. ஒரு ஸ்திரீயின் பெயரைக் கேட்பதினாலேனும், அவளைப் பார்ப்பதினாலேனும் அவளுக்கு விவாகம் ஆயிற்று, இல்லையா என அறிந்துகொள்ள இயலாது. மனைவியின் சொத்தின்பேரில் கணவனுக்கு உரிமை கிடையாது.

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
 அவள் சதன்மாகக் கொண்டு வந்த பொருள், அவள்
 சம்பாத்தியம் செய்த பொருள், பிற்பட அவளுக்கு
 அவளது தந்தை முதலியவர்களிடமிருந்து 'வாரிஸ்'
 ஆக இறங்கும் பொருள் - என்பவற்றிற்கெல்லாம் அந்த
 ஸ்திரீகளே உடையோராவர். ஸர். T. G. ஸ்காட்ஸ்
 சொல்லுகிறார் : “ ஐரோப்பிய ஸ்திரீகள் கூக்குரலிடும்
 உரிமைகளி லனேகம் பர்மிய மாதர்களால் அனுபவிக்கப்
 படுகின்றன. ”

மேலே விஸ்தரிக்கப்பட்டதிலிருந்து பவுத்த
 மார்க்க ஸ்திரீகளைப்பற்றி நம்மவர்களுக்குச் சிறிது
 தெரியக் கூடுமென நம்புகின்றோம். அவர்களின்
 ஆசாரங்களேனும், முறைமைகளேனும் ஒரேயடியாக
 அங்கீகரித்தற்குரியன வென்று யாரும் வாது செய்யமாட்
 டார்கள். ஆனால், பாரத தேச ஞானிகளில் ஒருவராகிய
 புத்த முனிவரால் ஸ்தாபனம் செய்யப்பட்ட மார்க்
 கத்தில் மாதர்கள் நடத்தப்பெறும் வகையை இந்தியர்
 நன்கறிந்து கொள்வது கடமையெனக் கருதுகின்றோ
 மாதலின், அதற்கு நாமெழுதி யிருப்பது போதிய
 தூண்டுதலாகத் தவருதென்று நினைக்கிறோம்.

ஸ்ரீமத் ஸ்வாமி விவேகானந்த பரமஹம்சர்

பவுதிக சூரியோதயம் எந்த திசையிலே உண்டா கிறதோ அதே திசையிலேயே அடிக்கடி ஞான சூரியர் களும் உதித்து வருகிறார்கள். ஐரோபா, அமெரிசா முதலிய மேற்கு தேசங்களில் இடைக்கிடையே சிற்சில ஞானிகள் உதித்திருக்கின்றார்களெனினும், சர்வ சம்மதர் களாகி தெய்வாமிசம் பெற்றோரென மதிக்கப்படும் மஹா ஞான மணிகள் மேற்கே பிறந்தது கிடையாது. ஆசியா கண்டமே சர்வ மதங்களுக்கும் பிறப்பிடம். ஆசியா கண்டமே ஞானத்திற்கும், நாகரிகத்திற்கும் தாய் வீடு. ஐரோபா கண்டத்திலும், அமெரிசா கண்டத்திலும் தற்காலத்து நாகரிக ஜாதியாரிலே பெரும்பாலரின் வாழ்க்கைக்குப் பேரமுதாகித் திகழ்ந்து வரும் கிறிஸ்து மார்க்கத்தை ஆரம்பத்தில் பிரதிஷ்டை புரிந்த ஞான சிகாமணி எங்கே உதயமாயினர்? ஆசியா கண்டத் திலேயே அரபி நாட்டுப் பாலைவனங்களினிடையே எந்நாளும் வற்றாத ஞான ஆற்றாகத் தோன்றி, முன்ன

இதழ் : மார்ச்சு 1906. [தொகுதி I - பகுதி - 8]

மிருந்திருப்பது ஆனந்தராமன் என்றோர் அறிவித்திருப்பது விட்டு, எத்தனையோ கோடி ஜனங்களின் ஞானதாகத்தை ஆற்றி வருகின்ற மகம்மது (அலைகிலஸ்ல்லம்) மேற்குத் தேசங்களையா சேர்ந்தவர்? பொதுவாக 'ஆசியா கண்டத்திலே மேற்கூறப்பட்ட இரண்டு பெருஞ் சுடர்களும், மற்றும் கன்பூஷியஸ் (Confucias) முதலிய ஞானதாரகைகளும் தோன்றினவென்றாலும், நமது பரத கண்டத்தை மட்டும் தனியாக எடுத்துப் பார்க்குமிடத்து இதன் பெருமை அளவிடற்கரிய தன்று. அதனை நினைக்கும்போதே எனக்கு ரோமாங்கித முண்டாகிறது. தெய்வ பூமி என்று எமது தாய்நாட்டைச் சொல்வோமானால் அது சிறிதேனும் உபசார வசனமாக மாட்டாது. சாதாரணமான ஜனங்களை மனிதரென்ற பெயரால் அழைப்போமானால் கம்பன், காளிதாஸன், ஷெல்லி (Shelley), டான்டே (Dante) முதலிய கவிரத்தினங்களைச் சிறிது உயர்வான பெயர் கொண்டுதானே அழைக்க வேண்டும்? இவர்களுையே இப்படியானால், ஸ்ரீ புத்தர், சங்கரர் முதலிய அற்புத ஆத்மாக்களை என்ன பெயர் கொண்டழைப்பது? கொற்றன், சாத்தன், தேவதத்தன், சுப்பன், சேஷன் முதலியவர்களையும் மனிதர்களென்று சொல்லி, கிறிஸ்து, புத்தர், சங்கரர் முதலானவர்களையும் மனிதர்களென்றே சொல்வது பாஷைக்குப் பெருமையாகுமா? பிற்கூறிய மகான்களையெல்லாம் தேவர்களென்றுதானே சொல்ல வேண்டும்? தேவர் என்ற மொழி 'திவ்' என்னும் பகுதியிலிருந்து தோன்றியது. 'திவ்' என்றால் 'ஒளியீசு' என்பது பொருள். எந்த திசையிலும் காணப்படாத ஞானவொளியும், அது பற்றிய புகழொளியும் கொண்ட மகான்களைக் கோடிக்கணக்காகப் பெற்றிருக்கும் பாரதபூமியைத் தேவபூமி என்று சொல்வது முற்றிலும் பொருத்தமேயன்றோ?

தேவ கணங்கள்

ஆம்மம்! ஆரிய பூமியிலே பிறந்து விளங்கிய தெய்விக புருஷர்கள் இத்தனை பேரென்று யாவரால்

கணினி முடியுமா? கடலிலே யுள்ள முத்துக்களின் தொகையை யாரறிவார்? வானிலே யுள்ள நகைத்திரங்களை யாவரே எண்ணி முடித்தோர்? ருக் வேதத்து மந்திரதர்ஷ்டா (Seers) க்கள் காலம் முதல் நேற்று விவேகாநந்தர் காலம்வரை நமது தேச மாதாவின் வயிற்றிலே தோன்றிய ஞானிகள் எத்தனை ஆயிரம்? எத்தனை லக்ஷம்? ஒன்றை நூருக விதந்து கூறுகிறோமென்று எவரும் நினைக்க வேண்டாம். பாரத பூமியின் வேதங்கள், உபநிஷத்துக்கள், சாஸ்திரங்கள், காவி யங்கள் என்பவற்றை ஒருவன் மனக்கோலினால் அளந்து பார்ப்பானாயின் நாம் சொல்வது கலப்பற்ற உண்மையென்பது அவனுக்கு மிகத் தெளிவாக விளங்கும். இப் பெரிய கூட்டத்திலிருந்து அதிக முக்கியமான சிலரின் பெயர்களை மட்டும் எடுத்துக் கூறவேண்டுமெனினும் இடம் போதமாட்டாது. எனினும் சென்ற ஒரு நூற்றாண்டிற்குள்ளே தோன்றிய முக்கிய தேவர்களின் பெயர்கள் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. ஹிந்து மார்க்கத்தின் புராதன நெறிக்கு விரோதிகள்போல வெளிக்குத் தோன்றிய போதிலும், உண்மையிலே நமது நாட்டைப் பற்றிய நோய்களை நிவாரணஞ் செய்யப் பிறந்த ஆயுர்வேதியராகிய ராம மோஹனராயர், கேசவ சந்திர ஸேனர், தயாநந்த ஸரஸ்வதி, விவேகாநந்தரின் சற்குருவாகிய ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர், ஸ்ரீ விவேகாநந்தர் ஆகிய இவர்களே அதிசயீபத்திலே தோன்றி மறைந்த மஹான்கள். இவர் அனைவரும் தனித்தனியே சிற்சில விஷயங்களில் தெய்விகமான திறமை படைத்திருந்தனர். இவர்களை நிறுத்துப் பார்த்து இவர்களிலே யாவர் மேற்பட்டோர், யாவர் தணிந்தோர் என்று வகுத்துக் கூறுதற்கு இது சமயமில்லை. அதற்கு நான் அருகனுமில்லை. சுக்கிர கிரகத்திற்கும், புத கிரகத்திற்கும் உள்ள தாரதம்மியத்தைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு, பாறைக்குள்ளிருக்கும் தேரைக்கு என்ன அதிகார மிருக்கின்றது? தன்னலம் பாராட்டல், ஆசை, அச்சம் என்னும் குணங்கள் செறிந்த உலக

Digitized by Arya Samai Foundation Chennai and eGangotri
 மாயை என்ற பாறைக்குட்பட்டிருக்கும் தேரையாகிய
 நான் ஞானகாசத்திலே சர்வ ஸ்வயாதீனமாக ஒளி வீசிக்
 கொண்டிருக்கும் ஜ்யோதி நகரத்திரங்களாகிய விவேகா
 நந்தர், ராமகிருஷ்ணர், கேசவ சந்திரர் முதலானோர்
 களின் தாரதம்மியத்தைப்பற்றி எவ்வாறு வகுத்துக் கூற
 மாட்டுவன்? ஆனால், அந்தப் பாறையிலிருக்கும் ஓர்
 சிறிய பிளவின் மூலமாக யாதானும் ஓர் தாரகையின்
 ஒளியைக் கண்டு மகிழும் தன்மை தேரைக்கு மிருக்கலா
 மல்லவா? அதுபோல எனக்குத் தெரிந்தமட்டிலே
 விவேகாநந்தச் சுடரின் பெருமையைச் சிறிது பேசத்
 தொடங்குகின்றேன்.

பிறப்பு

ஸீமூலியா என்பது சென்னையிலே செளகார் பேட்டை
 யிருப்பது போல கல்கத்தாவிலே ஓர் தனிப் பேட்டையின்
 பெயர். அந்தப் பேட்டையில் 1862-ம் வருஷம் ஜனவரி
 மாதம் 9-ம் தேதி திங்கட்கிழமையன்று சூரியோதயத்
 திற்கு ஆறு நிமிஷங்களுக்கு முன்பாக பிரம முகூர்த்
 தத்திலே ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் அவதாரம் புரிந்தார்.
 ஒ வ் வெ ரு மஹானுடைய பிறப்பையும்பற்றி
 இந்தியாவில் மட்டுமன்றி அன்னிய தேசங்களிலும்
 ஜனங்களால் அற்புதமான கதைகள் சொல்லப்படுவது
 போலவே விவேகாநந்தர் பிறப்பின் சம்பந்தமாகவும்
 ஓர் கதை சொல்லப்படுகிறது. அதாவது இவருடைய
 தாயார் நெடுங்காலமாக ஆண் குழந்தை யில்லாமலிருந்
 தனராம். அதனால் மிகவும் மன வருத்தமடைந்து இவர்
 காசி நகரத்தை யடைந்து அங்கே ஸ்ரீ விசுவேசரரிடம்
 தவங் கிடந்தனராம். அதற்கு விசுவேசர் மனமிரங்கி
 இந்த அம்மையின் கனவிலே தோன்றி, “ குழந்தாய்,
 நீ வருந்தாதே. நானே வந்து உன் வயிற்றிலே ஜனிக்
 கிறேன் ” என்று அருள்புரிந்தனராம். இந்தக் கதை
 பிற்காலத்திலே விவேகாநந்த ஸ்வாமிகள் புகழ் பெற்று
 ஓங்கியதற்குப்பால் கற்பனை செய்யப்பட்டதோ அல்லது

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
உண்மையாகவே அந்த அம்மை அங்கனம் கனக்
கண்டாரோ என்பது ஊகித்துக் கூற முடியாத விஷயம்.
இது நிற்க.

விவேகாநந்த ஸ்வாமிக்குப் பிள்ளைத் திருநாமம்
நரேந்திர தத்தன் என்பது. தத்த குடும்பமானது
ஸிமோலியா பேட்டையிலே மிகவும் புராதனமான
குடும்பம். இந்தக் குடும்பத்தார் பழைய காலத்திலே
மிகவும் செல்வ மிகுந்து வாழ்ந்தவர்கள். பிற்காலங்
களில், செல்வம் குறைந்துபோய் சாதாரண குடும்பமாய்
விட்டது. இக் குடும்பத்திலே நமது நரேந்திரனுடைய
பிதாமகர் உலகத்தை வெறுத்து சன்யாசியாகிவிட்டார்.
இவர் பார்வைக்கு நரேந்திரனைப் போலவே யிருந்தா
ரென்று சொல்வதுண்டு. நரேந்திரனுடைய பிதாவுக்கு
விசுவநாத தத்தர் என்று பெயர். இவர் வங்காள
ஹைகோர்ட்டிலே உயர்ந்த பதவியுள்ள அட்டர்னியாக
வேலை பார்த்தவர். அவருக்கு நிறைய வரவிருந்த
போதிலும் தர்மத்திலே மிகுந்த பிரியமுள்ளவராதலால்
அந்த வரவு அவர் செலவுக்கே போதாமலிருந்தது.
ஆதலின், அவர் மரணத்திற்கப்பால் பிள்ளைகளுக்கு
அவர் அதிகமாக நிதி வைத்திருக்கவில்லை.

நரேந்திரனுடைய தாயாரும் சாமானியமான ஸ்திரீ
யில்லை. அந்த அம்மைக்கு ஞாபகசக்தி மிகவும் அதிக
மெனப்படுகிறது. ஒரு தரம் யாரேனும் ஓர் பாட்டுப்
பாடினால் அதைக் கேட்டவுடனே இந்த அம்மை அந்தப்
பாட்டு முழுவதையும் ராகம், மெட்டு, வசனம் ஒன்றும்
தப்பாமல் திரும்பிச் சொல்லக்கூடிய சக்தி கொண்ட
வளாம். உலகத் துறவுச் சிந்தனை இவருடைய
பிதாமகரிடத்திலிருந்தும், இவருடைய சிறந்த அறிவு
தந்தையிடத்திலிருந்தும், ஞாபகசக்தி தாயாரிடத்தி
லிருந்தும் நமது ஸ்வாமிக்குக் கிடைத்ததென்று
கூறலாம்.

விவேகாநந்த ஸ்வாமிக்கு நரேந்திரனென்று திருநாமம் கொடுக்கப்பட்ட போதிலும், குழந்தைப் பருவத்திலே இவரை இவர்களுடைய குலதெய்வத்தின் பெயரையொட்டி வீரேசுரன் என்று அழைத்து வந்தார்கள். உண்மையான புருஷத்தன்மையும், வீரநெறியும் மனித வடிவெடுத்தாற்போல அவதரித்திருந்த ஸ்வாமிகளுக்கு அவருடைய தாய் - தந்தைகள் “வீரேசுரன்”, “நரேந்திரன்” என்ற பெயர்கள் கொடுத்திருந்தமை மிகப் பொருத்தமுடையதல்லவா? நிற்க.

குழந்தையாக இருக்கும்போது நமது நரேந்திரன் தனது வீட்டிலே விருத்தாப்பியரான ஓர் பந்துவுடன் படுத்துக்கொள்வது வழக்கம். அந்தக் கிழவர் சம்ஸ்கிருதபாஷையிலே மிக்க தேர்ச்சி பெற்றவர். அவர் ஒவ்வொரு நாள் இரவும் நித்திரை வரும் வரையும் நரேந்திரனை அமரகோச சுலோகங்களைப் பாராமல் சொல்லும்படி செய்வதுண்டு. ஞாபகசக்தியிலே இணையற்றவராகிய நரேந்திரர் வெகு சீக்கிரமாக அவற்றை மனனம் செய்து விடுவார். இவ்வாறு 5 வயதிற்குள்ளாகவே நரேந்திரருக்கு அமரகோசத்திலே பாதி பாடமாய் போய்விட்டது. இதுவுமன்றி குழந்தைப் பருவத்திலே இந்த ராஜசன்யாசிக்குத் துறவிகளைக் கண்டவுடனே மிகுந்த பிரியமுண்டாகிவிடும். வீட்டிற்கு வந்த துறவிகளுக்கெல்லாம் பிச்சையிடுவதுடன் தன் மேலே போட்டிருக்கும் துணியை எடுத்துக் கொடுத்து விடுவார்.

இளமை

பிறகு நரேந்திரப் பெருமான் இங்கிலிஷ் பாடசாலை யிலே சேர்ந்து படித்தனர். இவர் வினையாடும்போதே எல்லாப் பிள்ளைகளையும் போல இல்லாமல் தாம் யோகியாக நடித்து “மவுன ஸமாதி” வினையாட்டு வினையாடு

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
 வா. பாடசாலைப் பாடங்களை நமது நரேந்திரர் கருத்
 துடன் படிப்பது கிடையாது. ஆனால், ஞாபகசக்தி
 மிகுதியாக உடையாராதலின் வருடாந்தரப் பரீக்ஷைக்கு
 ஓரிரு நாட்களின் முன்பாகத் தமது பாடங்களைப் படிக்கத்
 தொடங்கிப் பரீக்ஷையிலே தேறிவிடுவார். வேதாந்தம்
 முதலிய தத்துவ சாஸ்திர விவாதங்களிலே இவருக்குக்
 குழந்தைப் பருவ முதலாகவே அதிக ஆவலுண்டு. இவர்
 8 வயதா யிருக்கும்போதே காம்ப்ளே (Compte) என்ற
 ஐரோப்பிய மகானுடைய தத்துவ சித்தாந்தத்தை
 இவருக்கு ஓர் பந்து எடுத்துப் போதனை புரிந்தார்.
 அப்போதே நமது ஸ்வாமிக்கு இந்த சாஸ்திர வன்மை
 நன்கு தெளிவாயிற்று. 12 வயதாயிருந்த காலத்தில்
 ஸ்வாமி மேல்நாட்டு ஞானிகளுக்குள்ளே தலைமை
 வகுப்பைச் சேர்ந்தவராகிய ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்ஸ
 ருடைய நூல்களை அறிந்துகொள்ளும் வன்மை
 பெற்றிருந்தார். மேற்படி ஞானியின் கோட்பாடுகள்
 சிலவற்றைக் கண்டனை புரிந்து நரேந்திரர் இவர்க்கோர்
 கடித மெழுதினார். ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்ஸர் (Herbert
 Spencer) அப்போது ஸ்வாமிக் கெழுதிய மறுமொழி
 யிலே, “தமக்குத் தத்துவ ஞானப் பயிற்சி மிகவும்
 எளிதாக வரும். கைவிடாமல் மேன்மேலும் படித்து
 வரவேண்டும்” என்று கூறியுள்ளார். வாலிபத்திலே
 நரேந்திரர் அதி சுந்தர புருஷராக விளங்கினார். மேலும்
 அவரது கண்டம் வெகு நேர்த்தியானது. நரேந்திரன்
 பாடுங்காலத்தில் யெல்லோரும் பேராவலுடன்
 கேட்பார்கள். 18-ம் வயதிலே நரேந்திரர் பி. ஏ. (B.A.)
 பரீக்ஷை தேறினர்.

வாலிபத்திலேகூட விவேகாநந்தரின் சிந்தை
 நிஷ்களங்கமாகத் திகழ்ந்து நின்றது. தீயவஸ்துக்க
 ளிடையே அகப்பட்ட காலத்திலெல்லாம் இவர் ஈசுர
 பஜனம் செய்வதுண்டு. மத விஷயங்களைப் பற்றியே எப்
 போதும் பேசிக்கொண்டிருப்பார். 12 வயதானவுடனே
 நரேந்திரன் கடவுளார் அனேக ருளரென்ற கொள்கையை
 நம்பாமல் நிறுத்திவிட்டார். பிரம ஸமாஜத்தார்

ஈசனைப்பற்றிக் கொண்டிருக்கும் கோட்பாடே தகுதியானதென்று நம்பத் தொடங்கினார். கடைசியாக பிரம ஸமாஜத்திலே சேர்ந்தார். சங்கீதப் பிரியராகையால் பிரம ஸமாஜத்தாரின் பஜனைகளிலே ஸ்வாமியே முக்கியப் பாடகராக விளங்கினார். ஆனால் சிறிது காலத்திற்குப்பால் இவருக்கு பிரம ஸமாஜத்திலே யிருந்த பற்று நீங்கிவிட்டது. ஸர்வாந்தர்யாமியாகிய பிரமத்தை பிரத்தியக்ஷமாக அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற ஆவல் நரேந்திரருக்கு ஏற்பட்டது. பிரம ஸமாஜத்தார் ஏதோ சில ஐதிகங்களை வைத்துக்கொண்டு பழைய பிரார்த்தனைகளையும், ஜபங்களையும் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது ஸ்வாமிக்கு இசையவில்லை. 'நேரே பிரத்தியக்ஷமாக அனுபவிக்கப்படாத பிரமத்தினிடத்திலே பக்தி வைப்ப தெங்ஙனம்? எனக்குத் தெரியாத ஒரு பொருளின்மீது நான் எவ்வாறு அன்பு செலுத்த வல்லேன்?' என்று ஸ்வாமிக்குச் சந்தேகங்கள் உண்டாயின. இந்தச் சமயத்தில் ஸ்வாமிகள் நிரீசுவரவாதியாகி விட்டனர். இந்த ஜகத்திலே பிரமத்தை யொழிய வேறென்று மில்லை யென்ற பெருங் கொள்கையை உலகத்தாருக்கு எடுத்துப் போதனை செய்யவந்த இம் மஹான், இந்த ஜகத்திலே தெய்வமே கிடையாதென்ற கொள்கையைச் சிறிதுகாலம் வைத்திருந்தார். ஆனால், இக் கொள்கை சொற்ப காலத்திற்குப்பால் நீங்கிப் போய் விட்டது.

குரு தரிசனம்

இவ்வாறிருக்கும்போது ஸ்வாமி தமது பந்துக்களில் ஒருவராகிய ராமசந்திர தத்த ரென்பவருடன் அடிக்கடி சமய விவகாரங்கள் செய்து வருவதுண்டு. இந்த ராமசந்திர தத் கல்கத்தா வைத்திய கலாசாலையிலே வேலை பார்த்துக்கொண்டு வந்தவர். நரேந்திரருடைய கேள்விகளுக்குத் தக்கபடி மறுமொழி கூற ராமசந்திர ரால் முடியவில்லை. அதன்பேரில் ராமசந்திரர் சொன்னார்: "அப்பா! உனது கேள்விகளுக்குச் சமாதானங் கூற

என்னால் முடியாது. தக்ஷிணேசுர கிராமத்திலே ஓர் ஞானி யிருக்கிறார். அவரிடம் வா, அவர் உனக்குத் திருப்தியானபடி விவகாரம் புரிவார்'' என்றனர். தக்ஷிணேசுர கிராமம் கல்கத்தாவுக்கு வடக்கே 4 மைல் தூரத்திலே யுள்ளது. மேற்படி கிராமத்திற்கு ஸ்வாமி ராமசத்திரருடன் ஒருநாள் போய் அந்த மஹா ஞானியைத் தரிசனம் புரிந்தார். அந்த ஞானிதான் புகழ் பெற்ற ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரென்று கூறவேண்டுவ தில்லை. நரேந்திரரைக் கண்டவுடனேயே இராம கிருஷ்ண பரம ஹம்ஸருக்கு ஆனந்தமுண்டாய் விட்டது. உலகத்திற் கெல்லாம் ஓர் புதிய ஒளி கொடுக்கப் பிறந்த மஹான் இவர் என்பது அந்த ஞானியின் திரு வுளத்தில் தோன்றிவிட்டது. 'குழந்தாய், நீ மட்டிலும் தனியாக நம்மை ஒருநாள் பார்க்க வா' என்று ராம கிருஷ்ண பரம ஹம்ஸர் கட்டளையிட் டருளினார்.

நரேந்திரர் சம்மதி கொண்டு மற்றொரு தினம் பரம ஹம்ஸரைப் பார்க்க வந்தார். அப்போது பரமஹம்ஸர் நரேந்திரருக்கு ஞானநெறி யுணர்த்தினர். பிரமத் தேனை நரேந்திரருக்கு முற்றிலும் அருத்தி வெறி கொள்ளும்படி செய்துவிட்டார். அந்த மஹா ஞான வெறி நரேந்திரரை விட்டு ஒருபோதும் நீங்கவில்லை. பிரமக் கள்ளுண்டு, இந்த நரேந்திரர் பரதேசி பிதற்றிய வசனங்களே, இனி எந்நாளும் அழிவில்லாத தெய்வ வசனங்களாகப் பெருஞ் ஞானிகளால் போற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஞானோபதேசம் பெற்ற காலமுதல் நரேந்திரர் தமது பழைய இயற்கையெல்லாம் மாறிப் புதிய மனிதராகி விட்டார். தாய்க்கு மகவின்மீதுள்ள அன்பைக் காட்டிலும், நரேந்திரர்மீது பரமஹம்ஸர் அதிக அன்பைச் செலுத்தினர். 6 வருஷகாலம் நரேந்திரர் தமது குருவுடன் செலவிட்டார். இந்த ஆறு வருஷங்களிலேதான் உலக முழுதையும் கலக்கத் தோன்றியனவாகிய அற்புதப் பேரெண்ணங்கள் இவரது மனதிலே உதித்து நிலைபெற்றன.

1886-ம் வருஷத்திலே பரமஹம்ஸர் மரணமெய்தினர். இவர் மரிப்பதன் முன்பு நோய் கொண்டிருந்த காலத்திலேயே தமது சீடர்களாயிருந்த 20 வாலிபர்களுக்கு இவர் சன்னியாஸாசிரமம் அருளிச் செய்தார். அந்த இருபதின்மருள்ளே எமது நரேந்திரரே தலைவர். இவருக்கு, சந்நியாசம் பெற்ற சமயத்தில் 'விவேகாநந்தர்' என்ற திருநாமம் அளிக்கப்பட்டது.

சற்குருவின் மரணத்திற்கப்பால் விவேகாநந்தர் செய்த பெருந்தொழில்கள் அடுத்த முறை விரிவாக வரையப்படும்.†

† ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் செய்த பெருந்தொழில்களைப் பற்றி அடுத்த கட்டுரையில் சுருக்கமாகக் காணலாம்.

— பதிப்பாளியர்கள்

ஸ்ரீவாமி விவேகானந்தர்.

தமது சற்குருவாகிய ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் சமாதிநிலை யடைந்தவுடனே விவேகானந்தரும் மற்று முள்ள சீடர்களும் “ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண நந்தரின் பத்ததி” (Shree Ramakrishna's Mission) என ஒன்று ஏற்பாடு செய்துகொண்டு ஊரூராகச் சென்று ஜனங்களுக்கு ஞான மார்க்க போதனை செய்து வந்தார்கள். இந்தச் சீடர்கள் இருபதுபேரிலே நமது விவேகானந்தரே தலைவராகி விளங்கினர். விவேகானந்தர் வட இந்தியாவில் பல இடங்களில் யாத்திரை புரிந்து ஹிமயமலைக்குச் சென்று, அங்கே 6 வருஷ காலம் வாசம் புரிந்தார். மேற்படி 6 வருஷமும் இவர் சரீர சுகங்க ளெவற்றையும் கவனியாமல் ஞான வாழ்க்கையே சிறப்புற்றதென எண்ணி வாழ்ந்தனர். இதற்கப்பால் லோகோபகாரம் செய்யவேண்டுமென்ற திருவருள் இவருக்குண்டாய் விட்டது. ‘இந்தியா தேசத்திலே ஆண்களெல்லாம் பெண்பிள்ளைகளைப் போலாகி சரீரபலம், மனோபலம், ஞானபலம் என்ற மூன்றுமில்லாது அற்ப வாழ்க்கை வாழ்கிறார்கள். மஹா புண்ணிய பூமியாகிய பாரத நாட்டை இப்படி விட்டு

இதழ்: ஏப்ரல் 1906. [தொகுதி I - பகுதி 9]

Digitized by Arya Samaj Foundation-Chennai and eGangotri
 விட்டு நாம் கண்ணை முடிக்கொண்டிருப்பது நியாய
 மன்று' என்று விவேகாநந்தர் கருதி விட்டார். அதன்
 பேரில் ஹிமயமலைச் சாரல்களிலிருந்தும், இந்த மகரிஷி
 இறங்கி வந்து, தென்முகமாக யாத்திரை புரிந்து ராஜ
 புதனத்தை அடைந்தார். ராஜபுதனத்திலே கேத்ரி
 ராஜா இவரது சீடராயினர். அங்கிருந்து பம்பாய், புன,
 ஹைதராபாத் முதலிய இடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்து
 விட்டு, நமது சென்னை மாகாணத்தைப் புனிதம் செய்ய
 வேண்டுமென்று திருவுளம் பற்றினார். இங்கே கன்னியா
 குமரி, புதுச்சேரி முதலிய பல இடங்களில் சுற்றிவிட்டுச்
 சென்னை நகரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். அப்போது
 அமெரிகா கண்டத்திலே யுள்ள சிகாகோ (Chicago)
 நகரில், “ சர்வ சமயப் பிரதிநிதி ஸமாஜம் ” ஒன்று
 ஏற்படுத்தி, அதிலே உலகத்திலுள்ள எல்லா மார்க்கங்
 களின் பெருமைகளைப்பற்றி அவ்வம் மார்க்கத்தைச்
 சேர்ந்த பிரபல பண்டிதர்களைக் கொண்டு உபந்நியாசம்
 செய்யச் சொல்லிக் கேட்க வேண்டுமென்பதாக ஓர்
 ஏற்பாடு நடந்து வந்தது. அதற்கு யாரை அனுப்பலா
 மென்று சென்னை நகரத்தார் ஆலோசனை செய்துகொண்
 டிருந்த காலத்திலே விவேகாநந்தரும் இங்கு வந்திருந்
 தார். ஹிந்துமத உபதேசகர்களுக்குள்ளே இவர்
 போன்ற சாமர்த்தியமுடையோர்களைச் சென்னைவாசிகள்
 எப்போதும் பார்த்ததே கிடையாது. அதன்பேரில்,
 இவரையே அனுப்ப வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்யப்
 பட்டது. இவரிடம் மிகுந்த அன்பும், பக்தியும் மேலிட்ட
 வர்களாகி சென்னையிலே பல மாணக்கர்களும், மற்றும்
 முக்கியப் பிரபுக்களும் வேண்டிய அளவு பணம்
 சேகரித்துக் கொடுத்து, விவேகாநந்தரை அமெரிகா
 வுக்கு அனுப்பினார்கள்.

சர்வசமயப் பிரதிநிதி ஸமாஜம் (Parliament of Religions)

அமெரிகாவுக்கு ஸ்வாமிகள் போகும்போதே
 ஜப்பான் மார்க்கமாகச் சென்றார். அமெரிகாவிலே

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
இவரைக் கண்டவுடன் எல்லோரும் மயங்கினார்கள். புருஷ சிங்கமாகிய விவேகாநந்தர் தமது தலையிலே பாகை தரித்து, கையிலே தண்டமேந்தி, ஞானகாந்தி வீசும் முகத்துடன் நிற்பதைப் பார்த்தால் கல்லாலடித்த சிலைகள்கூட அவருடைய திருவடியில் வீழ்ந்து வணங்கு மல்லவா? கீழ்த்தேசத்திலிருந்து வந்த குருக்களெல் லோரைக் காட்டிலும் விவேகாநந்தரிடத்திலேதான் அமெரிச ஜனங்களுக்கு உடனே பாசமேற்பட்டு விட்டது. புத்த மார்க்கஸ்தர், மகமதிய மார்க்கஸ்தர், ஜெயின மார்க்கஸ்தர், ஷின்டோ மார்க்கஸ்தர், கன்பூஷியஸ் மார்க்கஸ்தர் முதலிய எத்தனையோ பேர்கள் வந்திருந் தார்கள். ஆனால், இரும்புத் துண்டுகளைக் காந்த மொன்றே இழுப்பது போல, விவேகாநந்தர் ஒருவரே சங்கத்திலுள்ள ஆண் - பெண்ணைவோர்களின் கண் ணுக்கும் கருத்துக்கும் பேரிலக்காகி விளங்கி நின்றார். அவர் சர்வ சமய சமாஜத்தின் முன்பாகச் செய்த முதல் பிரசங்கத்தைக் கேட்டவுடனே அந்த ஜனங்களுக் கேற்பட்ட மனோற்சாகத்தை அளந்து கூறமுடியாது. இவரை மிகுந்த ஆவலுடன் வரவேற்றதற்காக சபை யாருக்கு நன்றி கூறப்புகுந்த ஸ்வாமிகள் அப்பொழுதே ஹிந்து மார்க்கத்தின் பெருமைகளைத்தையும் தேன்மாரி சொரிவதுபோல் கேட்போர் செவியும் மனமும் குளிரும் வண்ணம் சொரிந்துவிட்டார். இங்கிலீஷ் பாகை பேசும் திறமையை மட்டும் எடுத்துக்கொண்ட போதிலும் இவருக்குச் சமானமானவர்கள் அந்தச் சங்கத்தில் மிகச் சிலரே யிருந்தனர். எங்கே பார்த்தாலும், கல்விகற்ற ஜனங்களெல்லாம் விவேகாநந்தரைப் பற்றிப் பேசத் தொடங்கிவிட்டார்கள். பத்திரிகைகளெல்லாம் அவரது புகழைப்பற்றியே முழக்கம் புரிந்தன. கல்வி முதிர்ச்சியும் அறிவு முதிர்ச்சியும் பெற்ற எத்தனையோ ஆண்களும் பெண்களும் ஸ்வாமியின் தொண்டரானார்கள். அரசனைப் பற்றிச் செல்லும் குடிகளைப் போல இவர் போன இடமெல்லாம் ஜனங்கள் கூடவே போனார்கள். இடை விடாமல் ஜனங்களுக்கு உபந்நியாசம் செய்வதும்,

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
 போதனை புரிவதும், கடிதங்க ளெழுதுவதும் என
 இந்த வேலைகளைச் சதாகாலமும் செய்துகொண்டிருந்த
 சிரமத்தை இவருடைய சரீரம் எப்படித் தாங்கிற்றோ
 தெரியவில்லை. ஆனால், மனுஷ்ய வர்க்கத்தினிடத்திலே
 வரம்பில்லாத பிரேமையும், மஹா தீரத்துவமும்
 கொண்ட விவேகநந்தர் சொந்த சுகபோகாதிகளை
 வெறுத்துத் தள்ளிக் கடமையைச் செய்யவேண்டுமென்ற
 சநாதன தர்மத்தைக் கைக்கொண்டவரல்லவா ?

முதல் வருஷ முடிவிற்குள்ளாகவே இவருக்கு
 முக்கியத் தொண்டராக இருவர் ஏற்பட்டிருந்தார்கள்.
 ஒருவர் பெயர் கிருபாநந்தர். இவர் நியூயார்க் நகரத்
 திலே முக்கியமான பத்திரிகை யொன்றில் சம்பந்தப்
 பட்டிருந்தார். ஸ்வாமி அபயாநந்தர் என்று பெயர்
 வைத்துக்கொண்டு வேரூர் பிரென்ச் பெண்மணியும்
 ஸ்வாமியின் திருவடி நிழலைத் துணையாகப் பற்றினள்.

[இன்னும் வரும்] §

§ இக் கட்டுரை முற்றுப்பெறவில்லை. பின் எந்த
 வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் கட்டுரையை மகாகவி
 முடித்ததாகவும் தெரியவில்லை.

காரணத்தை அடுத்த கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில்
 மகாகவியே சொல்கிறார். அதியற்புதமான கட்டுரை
 முடிவுபெருதது நமது துரதிருஷ்டமே யாகும்.

— பதிப்பாசிரியர்கள்

ஸ்ரீபெயின் ராஜாவின் விவாக சமயத்திலே வெழுகுண்டு விபத்து

சென்ற இரண்டு மாதப் பத்திரிகைகளிலே விவேகா நந்த ஸ்வாமியின் சரித்திரத்தைப்பற்றி எழுதினேன். அது இன்னும் முடிவுக்கு வரவில்லை. இப்படி யிருக்கையிலேயே மிகுந்த கல்வி யில்லாவிடனும் கூர்மையான அறிவு கொண்ட ஓர் பெண்மணியிடம் நான் சம்பாஷணை செய்ய நேர்ந்தது. அந்த மாது என்னிடம் சொல்லினள்: “ஐயா, உமது சக்ரவர்த்தினிப் பத்திரிகை அத்தனை ரஸமில்லை. இன்னும் எத்தனை காலம் விவேகா நந்தரைப் பற்றி எழுதிக்கொண்டே போகப் போகிறீர்? பத்திரிகையின் வெளிப்புறத்திலே தடித்த எழுத்துகளில் “பெண்களின் அபிவிருத்தியின் பொருட்டாக” என்று எழுதிவிட்டீர்; உள்ளே விவேகாநந்தர் சந்நியாசம் வாங்கிக்கொண்ட விஷயம், புத்தர் ராஜாங்கத்தை விட்டுவிட்டுப் பிச்சைக்குப் புறப்பட்ட விஷயம் - இதையெல்லாம் எழுதிக்கொண்டிருந்தால், இதனால் பெண்களுக்கென்ன அபிவிருத்தி ஏற்படும்?” என்றாள்.

இதம் : மே 1906. [தொகுதி I-பகுதி 10]

பாரத தேசத்தின் புண்ய புத்திரர்களாகிய மஹான் களின் சரித்திரத்தை அடிக்கடி பெண்களுக்கு எடுத்துக் கூறி, அவர்கள் மனதிலே தத்தம் பிள்ளைகளும், கணவர்களும், சகோதரர்களும் இப்போது வீழ்ந்து கிடக்கும் தாழ்நிலைமையிலிருந்து மேற்கூறப்பட்ட மஹா புருஷர்களைப் போலாக வேண்டுமென்ற பேராசை யுண்டாகும்படி செய்து, தேசத்தின் பெருமை மாதர்களின் அறிவையும் ஆவல்களையும் பொறுத்திருக்கின்றதானபடியால், இந்த மூலமாகத் தேச நிலைமையினையே உயர்த்த வேண்டுமென்று அளவில்லாத ஆசை கொண்டிருக்கும் என்னிடம் மேற்கண்டவாறு உதாசீனமாக ஓர் ஆண் மகன் பேசி யிருப்பானால் எனக்குக் கொடிய கோபம் பிறந்திருக்கும்.

ஆனால், பெண்ணென்றால் பேயு மிரங்குமல்லவா? அவளிடத்தில் மிகவும் சமாதானமாகச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிவிட்டு, “அம்மே, நீ அந்தச் சரித்திர முதலியவற்றை யெல்லாம் நன்றாய்ப் படித்துப் பார். உனக்கு அதன் பிரயோஜனம் தெரியும்” என்று சம்பாஷணையை முடித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு எழுந்து வந்து விட்டேன்.

[ஸ்பெயின் தேசத்து ராஜாவின் கலியாணத்தைப் பற்றி ஏதாவது எழுதுவீரென்று வாசித்துக்கொண்டு வந்தால், உமது பத்திரிகையைப்பற்றி உமக்கும் யாருக்குமோ நடந்த சம்பாஷணையைப்பற்றிச் சுமமா விரித்துக் கொண்டு வருகிறீர்? இதற்கும் அதற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று சிலர் என்மீது வெறுப்படையலாம். இன்னுங் கொஞ்சம் பொறுங்கள். இந்த விருத்தாந்தம் முடிந்தவுடனே ஸ்பெயின் தேசத்து ராஜாவின் கலியாணத்தைப்பற்றி எழுத ஆரம்பித்து விடுகிறேன்.]

மேற்படி மாதைச் சமாதானம் சொல்லிப் பிரிந்து வந்த பிறகு, “அட்டா, நாம் யாருக்காகச் சிரமம் படுகிறோமோ அவர்கள் நமது சிரமத்தை யெல்லாம் சிறிதேனும் பொருட்டாக்க மாட்டோ மென்கிறார்களே”

என்று மஹா விசனத்துடன் வீட்டிற்குத் திரும்பி எனது நாற்காலியிலே மிகுந்த ஆலோசனையுடன் சாய்ந்து கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது எனக்குத் திடீரென்று ஒரு யோசனை யுண்டாயிற்று. அந்த யோசனையிலே, “மேற்படி மாது சொன்னது சரி. நான் செய்தது பிழை” என்பதாக எனக்குப் புலப்பட்டது. ஆரம்ப முதலாகவே இந்தப் பத்திரிகை மாதர்களின் அபிவிருத்திக்கென்று சொல்லிக்கொண்டு ஆண்பிள்ளைகள் வாசிக்கும்படியாகவே நடத்தி வரப்படுகின்றது. இதைப்பற்றி முன்னமே என்னிடம் சிலர் கேட்டபோது நான் “பெண்களுக்குப் பெரும்பாலும் படிப்பே தெரியாது. இந்தப் பத்திரிகையை ஆண்மக்கள் படித்து அதன் மூலமாகப் பெண்களை அபிவிருத்தி செய்விக்க வேண்டுமென்பதே எனது நோக்கம்” என்று மறுமொழி சொன்னேன். அதெல்லாம் தப்பென்று எனக்கு இப்போது தோன்றுகிறது. ஆண்மக்கள் எத்தனையோ வருஷங்களாக எத்தனையோ அருமையான நூல்கள் படித்து வருகிறார்கள். அதிலெல்லாம் நடக்காத விஷயம் நமது பத்திரிகையாலா நடந்துவிட்டபோகிறது? ஆகையால் மாதர்களுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்ற நோக்கமிருக்குமாயின், இந்த நிமிஷமே மாதர்களுக்கு அர்த்தமாகக்கூடிய விஷயங்களை, அவர்களுக்கு அர்த்தமாகக் கூடிய நடையிலே எழுத ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நிச்சயித்து விட்டேன்

சகோதரிகளே,

உங்களின் பொருட்டாக மேற்கண்டவாறு நிச்சயப்படுத்திக் கொண்ட எனது மனம் ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி எழுதத் தொடங்கும்போது ஒருவிதமான பிறழ்ச்சி யடைந்து விடுகிறது. வெகு சாதாரண விஷயங்களைப்பற்றி பிரஸ்தாபித்த போதிலும், உங்களுக்கு பெரிய பெரிய பீடிகைகள் எழுதியாக வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதம் ஸ்பெயின் தேசத்திலே நடந்த வெகு விநோதமும் பயங்கரமும் ஆகிய ஒரு சமசாரத்

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
தைப்பற்றி உமக்கு அறிவிக்கலாமென்று நினைக்கிறேன்.
ஆனால் உங்களுக்கு “ஸ்பெயின்” தேசம் எங்கே
யிருக்கிற தென்பது தெரியாது. இங்கே “வெள்ளைக்
காரர்” என்று சொல்லப்படுகிற ஐரோப்பியர்கள்
அனேக தேசங்களிலிருந்து வருகிறார்கள் எல்லவா? அந்த
தேசங்களுக்கெல்லாம் பொதுப்படையாக ‘ஐரோப்பா’
கண்டமென்று பெயர்.

மேற்படி ஐரோப்பா கண்டத்தின் தென் பாரிசத்
திலே ‘ஸ்பெயின்’ தேசம் என்று ஒரு தேச மிருக்கிறது.
அந்த ஸ்பெயின் தேசத்துக்கு ஆல்பான்ஸோ என்னும்
பெயர் கொண்ட ஒரு ராஜா இருக்கிறார். இவர் மிகவும்
வாலிபர். அவருக்கு மே மாதம் 31-ந் தேதி, மேற்படி
தேசத்தின் ராஜதானியாகிய மாட்ரிட் நகரத்திலே
கலியாணம் நடந்தது. விக்டோரியா மஹாராணியின்
பேரப் பெண்ணாகிய ஏனா என்பவனைத்தான் மேற்படி
ராஜாவுக்கு விவாகம் செய்துகொடுத்தார்கள். இந்த
‘ஏனா’ என்ற ராஜாத்தி யெளவனத்திலும் லாவணியத்
திலும் சிறந்தவள். பொதுவாக ஐரோப்பா கண்டத்
திலே ராஜ குலத்தாருக்குள் விவாகம் நடப்பதென்றால்,
தம்பதிகளின் மனப் பிரியத்தை நோக்கி நடப்பது வழக்க
மில்லை. ராஜதந்திர சௌகரியங்களைக் கருதி விவாகங்கள்
நடத்துவது வழக்கம். [‘ராஜதந்திர சௌகரியங்கள்’
(Diplomatic ends) என்றால் என்ன? இப்போது அதை
யெல்லாம் விஸ்தரித்துக் கொண்டிருந்தால் சொல்ல
வந்த சமாசாரம் சீக்கிரத்தில் முடியமாட்டாது. உங்கள்
சகோதரர்களையேனும், கணவர்களையேனும் அர்த்தம்
தெரிவிக்கும்படி வற்புறுத்துவீர்களாக.]

ஆனால், இந்த ஸ்பெயின் ராஜாவாகிய ஆல்பான்-
ஸோவும் ஏனா ராணியும் பரஸ்பரம் உண்மையாகவே
பிரேமை கொண்டவர்களாய் விவாகம் செய்து கொண்
டார்கள். இவர்கள் ஆரம்பத்தில் ஒருவரை யொருவர்
கண்டு பிரேமை கொண்டதும், அதற்கப்பால் அந்த
ராஜகுமாரத்தியையே விவாகம் செய்துகொள்ள வேண்டு

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
மென்பதில் இவருக்கு ஆவல் ஏற்பட்டு இவர் பட்ட ஆத்திரமும் வர்ணித்துத் தீராது. இவ்வளவு காதலுடன் செய்யப்பட்ட இந்த ராஜ குல விவாகம் எத்தனை சிறப்பாக நடந்திருக்க வேண்டுமென்பதை நீங்களே ஊஹித் தறிந்து கொள்ளுங்கள். எத்தனையோ தேசத்து ராஜாக்களும் மற்ற பிரபுக்களும் இந்த விவாகத்துக்கு வந்திருந்தார்கள். 31-ம் தேதி காலை “ஸான் ஜெரானிமோ” என்ற ஆலயத்திலே விவாகம் நடந்து, அங்கிருந்து தம்பதிகள் ஊர்கோலமாக அரண்மனைக்குத் திரும்பி வந்தார்கள். இந்திரனும் இந்திரானியும் விவாகம் முடிந்து பட்டணப் பிரவேசம் வரும்போது தேவநகரம் எத்தனை கோலாகலமாக இருக்குமோ அத்தனை கோலாகலமாக அன்றைய தினம் “மாட்ரிட்” நகரம் விளங்கிற்று.

ஓர் பெரிய ஆபத்து

அரண்மனைக்கருகே ஊர்கோலக் கூட்டத்தார் வரும் போது ஓர் “வெடிகுண்டை” யாரோ, ராஜாவின் வண்டி மீது எறிந்து விட்டார்கள். வெடிகுண்டு (Bomb) என்பது உருக்கால் செய்யப்பட்டு உள்ளே பலமான வெடி மருந்தும் சிறுசிறு இரும்புத் துண்டுகளும் உடையதாயிருக்கும். அது ஒரு சாமானில் மோதினவுடனே வெடித்துப்போய் அருகிலே நூற்றுக்கணக்கான ஜனங்களிருந்த போதிலும் ஒரு கூடினத்திலே கொன்றுவிடும். அந்த வெடிகுண்டு விபத்து நேர்ந்த மாதிரியை ஒரு பத்திரிகை பின்வருமாறு வருணிக்கிறது:

“இவ் விவாகத்திற்கு இங்கிலாந்திலிருந்து வேல்ஸ் இளவரசரும் இளவரசியாரும் வந்திருந்தனர். இன்னும் அனேக நாடுகளிலிருந்து எத்தனையோ பிரபுக்களும் ராஜகுலத்தவர்களும் வந்திருந்து சிறப்புச் செய்தனர். எங்கே பார்த்தாலும் புஷ்பங்களும், தோரணங்களும், ஆடம்பர முயர்ந்த பரிவாரங்களுமாய் விவாகம் வெகு கோலாகலத்துடன் நிறைவேறிற்று.

தம்பதிகளின்மீது

வெடிகுண் டெறியப்பட்டமை

“ஆலயத்திலிருந்து ராஜ தம்பதிகள் திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கும்போது அவர்களின் வண்டியின்மீது நானா திசைகளிலிருந்து பூச்செண்டுகளும் மாலைகளும் எறியப்பட்டன. இப்படி யிருக்க ஓர் பூச்செண்டுக்குள்ளே வெடிகுண்டு வைத்திருந்தது. இந்தச் செண்டு அதிருஷ்ட வசத்தால் ராஜ தம்பதிகளின்மேலே விழாமல் வண்டிக்கருகே விழுந்தது. ராஜாவும் ராணியும் பிழைத்து விட்டார்கள். ஆனால் ராஜாவின் வண்டியை இழுத்துச் சென்ற குதிரைகள் மடிந்துபோயின. வண்டி சின்ன பின்னமாகச் சிதறிப்போய் விட்டது. பல ஜனங்கள் செத்துப்போய் விட்டார்கள். இந்தப் பிணக்குவியலுக் கிடையிலிருந்து ஆல்பான்ஸோ ராஜாவையும் ராணியையும் பொறுக்கி யெடுத்துக் குதிரைமேலமர்த்திச் சென்றார்கள்.

அரண்மனைக்குள்ளே பிரவேசம்

“அரண்மனைக்குச் சென்று ராஜாவும் ராணியும் உள்ளே பிரவேசிக்கும்பொழுது கண்ணீர் சிந்திக்கொண்டே போனார்கள். ஐயோ! பரிதாபம்!

எப்படி எறியப்பட்டது?

“வெடிகுண்டு வைத்த பூச்செண்டானது அரண்மனையிலிருந்து கால் மைல் தூரத்திற்குப்பால் ஓர் வீட்டு மாடியிலிருந்து வீசப்பட்டது. இதன் சம்பந்தமாக எத்தனையோ பேரைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள்.”

மேற்கண்ட தந்திக் குறிப்புகளுக்கப்பால் அனேக தந்திகள் வந்திருக்கின்றன. அவையெல்லாம் தொடர்பாக “பொது வர்த்தமானங்கள்” என்ற தலைப்பின் கீழே மற்றொருபுறத்திற் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.*

நமது தேசத்திலே விவாக சமயத்தில் ஓர் சிறிய துர்க்குறி நேர்ந்தபோதிலும்கூட ஜனங்கள் மனம் பதறுவது வழக்கம். அகாரணமாக அதிபாலியமான ஸ்பெயின் ராஜாவின் விவாகத்தின்போது வெடிகுண்டெறிந்து அனேகர் மடிந்துபோய், நூற்றுக்கணக்கான ஜனங்கள் புண்பட்டு, தம்பதிகள் கிரகப்பிரவேசம் செய்யும்போது அழுத கண்ணும் சிந்திய மூக்கும் இரத்தம் செறிந்த ஆடையுமாய் உள்ளே புகுந்தார்கள். இது எத்தனை துக்ககரமான விஷயம்?

இப்படி மணக்கோலம் பிணக்கோலமாகும்படியாக வெடிகுண்டெறிந்த பாதகன் யாரென்று அனேகர் ஆச்சரியமடையக்கூடும். ஐரோப்பா கண்டத்திலே அனார்கிஸ்ட் என்று ஒரு கூட்டத்தார் இருக்கிறார்கள். “அனார்கிஸ்ட்” என்றால் “ஸர்வாதிகார விரோதி” என்பது பொருள். “உலகத்திலே ராஜாக்கள், பிரபுக்கள், அதிகாரிகள் முதலிய யாருமே இருக்கக்கூடாது; சர்வ ஜனங்களும் சமமாக இருந்து தேசங்களனைத்திலும் ஜனங்கள் தம்மைத் தாமேயே ஆண்டுகொள்ளவேண்டு” மென்னும் கொள்கையை இந்தக் கூட்டத்தார் வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் இரகசியமாகப் பற்பல இடங்களில் கூடி கூடி நேரத்தில் எத்தனையோ ஜனங்களை அழிக்கக் கூடிய “வெடிகுண்டுகள்” தயார் செய்து உலகத்தி

*இச் செய்திகள் இங்கே தரப்பெறவில்லை. காரணம், அதனால் கட்டுரையின் தொடர்ச்சி பாதிக்கப்படவில்லை, என்பதால். தவிர, ‘பொது வர்த்தமானங்கள்’ பிற செய்தித்தாள்களின் தொகுப்பாகும்.

— பதிப்பாசிரியர்கள்

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
 லுள்ள ராஜாக்கள், சக்ரவர்த்திகள், மாகாணத்
 தலைவர்கள் முதலிய அதிகாரிகளை நாசம் செய்ய முயற்சி
 பண்ணி வருகிறார்கள். அமெரிக்கா, இடாலி, ருஷியா -
 என்ற தேசங்களில் இவர்கள் சில ராஜாக்களை இதற்கு
 முன் வதை புரிந்திருக்கிறார்கள்.

இந்தக் கூட்டத்தார் நாள்தோறும் அதிகப்பட்டு
 வருவதால் ஐரோப்பிய மகுடபதிகள் எப்போதும்
 உடல் பதறியவண்ணமாகவே இருக்கிறார்கள். இந்த
 “அனார்கிஸ்ட்” கூட்டத்தாரை எவ்வளவு கடுமையாகத்
 தண்டனை புரிந்த போதிலும் இவர்கள் தமது பயங்கர
 மான செய்கைகளை நிறுத்துவது கிடையாது. இந்த
 விவாகத்தின்போது வெடிகுண்டு எறிந்த மாத்யூ மாரல்
 என்பவன் தன்னைப் பிடிக்க வந்த போலீஸ் சேவகனைக்
 கொன்ற பிறகு தன்னைத்தானே சுட்டுக்கொண்டு
 இறந்து போய்விட்டான். உயிரை வெறுத்து இந்தக்
 கூட்டத்தார் இப்படி ஓயாமல் பெரும் பாதகங்கள் செய்
 வதன் காரணம் என்ன என்பது யோசனை புரியத் தகுந்த
 விஷயம். இந்தக் கூட்டத்தாரில் அநேகர் நல்ல புத்திக்
 கூர்மையும் கல்வியறிவும் உடையவர்கள். இவர்கள்
 கருணையற்ற காட்டு மிருகங்களைப் போன்ற செய்கைகள்
 செய்வதற்கு முக்கியமான முகாந்திரங்கள் இருக்குமென்
 பதில் ஆக்ஷேபமில்லை. ஒரு மனிதன் அனாவசியமான
 செல்வத்திலே முங்கிப்போய் அக்கிரமங்களையே நாடி
 எத்தனையோ பேருக்குத் துன்பம் விளைவித்துக்கொண்
 டிருக்க, மற்றொரு மனிதன் நல்லபுத்திசாலியாக இருந்த
 போதிலும் தனது ஆசை மனைவிக்கும், மக்களுக்கும்
 சோறு கொண்டு தரக்கூட வழியற்றவனாய், எல்லோ
 ராலும் இகழப்பட்டு வருவதை நாம் அடிக்கடி காண்
 கிறோம். இது நமது மனதிலெல்லாம் மிகுந்த
 துக்கத்தைக் கொடுக்கிறது. ஆனால், இதே விஷயத்தால்
 ஐரோப்பில் பல மனிதர்களின் நெஞ்சிலே பொருமையும்
 ஆக்கிரகமுமுண்டாய், அனாவசியமான செல்வம் பெற்று,
 அக்கிரம போகங்கள் அனுபவிக்கும் கூட்டத்தாரையே

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
 வேரறுத்துவிட வேண்டுமென்று அவர்கள் நிச்சயித்து
 'அனார்கிஸ்ட்' கூட்டத்தைச் சேர்ந்துவிடுகிறார்கள்.
 இவர்களுடைய நினைப்பு ஒருவேளை நியாயமா யிருந்த
 போதிலும் இவர்களது செய்கை மாதிரி மிகவும் மிருகத்
 தனமான தென்பதில் தடையில்லை. இவர்களுடைய
 மனக்குறையை நீக்கிக் கொள்ளத் தகுதியான மார்க்கம்
 யாதென்பதைப் பற்றி இன்னொரு முறை எழுது
 கிறேன். §

§ இப் பத்திரிகையில் இதைப்பற்றி மகாகவி
 எழுதாமற் போனாலும், வேறு இதழ்களில் எழுதப்பட்ட
 கட்டுரைகளில் எல்லாரும் எல்லா நலமும் பெற
 வழிகாட்டியுள்ளார்.

— பதிப்பாளியர்கள்

மாதர்களுள் சுதந்திரங்கள்

சுதந்திரங்கள் என்ற வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே நமது தேசத்தில் அனேக மனிதர்களுக்கு மனம் பதறத் தொடங்குகின்றது. 'ஸ்திரீகளுக்குச் சுதந்திரம் கொடுப்பதென்றால் உடனே அவர்களை ஐரோப்பிய ஸ்திரீகளைப் போலாக்கி விடுவதே யாகுமென்று நினைத்து இவர்கள் அச்சமடைகிறார்கள். நான் மேற்கண்ட நல்ல ஆத்மாக்களைச் சிறிதேனும் பயமுறுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் உடையவனில்லை யாதலால் ஆரம்பத்திலேயே எனது கொள்கையை இங்கே தெளிவாகச் சொல்லி விடுவது நலமாகும். நான் திடீரென்று ஸ்வதர்மங்களையும், ஸ்வய ஆசாரங்களையும் புரட்டி யெறிந்து விட்டு மனிதர்களெல்லாம் தடுமாறித் தடம்புரண்டு நிற்க வேண்டுமென்று சிறிதேனும் விரும்பவில்லை. மாதர்களுக்காயினும், வேறு யாருக்காயினும் சுதந்திரங்கள் வேறொருவர் கொடுக்க முடியுமென்ற நம்பிக்கையே எனக்குக் கிடையாது.

அவரவர்கள் தத்தம் உரிமைகளைத் தாமே முயற்சி புரிந்து அடைந்துள்ளொள வேண்டுமே

இதழ்: ஜூன் 1906. [தொகுதி I - பகுதி 11]

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
யல்லாமல், மற்றொருவர் கொடுத்ததொன்றும் நிலைத்
திருக்கமாட்டாது. ஆதலால் நான் இங்கே இந்தியா
விலே இப்போது ஆசாரத் திருத்தக்காரர்களென்றும்,
ஆசாரத் திருத்த விரோதிகளென்றும் தம்மைச் சொல்லிக்
கொள்ளும் இரண்டு பகுதியாருடனும் சண்டையிட்டுக்
கொள்ளாமல் மாதர்களின் உண்மை நிலையையும் அவர்
களுக்கு இயற்கையாக உள்ள உரிமைகளையும் பற்றி
மட்டிலும் குறிப்பிடுகின்றேன்.

தாய் உரிமை

இந்தியாவிலே ஸ்திரீகள் அடிமைகளைப் போலவும்
ஆடுமாடுகளைப் போலவும் நடத்தப்படுகிறார்களென்று
அன்னியர்கள் முறையிடுகிறார்கள். அப்படி அன்னியர்
கள் சொல்வது அறியாமையினாலேயே அல்லாமல்
வேறன்று. ஸ்திரீகளை நாம் மதிக்க வேண்டிய
அளவு மதிக்கவில்லை யென்பதும், நமது ஸ்திரீகள்
இருக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கவில்லை
யென்பதும் முற்றிலும் வாஸ்தவமே. என்றபோதிலும்,
ஹிந்துக்கள் தமது தாய்களையும், சகோதரிகளையும்
நடத்தும் மாதிரியைப் பார்த்த எவனும் மேற்கண்டவாறு
“அடிமை” என்பதைச் சொல்லவே மாட்டான்.
புதிதாகப் புக்ககத்திற்கு வந்திருக்கும் பெண்கள் மிகவும்
இழிவாகவும் கருணையில்லாமலும் நடத்தப்படுகிறார்க
ளென்பது ஒருவாறு மெய்யாகும். அதற்குப் புக்ககத்தி
லிருக்கும் வயது முதிர்ந்த ஸ்திரீகளே பெரும்பாலும்
காரணமாகிறார்கள். புருஷர் தமது மனைவிகளை அடிப்பது,
திட்டுவது முதலிய வழக்கங்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்
கிறார்களே யென்றால், அது இந்தியாவில் மட்டுமன்று.
எல்லா நாடுகளிலும் அப்படிப்பட்ட மூடர்கள் இருக்கவே
செய்கிறார்கள். மேலும் படிப்பில்லாத ஸ்திரீயை நயத்
தாலும் பயத்தாலும் நடத்திக்கொண்டு போவது சில
சமயங்களில் அவசியமாகி விடுகிறது. ஆதலால்
ஸ்திரீயின் முக்கியக் கடமை தாம் தேசமக்களுக்குத்

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
தாய்மார் என்பதை நன்றாக அறிந்து, தமது புத்திரர்
களும், பெண்களும் ஒழுக்கம், அறிவு, கல்வி, செல்வம்
என்பவற்றிலே சிறந்து விளங்குமாறு தாம் செய்தற்
குரிய தகுதியடைவதன்கண்ணே அரிய ஆவல் கொண்ட
வர்களாகி, அவ் விஷயத்தில் தம்மால் கூடிய வரை
முயற்சி புரிய வேண்டும். மகான்கள் பிறந்து வாழ்ந்த
நாட்டிலே மண்ணுண்ணிப் பூச்சிகள் நடமாடுவதைக்
கண்டு ஒவ்வொரு ஸ்திரீயும் மனம் புழுங்க வேண்டும்.
தத்தம் மக்களுக்கு அறிவு, உயர்குணம், சரீரதிடமை,
மனோதேரியம், ஆண்மை முதலியவற்றைக் கற்பித்துக்
கொண்டேயிருக்க வேண்டும்.

மனைவி உரிமை

மனைவியாக இருக்கும் ஸ்திரீ தனது நாயகனுக்கு
விரோதமாக நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பது அவசிய
மில்லை. கணவனுடன் ஒற்றுமை கொண்டு வாழ
மனமற்ற ஸ்திரீ விவாகத்திற்கே தகுதியுடையவ
ளில்லை.

“காதலிருவர் கருத்தொருமித்து

ஆதரவுபட்டதே யின்பம்” அல்லவா?

ஆனால், மனைவி தான் கணவனுக்குத் துணைவி
என்பதை மறந்து அவனுக்கு அடிமை என்றாவது, அவன்
தாய் தகப்பன் முதலியோருக்குத் தொண்டச்சி
யென்றாவது நினைத்து விடக்கூடாது. தனது அறிவி
னாலும், நடையினாலும், தன்னை அன்னியர் மதிப்பின்றி
நடத்தாதவாறு செய்துகொள்ள வேண்டும். தானே
தனக்கு மரியாதை தேடிக் கொள்ளாதவர்களுக்கு
வேறு யார்தான் மரியாதை செய்ய முற்படுவார்கள்?
படிப்பும், ஒழுக்கமும், நாகரிகமும் இல்லாத பேர்
மிருகங்களுக்கே சமானமென்பதை நமது மாதர்கள்
மறக்க வொண்ணாது.

(1) மாதர்களுக்கு அதிபாலியத்திலே விவாகம் செய்யக் கூடாது. (2) விதவைகளை விவாகம் செய்து கொள்ளாமலிருக்கும்படி பலவந்தம் செய்யக் கூடாது என்பது முதலாக எத்தனையோ கோட்பாடுகள் ஆசாரத் திருத்தக் கூட்டத்தாரால் பிரசங்கிக்கப்படுகின்றன. இந்த விவகாரங்களெல்லாம் சிறிதேனும் பயன்பட மாட்டா. மேற்படி ஆசாரத் திருத்தச் சங்கத்திலே பெரும்பாலோர் வெறும் வாயால் மட்டும் இவ்வாறெல்லாம் பிதற்றி வருகிறார்களே யல்லாமல், வீட்டிற்குள்ளே போய்ப் பார்த்தால் சாமானிய ஜனங்களைக் காட்டிலும் இவர்களின் மாதிரி கேவலமாயிருக்கிறதே யன்றி, வேறில்லை. இவர்களெல்லாம் மாதர்களுக்கு விரோதிகளே யன்றி நண்பர்களாக மாட்டார்கள். பெண்களுக்குக் கல்விமட்டிலும் அளித்து அவர்களை மிருகப் பிராயத்திலிருந்து மனுஷ்யப் பிராயத்திற்குக் கொணர்ந்து விடுவோமானால் பிறகு அவர்களின் நன்மையை அவர்களே தேடிக் கொள்வார்களென்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. நோயறியாமல் வைத்தியம் செய்ய முயலும் பேதை வைத்தியர்களைப்போல் ஸ்திரீகளின் குறைகளுக்கெல்லாம் முக்கியக் காரணம் அவர்களது அறியாமையே யென்பதை மறந்து விட்டு, மேலளந்த மாதிரியாக அவர்களது நன்மைகளை நாம் தேடப் புகுவது சிறிதேனும் பயன்பட மாட்டாது. புருஷர்களாகப் பலவந்தம் செய்யும் சீர்திருத்த முயற்சி எவ்வளவு பயனற்ற தென்பதற்கும், பெண்கள் தமக்குத் தாமாகவே அறிந்து முயலும் சீர்திருத்தம் எவ்வளவு இலேசாக நடக்கக்கூடிய தென்பதற்கும் கீழே ஓர் திருஷ்டாந்தம் கூறுகின்றோம்.

தென்னாட்டிலே ஒரு பிராமண ஸ்திரீயுண்டு. இந்த அம்மாள் வெகு கௌரவமான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள். வயது சுமார் 40 இருக்கும். இந்த அம்மாளுடன் நான் ஒருமுறை நவீன ஆசாரத் திருத்தங்களைப்

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது அவர் பின்வருமாறு
கூறினார் :-

“ ஓர் புருஷனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு சிறிது காலம்
வாழ்ந்த பிறகு விதவையாவோர்களுக்குக் கலியாணஞ்
செய்வது தப்பு. ஆனால் குழந்தையிலேயே கைமையாய்ப்
போய்விடுகிறவர்களுக்கு விவாகம் செய்துகொடுத்தால்
பாதகமில்லை ” என்றார்.

“ அம்மா ! பழையநானைய ஸ்திரீகளும் புருஷர்
களும் விதவா விவாகம் என்ற பேச்சைக் கேட்டால்
மகாகோபம் அடைவார்களே ! நீங்கள் இப்படி
சொல்வது சிறிது ஆச்சரியமாகவே யிருக்கிறது ” என்று
நான் கூறினேன்.

அதற்கு அம் மாதா, “ திடீரென்று ஒரு புது
வாடிக்கையைக் கொண்டுவந்து காட்டினால் எல்லோ
ருக்கும் பயமுண்டாவது சகஜமே. நாளாக நாளாக
எல்லாம் வழக்கத்தில் சரியாகிப் போய்விடும் ” என்றுள்.

மேற்படி விஷயத்தை நமது ஆசாரத் திருத்தக்
காரர்கள் நன்றாகக் கவனிக்க வேண்டும். சுதந்திரத்தின்
நன்மைகளை அவரவர்கள் அறியும்படி வழக்கப்படுத்து
வதே தகுதியாகுமல்லாமல், ஒருவருக்குச் சுதந்திரம்
கொடுக்கும் அதிகாரம் மற்றவருக்குக் கிடையாது.
“ கட்டிக் கொடுத்த சோற்றைப்போல ” இன்னும்
ஒருவர் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்த சுதந்திரங்கள் நெடுங்
காலம் நிலைத்திருக்க மாட்டா.

ராஜாங்க சம்பந்தமான சுதந்திரங்கள்

இதுவரை பொதுவாக ஹிந்து மாதர்களுக்கு
ஜனசார சம்பந்தமான விஷயங்களிலுள்ள சுதந்திரங்
களைப் பற்றி மட்டிலும் பேசிவந்தோம். மேற்படி
விஷயங்களில் ஸ்திரீகளுக்குப் புருஷர்கள் “ சுதந்திரம்
கொடுப்பது ” என்ற எண்ணம் தப்பென்பதைக் குறிப்

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
பிட்டோம். அவரவர்களுக்குத் தகுதியான நிலைமை
யிலேயே அவரவர்களை ஈசன் வைத்திருக்கின்றார்.

இந்தியா ஜனங்கள் வெள்ளைக்காரருக்கு அடிமைப்
பட்டிருக்கிறார்களே, இதன் காரணமென்ன? இந்த
நிலைமை அவரவர்களுடைய தகுதிக்கிணங்கவே அமைந்
திருக்கிறது. இதற்கு யாரையும் குறைகூறிப் பிரயோ
ஜனமில்லை. இதுபோலவேதான் எல்லா விஷயங்
களிலும். இது நிற்க. ராஜ்யாதிகார விஷயங்களிலே
மாதர்களுக்கு எவ்வளவு சுதந்திரமுண்டென்று இப்போது
நடந்துவரும் விவாதங்களைப்பற்றி இங்கே எழுதுவது
ரஸத்துடன் படிக்கப்படுமென நம்புகிறோம். ஹிந்து
ஸ்திரீகளைப் பற்றி இங்கே பேசவில்லை. ஹிந்து ஆண்
பிள்ளைகள்கூட ராஜாங்க சம்பந்தமான சுதந்திரங்கள்
அதிகமாக உடைத்தா யிருக்கவில்லை. அப்படியிருக்க
ஹிந்து ஸ்திரீகளைப்பற்றி ஏன் பேச வேண்டும்?
மேற்குத் தேசங்களிலே இந்த விஷயத்தைப் பற்றி
நடக்கும் விவகாரங்களே குறிப்பிடப்படுகின்றன.
இங்கிலாந்தில் பார்லிமெண்ட் சபையிலே மெம்பர்களா
யிருப்பதற்கும் மெம்பர்கள் தெரிந்தெடுப்பதற்கும் சுதந்
திரங் கிடைக்க வேண்டும் என்று இப்போது அத் தேச
ஸ்திரீகளிலே ஒரு பகுதியார் பெருங் குழப்ப
மேற்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த மாதர்
களிலே பெரும்பாலார் விவாகமற்றவர்கள். இவர்கள்
செய்யும் புரளிகள் சகிக்க முடியவில்லை. பார்லிமெண்ட்
சபையிலே போய்க் கூச்சலிடுகிறார்கள். பிரதம மந்திரி
வீட்டையும் மற்ற முக்கிய மந்திரிகளின் வீடுகளையும்
போய்ச் சூழ்ந்துகொண்டு தொந்தரை செய்கிறார்கள்.
பொதுச்சபைகள் கூடி இங்கிலாஷ் ராஜ தந்திரிகளைக்
கண்டமட்டும் திட்டுகிறார்கள். இவர்களின் நிலைமை
இப்படியிருக்க, அமெரிக்கா முதலிய தேசங்களில்
ஸ்திரீகள் கேட்கும் சுதந்திரங்களுக்கு எல்லையே
கிடையாது. தேச பரிபாலனத்திற்கு வேண்டிய முக்கிய
உத்தியோகங்க ளெல்லாம் தமக்கேன் கொடுபட

வொண்ணுதென்றும், தாம் ஏன் யுத்தம் செய்யப் போகக் கூடாதென்றும் சில மாதர்கள் அத் தேசங்களிலே முறையிடத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள்.

இந்தச் சுதந்திரங்கள் கொடுபடாமையின் காரணம்

இந்த ராஜாங்க சுதந்திரங்களுக்குள்ளே எவையும் அம் மாதர்களுக்குக் கொடுபடவில்லை. அதன் காரணத்தை யோசிப்போம்: இந்தக் கருத்துக்கள் அவர்களுடைய சொந்தமல்ல. இந்தியாவிலே சில புருஷர்கள் சத்தமிடுவதுபோல வெறும் கிளிச்சத்தம் போடுகிறார்கள். அந்த மாதர்கள் அழகில்லாமையாலும் வேறுபல காரணங்களாலும் தக்கபடி விவாகப்பேறு முதலியவை அடையாதவர்களாகி, யாரோ சில புருஷர்கள் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டு 'சுதந்திரம், சுதந்திரம்' என்று கூறுகிறார்களே யல்லாமல் அவர்கள் மனதுடன் அவ்வாறு சொல்லவில்லை. வீட்டிலிருந்து தனது குழந்தைகள் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்ற ஆவலுடன், அந்தக் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி பயிற்றி, ஆண்மை கற்பித்துக் கிரகத்தலைவியாக மகிழ்ந்திருக்கும் ஸ்திரீ பார்லிமெண்ட் மெம்பர் வேலையின் பொருட்டு ஜாஸ்தியாகச் சிரமப்படமாட்டா எல்லவா!

எனவே, ராஜாங்க சுதந்திரங்கள் ஸ்திரீகளுக்கு வெகு முக்கியமானவை யல்ல. அநாகரிக மனிதர்கள் அவர்களை இழிவாக நடத்தாமல் பாதுகாத்துக்கொள்வது அவர்களுக்கு இப்போது முக்கியமாக வேண்டியது.

இந்த விஷயம் நிறைவேற வேண்டுமானால், அதற்கு முன்று விதமான உபாயங்க ளிருக்கின்றன. முதலாவது உபாயம் கல்வி. இரண்டாவது உபாயம் கல்வி. மூன்றாவது உபாயமும் கல்வியே. அதாவது கல்வியைத் தவிர வேறெல்லா விதமான உபாயமும் சிறிதேனும் பயன்படாதென்பது கருத்து.

கிரகல்

உலக வாழ்க்கையோ மிகவும் நம்பத்தகாததாக இருக்கின்றது. எந்த நிமிஷத்திலே மரணம் சம்பவிக்குமோ அல்லது எந்த நிமிஷத்திலே நீக்க முடியாத நோய் வந்து சேருமோ நம்மால் நிச்சயித்துக் கூற இடமில்லை. இருக்கும் மட்டிலும் உலகத்திற் பெரும்பாலார் துன்பக் கடலில் மிதந்துகொண்டே செல்லுகிறார்கள். இத் துன்பப் பெருங் கடலிலே எத்தனை புயற்காற்றுக்கள்! எத்தனை சுழிகள்! எத்தனை பாறைகள்! இவற்றையெல்லாம் அளவிட முடியாது. இக் கடலின் நடுவிலே ஒரோவழி சிலசில இன்பத் தீவுகள் அகப்படுகின்றன. இந்தத் தீவுகளிலே சிறிது பசுமையும், தென்றலும் காண்கிறோம். இது ஒரு ஷுணத்தில் முடிந்துபோய் விடுகிறது. மறுபடியும் கடல், மறுபடியும் கைசோரப் புரியும் அலைகள், சுழிகள், பாறைகள், புயற்காற்றுக்கள் என்பவை வந்து விடுகின்றன.

இந்த நிலைமையிலிருக்கும் மனித ஜந்துக்களுக்குச் சிலசில ஆறுதல்கள் இந்த உலகத்திற் காதாரமான ஆச்சரிய வஸ்துவினால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[இதழ்: ஜூலை 1906 தொகுதி I - பகுதி 12]

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
 அவற்றுள்ளே காதல் ஒன்றாகும். யதுநாள்
 காலையிலே தூக்குண்டு சாகப் போகிற மனிதன் இன்று
 மாலை சிறைக் கதவிற்கு வெளியே தனது ஆசைக் காதலி
 வந்து நிற்கக் காண்பானாயின், கம்பிகளின் மூலமாக
 அவனுடன் முத்தமிடும் ஒரு கண மட்டும் தனது துன்பங்
 களை யெல்லாம் மறந்து பரவசனாகி விடுகின்றான்.

சூரிய வமிசத்துச் சிங்காதனத்திலே வீற்றிருக்கும்
 பெருமையையும் அயோத்தி ராஜமாளிகையின் இன்பங்
 களையும் இழந்து விட்டவனாகிய இராமன் காட்டின்
 இடையே ஸீதாதேவியின் கடைக்கண்ணிலிருந்து
 பெருகும் காதலொளியைக் கொண்டல்லவா ஜீவித்துக்
 கொண்டிருந்தான்?

இந்த விஷயத்தை நாம் அதிகமாக வற்புறுத்திப்
 பேசவேண்டிய அவசியமில்லை. காதல் என்ற ஸ்திர
 மற்ற சந்திரனொன்றில்லாவிட்டால் உலக வாழ்க்கை
 யாகிற இரவு எத்தனை பயங்கரமானதாகவும்,
 வீனாகவும் இருக்கு மென்பதை அறியாதாரில்லை.

“காதல்” என்ற சொல்லை, நாம் மனிதனுக்கும்
 மிருகங்களுக்கும் பொதுவா யிருப்பதாகிய “காமம்”
 என்ற அர்த்தத்திலே வழங்கவில்லை. அறிவு சம்பந்தப்
 படாத வெறும் உடலாசை “காதல்” அல்லது
 “பிரேமை” என்று சொல்வதற்குத் தகுதியுடைய
 தில்லை.

அறிவினாலும், அபீஷ்டங்களினாலும் நெஞ்
 சொற்றுமை ஏற்பட்டு, அன்றிற் பறவைகள் உடற்
 பிணைப்புற்றிருப்பது போல் எப்போதும் அறிவுப் பிணைப்
 புண்டாகி வாழும் வாழ்க்கையே பிரேமை வாழ்க்கை
 யாகும். உடல்பற்றிய காதலைப் போல அறிவுபற்றிய
 காதலானது நிலைப்பற்றதும் இழிவுடையதுமாக
 மாட்டாது. சுத்தமான அறிவுக் காதல் எத்தனை
 அருமையான பதார்த்தமென்பதை நாம் நன்றாக
 அறிவோம். அது பல மாதர்களிடத்தும் புமான்சு

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
 ளிடத்தும் காண்பதற்குரிய பொருளில்லை. ஆனால்
 மிருக குணங்கள் இன்னும் மனுஷ ஜாதியை விட்டு
 அகலாமல்தானே இருக்கின்றன !

மாதர்கள் கல்வி கற்றிருக்கும் தேசங்களென்று
 கூறப்படும் இங்கிலந்து, பிரான்ஸ் என்னும் தேசங்
 களிலேயும் ஸ்திரீகளிடம் மிருக வியற்கைகள் இன்னும்
 மலிந்தே கிடக்கின்றன.

பொதுவாக எல்லாத் தேசங்களிலும் கல்வித்
 தேர்ச்சி பெற்றிருக்கும் புமான்கள் கூட “ உடற்காதல் ”
 பாராட்டுத் தன்மை யுடையவரா யிருக்கின்றார்களே
 யல்லாமல் “ உயிர்க்காதல் ” பாராட்டும் நிலைமைக்கு
 வரவில்லை. இப்படி யெல்லா மிருந்தபோதிலும், ஆண்
 களும் பெண்களும் மற்ற விஷயங்களைப் போலவே காதல்
 விஷயத்திலும் உயர்ந்த இயற்கை பெறுவதற்கு
 நன்னெறிப்பட்ட கல்வி யொன்றைத் தவிர வேறு வழி
 யாதொன்றும் இருப்பதாக நமக்குத் தோன்றவில்லை.
 உயர்ந்த இயற்கை யுடையோருடன் பழகாதல் ஒரு
 வழியாகுமென்று சிலர் கூறக்கூடும். ஆனால் இதுவும்
 கல்வியின் கிளைகளில் ஒன்றென்று கூறும் தன்மை
 யுடைத்தே யல்லாமல் வேறில்லை.

கற்புடைமை

மேற் கூறி வந்ததிலிருந்து, உடற்பிரேமையைக்
 காட்டிலும் அறிவுப் பிரேமை விசேஷமானதென்றும்,
 அறிவுப் பிரேமையைக் காட்டிலும் “ உயிர்க்காதல் ”
 அல்லது “ ஆத்மப் பிரேமை ” சிறந்ததென்றும் இனிது
 விளங்கும். இந்த ஆத்மப் பிரேமையைத்தான்
 கற்புடைமை என்று சொல்கிறார்கள். இந்த உயிர்க்காதல்
 எவ்வாறு ஏற்படுகிறதென்பதை ஊஹித்துச் சொல்வது
 கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒருவேளை உடல், அறிவு
 என்பவை இதற்கு ஒருவிதமான பாதையாக இருக்க
 லாம். ஆனால், உடலொருமிப்பு, அறிவொருமிப்பு

Digitized by Arya Samai Foundation Chennai and eGangotri
என்பவற்றால் ஆதமக்காதல் முற்றிலும் ஏற்பட்டுவிடா
தென்பதைப்பற்றிச் சந்தேகமே கிடையாது. ஸாவித்ரி,
ஸீதை, சகுந்தலை முதலிய பெண்களின் சரிதைகளையும்,
ராமன் முதலிய ஆண்களின் சரிதைகளையும் கேட்கும்
போது இத்தகையோர்களுக்கு இம்மாதிரி மனப்போக்கு
எவ்விதமாக ஏற்பட்டதென்று நினைத்து நினைத்து மிகுந்த
ஆச்சரிய முண்டாகிறது. இம்மாதிரியான கற்புடைமை
இத் தேசத்துப் பெண்களுக்கு என்றும் ஒரு சிறந்த
பூஷணமாக விளங்கி நின்றமை நமது நாட்டிற்கே ஒரு
பெருமை ஆகும். ஆனால், நமது நாட்டு ஆண்களுக்கு
இவ்வருமையான மனநிலை அதிகமாக புராதன
காலத்தில் இருந்ததென்றேனும், இப்போது இருக்கிற
தென்றேனும் நினைக்க இடமில்லை. ஏககாலத்தில்
ஒரு மனிதன் இரண்டு மூன்று ஸ்திரீகளை விவாகம்
செய்து கொள்ளலாமென்ற விதி முற்காலத்திலே இருந்த
தாகத் தெரிகிறது. இக்காலத்திலும் மேற்கண்ட விதி
முற்றிலும் மாறிவிட்டதாகத் தோன்றவில்லை. இது நமது
தேசத்திற்கும் பெரிய அவமானமென்று நாம் உறுதி
யாக நம்புகிறோம். ஒரே காலத்தில் நூற்றுக்கணக்கான
ஸ்திரீகளை மணம் புரிந்துகொண்டிருந்த அரசர்கள்
பலர் முற்காலத்திருந்தன ரெனப்படுகின்றது. இக்
காலத்தில் துருக்கி தேசத்து நாகரீகமற்ற ராஜன்
அவ்வாறே மணஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறான். இந்த
துருக்கி அரசனுக்கும், மேற்படி இந்து ராஜாக்களுக்கும்
அதிக வேற்றுமை யிருந்ததாக நாம் நினைக்கவில்லை.
பெண்களுக்குக் கற்புநிலை எத்தனை அவசியமோ அத்தனை
ஆண்களுக்கு அவசியமில்லை யென்று நினைப்பதைப்
போல் மூடத்தனம் வேறு கிடையாது. வண்டி யிழுக்கும்
மாடுகளிலே ஒரு மாடு காலொடிந்து கண் தெரியாம
லிருக்கும் பகஷத்தில் மற்றொரு மாடு எவ்வளவு நன்றாக
இருந்தும் என்ன பிரயோஜனம்? ஆண்கள் ஒருவிதமான
கட்டுப்பாடு இல்லாமலிருக்கும் நாட்டிலே பெண்கள்
நன்னெறியிலே நிற்பது சாத்தியமில்லை யென்பது மஹா
மூடனுக்குக்கூட எளிதில் விளங்கக்கூடும்.

குடும்ப நலம்

இயற்கையிலேயே உண்மைக் காதல் ஏற்படுவது மனிதனது இஷ்டத்தைப் பொறுத்த தன்று. என்ற போதிலும், கிரகக்ஷேமாவிலிருத்தியின் பொருட்டு ஒன்றுசேர்ந்திருக்கும் கணவனும் மனைவியும் தம்மால் கூடிய வரை ஒருவருக்கொருவர் ஹிதம் தேடுதல் அவர்களின் கடமையாகும். இன்சொல், வெடுவெடுப்பில்லாமை, சிறிய துன்பங்களால் மனக்குழப்ப மடைந்து விடாதிருக்கும் திறமை, மற்ற உயிர்களுக்கு இயன்ற வரை கஷ்ட மேற்படுத்தாம லிருக்க வேண்டுமென்ற ஆசை - யென்பவை இருக்குமானால் எத்தனையோ ஹிதம் உண்டாகக்கூடும். மேற்படி நற்குணங்கள் எல்லோராலும் பயின்றுகொள்ளத் தக்கவை. தாய்தந்தையர்கள் தமது குழந்தைகளுக்குச் சிறு பிராய முதலே அவ்வித நற்குணங்கள் ஏற்படுமாறு பழக்க வேண்டும். நாம் இதை வெறும் பள்ளிக்கூடப் பாடமாகச் சிலர் படிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் எழுதவில்லை. இதனை முழு மனதுடன் படித்து, அது நமது நாட்டவரின் தினசரி அனுபவத்தில் சேர்ந்துவிட வேண்டுமென்பது நமது நோக்கம். கற்புடைய மங்கையர் மட்டுமே யல்லாமல், கற்புடைய புமான்களும் இந்நாட்டில் பெருகி நிற்க வேண்டுமென்ற ஆசை நமது நெஞ்சிலே நிரம்பிக் கிடக்கின்றது.

ராஜாராம் மோஹன ராயர்

இந்நாட்டு மாதர்களின் அபிவிருத்தியின் பொருட் டாக முதல் முதல் பாடுபட்ட மஹான் ராஜாராம் மோஹனராய ரென்பவர். இவரது பிறப்பு, வளர்ப்பு, ஜீவகாலப் பெருஞ்செயல்கள் என்பவற்றைப் பற்றி விவரித்துப் பேச இங்கே இடம் போதாது. எனினும் இம் மஹானுடைய திவ்விய குணங்களில் சிலவற்றை மாத்திரம் எடுத்து விளக்க வேண்டுமென்பது நமது கருத்து. சரித்திர விவரங்கள் முழுதையும் அறிய விரும்புவோர் சென்னை பிரம் சமாஜத்தாருக் கெழுதி அவர்களிடமிருந்து ராம்மோஹனரின் தமிழ்ச் சரித்திர மொன்றைத் தருவித்துப் பார்த்துக் கொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றோம். ராஜா ராம்மோஹனர் விக்கிரக ஆராதனை முதலிய சில விஷயங்களில் சாதாரண அபிப் பிராயத்தினின்றும் மாறுபட்டிருந்தமை அவருக்குப் புகழ்ச்சியே யாகுமன்றிக் குறைவாக மாட்டாது. அவரது அபிப்பிராயத்தினின்றும் வித்தியாசங் கொண் டோர்கள் கூட அவரது தீரத் தன்மையை வியப்பார் களென்பதில் ஆகேபமில்லை. இப்போது இந்தியா

[இதழ்: ஆகஸ்ட் 1906 தொகுதி II - பகுதி 1]

முத்துமயினர்கள் வசி அனேகம் பெரியோருக்கு ஞானக் கனியும், சாந்தி நிழலும் கொடுத்து உதவி புரிவதாகிய பிரமசமாஜ மென்ற பெரு விருகூத்திற்கு ராம்மோஹனரே வித்தூன்றியவர். இந்த பிரமசமாஜம் என்பது யாது, இந்த சமாஜத்தாரின் முக்கியக் கொள்கையென்ன? - என்பதைச் சிலர் அறிய விரும்பலாம்.

நாம் இப்போது பிரம மார்க்கஸ்தர்களு என்று தம்மைச் சொல்லிக் கொள்வோர்களைப் பற்றிப் பேச வரவில்லை. இம் மார்க்கத்தின் ஆதிகர்த்தர்களால் அது எங்ஙனம் கொள்ளப்பட்டதோ அவ்வகைப் பொருள் கொண்டு பேசுகின்றோம்.

எமது அறிவிற்குப் புலப்பட்ட மட்டிலும் பிரம சமாஜத்தின் அதி முக்கியமான கொள்கை ஒன்றே யாகும். அது பின்வருவது :

ஈசன் ஒருவனே இருக்கின்றான்

‘எ, ஏ! இது யாவர்தா னறிய மாட்டார்கள்? இவ் வுண்மையை ஒருவர் புதிதாகக் கூறவும் வேண்டுமோ?’ என்று சிலர் நகைக்கக் கூடும்.

நான் இவர்களுக்குக் கூறுகின்றேன். நேயர்களே, இந்த உண்மை புதிதன்று, உண்மை எதுவும் புதிதில்லை. பொய்கள்தான் புதியன. உண்மை மனித இயற்கைக்குச் சுபாவமாக உள்ளது. எனினும் மனித ஜாதியாரிலே பலருக்குத் தமது மானுடத் தன்மை சுமத்த லரிய பாரமாய் விடுகின்றது. மிருகத் தன்மையைத் தாங்குதலே நம்மவரில் பலருக்கு எளிதாக இருக்கின்றது. மனிதர்களைப் போலச் சுய ஆராய்ச்சியும், சுய யோசனையும் புரிதல் அனேகருக்குத் தொல்லை தருகின்றது. மிருகங்களைப் போலப் பண்டை வழி நடத்தலே அனேகருக்கு எளிதா யிருக்கின்றது. உண்மை மனித இயற்கைக்கு உடன்பிறப்பாக இருந்தபோதிலும், எந்தக் கணத்திலே மனிதன் தன் மதி யிழந்து, தான்

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
யோசியாது பிறன் யோசனையைக் கண்ணு இறுக
மூடிக்கொண்டு பின்பற்றுகிருளே அப்போதே உண்மை
யைத் தவறவிட்டு விடுகின்றாள்.

“கடவுள் ஒன்றே யுளது.”

இது மிகப் பழைமையான உண்மை. ஒவ்வொரு
மஹானும் இதையே கதறி யிருக்கிறான். என்றாலு
மென்ன பயன்? மற்றொரு மனிதன் இதைக் கூறக்
கேட்டு நீ உனது சொந்த ஆலோசனை யின்றி இதை
நம்பத் தொடங்கி விடுவாயின் உனது அறிவு நாச
மடைந்துவிடும்.

உலகத்தில் எல்லாக் கருவிகளையும், எல்லாப்
பொருள்களையும் போலவே மனித அறிவும் அடிக்கடி
பயன்படுத்தாவிடின் தூளேறித் துருப்பிடித்து நிறங்
கெட்டுப் பார்ப்பதற்கு வெறுப்புண்டாக்குகிறது. “ஒரு
கடவுள் தானிருக்கிறது. ஏனெனில், என்னுடைய
தகப்பனர் அப்படித்தான் சொல்லி யிருக்கின்றார்”
என்று கூறுகிற மனிதன் அர்த்தமின்றி உளறுகிறான்.
அவன் கடவுள் என்ற சொல்லுக்குப் பொருளுணர
மாட்டான். நாம் அவனிடம் கேட்கிறோம்: ‘அடே!
மூடா, நீ ஏன் கடவுளைப் பார்க்கவில்லை? கடவுளென்னும்
பொருள் இப்போது எங்கேயோ மறைந்து போய்
விட்டதென்று நினைக்கிறாயா? இல்லாவிடில், உனது
தகப்பன் இறந்து போய்விட்டான். அவன் பார்த்த
கடவுளும் அப்போதே இறந்து போய்விட்டதென்று
நம்புகிறாயா? சகோதரா, நீ பேரொளி வீசும் நிலவுப்
போதிலே கடற்கரைக்குப் போ. வானத்தைப் பார்.
திசை எத்தனை தூரம் பரந்து கிடக்கின்றது? திசையிலே
எத்தனை பொருள்களிருக்கின்றன? என் மனதிலே
இவையெல்லாம் எவ்வாறு வந்து பிரதிபலிக்கின்றன?
நான் யார்? எங்கிருந்து வந்தேன்? நான் யார்?
நான் யார்? என்று தன்னையே திரும்பத் திரும்பக்
கேட்டுக் கொள்.

நீ இதுவரையும் சந்தேகமுற்றிராத ஓர் அந்தர்யாமிப் பொருள் உன்னைச் சுற்றிலும் உன்னுள்ளேயும் பேரொளியாகத் ததும்பிக் கிடக்கின்ற தென்பதை நீ யுணர்ந்து கொள்வாய். இதுதான் பிரம தரிசனம்.

ராம்மோஹனராயர் இங்ஙனமே பிரமதரிசனம் பெற்றவர்.

இத்தகைய மகான்கள் இவ்வுலகில் அடிக்கடி அவதரிப்பதில்லை.

ராம்மோஹன சூரியன் பெங்காளத்திலே உதித்த போது இத் தேசம் பேரிருளில் முழுகிக் கிடந்தது.

கண்ணால் பார்க்கவும், மனத்தால் நினைக்கவும் அருவருப்புத் தரக்கூடியனவாகிய விக்கிரகங்கள் வணங்கப்பட்டன. ஐயோ! நாம் முதன் முறை காசியிலே ஓர் பெங்காளிக் கூட்டத்தார் தொழுகின்ற பொம்மையைப் பார்த்தோம். கரேலென்ற உருவமும், இரத்த நிறங்கொண்ட விழிகளும், பேய் கண்டாலு மஞ்சக் கூடிய பற்களும், சரியாக ஒன்றரை முழம் கீழே தள்ளியிருக்கும் நாக்கும் பார்த்தவுடன் எம்மை யறியாமல் எமதுடலம் பதறத் தொடங்கிற்று. இந்தக் கருங் காளிப் பொம்மையின் காலடியில் ஓர் ஆணுருவங் கிடந்தது. அதன்மீது இக் கரும் பேய் உண்மையாகவே நடனஞ் செய்வதுபோல் எமக்குத் தோன்றியது.

இக் காளிப் பொம்மையின் முன்பு நூற்றுக் கணக்கான எருமைகள் வரிசை வரிசையாக வெட்டுண்டன. வட நாட்டெருமைகள் இந்நாட்டெருமைகளிலும் மிகப் பெரிய வடிவமுள்ளன. எங்கே பார்த்தாலும் இரத்த மயமாயிருந்தது. நாம் கண்டு கண்ணை மூடிக்கொண்டு திரும்பி விட்டோம். ஐயோ! ராம்மோஹனராயரும் கேசவ சந்திரரும் வாழ்ந்த நாட்டார் இன்னும் இந்தப் பாதகச் செய்கைகளை நிறுத்தவில்லையே யென்று எமது மனம் பொங்கத் தொடங்கி விட்டது.

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
ராம்மோஹனராயர் பிறந்த நாட்களில் இந்தப்
பொம்மை வணக்கத்தினும் அதிபாதகச் செயல்கள் பல
நடைபெற்றன.

“ஸதி” தகனம் என்ற கொடுஞ்செயலைப் பற்றி
இப்போது எல்லோரும் கேட்டுக் கேட்டு வெகு ஸஹஜ
மாய் விட்டபடியால், அதன் கொடுமை நமக்கு
முற்றிலும் தோன்றாமல் மறைந்து நிற்கிறது.

ஒருவன் அந்தப் பாதக நாட்களில் அந்த மூட
தேசத்திலே பிறந்திருப்பானால் அவனது தந்தை
இறந்த துக்கத்தில் அவன் முழுகித் தவித்துக் கொண்
டிருக்கும்போது, மிலேச்சர்கள் வந்து அவன் கண்
முன்கை அவனது தாயையும் நெருப்பில் போட்டு
மேலே எண்ணெயை விட்டுக் குத்திக் குத்திக் கொளுத்தி
அவளுடைய அழகைக் குரல்கள் செவிப்படாவண்ணம்
மந்திரங்களாலும், தாளங்களாலும், சேகண்டிகளாலும்
பேய்ச் சத்த முண்டாக்குவார்கள்.

அவன் மனம் எப்படித் துடித்திராது? என்ன
பாதகம் பார்த்தீர்களா?

இவை போன்ற கொடுமைகள் எத்தனையோ
நடந்தன? இன்னும் நடைபெறவில்லையா? நாமெல்
லாம் பார்த்துக்கொண்டு பொறுத்திருக்கவில்லையா?

ஆனால், ராம்மோஹனராயர் நம்மைப் போன்றவ
ரல்லர். இடையிடையே இவ்வுலகினைக் கைதூக்கி
விடும் பொருட்டுத் திருவவதாரம் புரியும் மகா குரு
கணத்துள்ளே ராம்மோஹனர் ஒருவர். அவர் அநீதி
யைக் கண்டு பொறுக்கமாட்டார்.

அஞ்ஞானப் பாம்பின் தலையை மிதித்து அதைக்
கொன்று விடும் வரை மனத் திருப்தி கொள்ளமாட்டார்.

தனது உணவையும், தனது லாபத்தையும் கருதி
அநீதிகளை வெளியிட்டுச் சொல்லாமல் மறைத்து

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
வைக்கமாட்டார். பகல் வேஷம் போட்டு மோசம்
செய்யமாட்டார்.

மனத்தினுள்ளே விக்கிரக வணக்கத்தை வெறுத்து
வெளிக்கு நால்வர் காணக்கைதூக்கிக் கும்பிடமாட்டார்.

உலகத்தாரின் நகைப்பு, உலகத்தாரின் நிந்தை,
அவர்களின் அவமதிப்பு, அவர்களின் கோபம், அவர்
கள் செய்யும் மனத்துன்பம், பொருட்சேதம், சரீரத்
துன்பம் ஆகிய ஏவற்றையும் பொருட்படுத்தாமல் தமது
மனத்தில் கடவுளால் அமைக்கப்பட்ட உண்மை நெறி
யைத் தவறுது கைக்கொள்ள வேண்டுமென்ற வீர
விரதங் கொண்டாருள்ளே ராம்மோஹனர் ஒருவர்.

செல்வத்திலேயும் பதவியிலேயும் மதிப்பிலேயும்
வாழ்ந்த இவர் உலக இன்பங்களிலே களித்து
சத்தியத்தை மறந்திருக்கலாம்.

இனியதும் அரியதுமாகிய உணவருந்தி, கள்
ளுண்டு, பூந்தோட்டங்களிலே உலவி, காதலியோடு
களித்து, இன்னிசை கேட்டு உலகத்து மக்களால்
வணங்கப்பெற்று ராம்மோஹனர் நிறைவுற்ற இன்
பத்திற் காலந்தள்ளி யிருக்கலாம்.

ஆனால் அவர் இவற்றிற்கென்று பிறந்தவரில்லை.
தீமைப் பாதைகளினின்று ஜனங்களுக்கு நல்வழி
காட்டப் பிறந்தவரன்றோ?

ஸ்ரீ புத்தபெருமான், சங்கராசாரியர், கிறிஸ்து யேசு
முதலியவர்களைப் போல அத்தனை உயர்ந்த நிலைமையில்
ராம்மோஹனர் இருக்கவில்லை. ஜாதி சமயக்கட்டுக்களை
யெல்லாம் அவர் அறுத்து வெளியேறியபோதிலும்
மரண காலத்தில் அவர் மார்பின்மீது பிராமணர்கள்
போடுகிற முப்புரி நூல் தவழ்ந்து கொண்டிருந்ததாம்.
ஐயோ, பாவம்! இத் தேச ரக்ஷையின் பொருட்டு முழு
வீரனொருவனை யனுப்ப ஈசனுக்குக் கருணை பிறக்கவில்லை.

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
கார்லை லாகிரியர் ராம்மோஹனரைப் பற்றிப் பேசியிருப்பாராயின் பாதி வீரனென்று கூறியிருப்பார்.

எனினும் ராம்மோஹனருடைய சுதேசத்தார் அவர் தகுதிக்குத் தக்கவாறுகூட அவரை நன்கு மதிக்கத் தவறி விட்டார்கள்.

ஊருக்கூர் ராம்மோஹனருடைய சிலை ஸ்தாபித்திருக்க வேண்டும்.

எண்ணிறந்த ஸ்திரீஹத்தி புரிந்து, இத் தேசத்துக் கெல்லாம் அழிக்க முடியாத பெரும் பழி கொடுத்த ஸதி தஹனமென்னும் அரக்கனை மிதித்துக் கொல்லும்படியாக முதலிலே தூக்கப்பட்ட ராம்மோஹனரின் திருவடியை நாம் மறந்துவிட்டால் நமக்கு உய்யுண்டாமா?

இத் தேசத்திலிருக்கும் ஒவ்வொரு பாஷையிலேயும் அவரது திருச்சரித்திரம் எழுதப்பட்டு, அதனை ஒவ்வொரு வீட்டிலும் வைத்திருக்க வேண்டாமா?

சில முக்கியக் குறிப்புகள்

- ★ தாதாபாய் நவுரோஜியின் எண்பதாம் ஆண்டின் போது கட்டுரை எழுதியதைப் போன்றே, அம் மகான் தமது 92-ம் வயதில் ஜீவதசை மாறி ஆத்ம தசை யடைந்தபோதும் ‘‘ சுதேசமித்திர ’’னில் 4-7-1917-ல் கட்டுரையொன்று எழுதினார், மகாகவி.
- ★ கோபாலகிருஷ்ண கோகலே 1905 டிஸம்பரில் காசியில் கூடிய 21-வது இந்தியன் நாஷனல் காங்கிரஸ் மகாசபையில் அக்கிராசனம் வகித்த போது செய்த பிரசங்கத்தின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பை நூல் வடிவில் 1906 - ஆம் ஆண்டு ‘மித்திரன்’ அலுவலகம் - வெளியிட்டது. அதில் கோபாலகிருஷ்ண கோகலேயின் வரலாறு இந் நூலில் உள்ளபடியே தரப்பெற்றுள்ளது, பெயர் போடாமல். இதனால், கோகலேயின் சொற்பொழிவையும் நம் மகாகவியே மொழிபெயர்ப்புச் செய்திருப்பாரோ என்று கருத இடமேற்படுகிறது.
- ★ பெங்காள மாதுவான ஸரளதேவியின் பெருமையை விளக்கும் கட்டுரை கிடைக்காவிடினும், அப் பெண் மணியின் நற்செயலை விளக்கும் செய்தியொன்று ‘சக்ரவர்த்தினி’ இதழிலேயே காணக்கிடக்கின்றது. அக் குறிப்பு வருமாறு: ‘பாரக்பூரில் வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்த ஓர் ஐரோப்பியன் ஓர் இந்தியக் கூலியைச் சுட்டுக் கொன்றுவிட்டான். அந்தக் கூலியாளின் மனைவியைச் சம்ரக்ஷணை செய்யும் பொருட்டாக அப்போது ஸ்ரீமதி ஸரளதேவி ஓர் நிதி சேகரித்திருந்தாள். ஆனால், உடனே அந்தக் கூலிக்காரன் மனைவி பாரக்பூரிலே யிருந்து

எந்த இடத்திற்கோ போய்விட்டாள். அவள் இருப் பிடத்தை அறியவேண்டுமென்று பாபு சுரேந்திரநாத் பானர்ஜியும் பிறரும் எவ்வளவோ முயற்சி பண்ணி யும் பயன்படாமல் போய்விட்டது. இப்போது அந்தப் பணத்தைக் கல்கத்தா சுதேசிய நிதிக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று ஸரளதேவி உத் தேசம் செய்கிறாள். ஆனால் மேற்படி பணம் உதவிய ஜனங்கள் அதனைச் செலவு செய்வதற்கு வேறு தக்கதோர் உபாயம் சொல்லக் கூடுமென்றெண்ணி, அதன் பொருட்டாக மே மாதம் 15-ம் தேதி வரை காத்திருக்கப் போகின்றாள்.’ [‘சக்ரவர்த்தினி’ 1906 ஏப்ரல் இதழ்.]

★ ‘விவேகாநந்தரின் தேச பக்தி’ என்ற தலைப்பில் ‘இந்தியா’ பத்திரிகையில் வெளிவந்த கட்டுரை ஒன்றைக் கலைமகள் 1944 ஜூன் மாத இதழில் பிரசுரம் செய்துள்ளது.

★ ஸ்பெயின் ராஜாவின்மீது வெடிகுண்டு எறிந்த மாத்யூமாரல் என்பவனைப் பற்றிய சிறு விவரக் குறிப்பு: ‘ஸ்பெயின் தேசத்து ராஜாவின்மீது வெடிகுண்டெறிந்த மாத்யூமாரல் 25 வயது கொண்ட வாலிபன். பார்ஸிலோனாவுக்கு அருகே யுள்ள ஸ்பாடெல் (Sabadell) என்ற ஊரிலே ஒரு நிதிப் பெருக்குள்ள வர்த்தகனது மகனாகப் பிறந்தான். ஜெர்மனி தேசத்திலே போய் உயர்தரக் கல்வி பெற்றான். இப்படி யிருக்கையிலேயே “ஸர்வாதிகார விரோத”க் கோட்பாடு இவனது மனதிலே பதிந்துவிட்டது. பகிரங்கமாகவே தான் அனார்கிஸ்ட் (சர்வாதிகார விரோதி) என்று சொல்லித் திரிந்துகொண்டிருந்தான். மாட்ரிட் நகரத்திலிருந்து 11 மைல் தூரமுள்ள டாரேஜாம் என்ற கிராமத்திலேதான் போலீஸார் அவனைப் பிடித்தார்கள். அவன் முகத்தையும், அவனது உடைகளையும் பார்த்தபோது அவன் இரவு முழுதும்

பல இடங்களில் சுற்றி ஓடிக் கொண்டிருந்தவ
னென்று தோன்றியது. பார்ஸிலோனாவுக்கு
டிரெயின்கள் புறப்படும் நேரம் எதுவென்று இவன்
ஒரு கிராமாந்திர சத்திரத்தில் போய் விசாரணை
செய்ததிலிருந்தும், அவனது கந்தையான உடை
களிலிருந்தும் சத்திரத் தலைவனுக்கு இவன்மீது
சந்தேகம் ஏற்பட்டது. அதன்பேரில் சத்திரத்
தலைவன் இவனை ஒரு போலீஸ்காரன் வசம் ஒப்பு
வித்தான். இவனும் சிறிதேனும் முணு முணுக்காமல்
போலீஸ்காரனுடன் புறப்பட்டு விட்டான். போகும்
வழியிலே மாரல் திடீரென்று கைத் துப்பாக்கியை
எடுத்துப் போலீஸ்காரனைச் சுட்டுக் கொன்றுவிட்டு
ஓடத் தொடங்கினான். துப்பாக்கிச் சத்தம் கேட்டு
அருகேயிருந்த ஜனங்கள் வந்து மாரலைத் தொடர்ந்து
ஓடினார்கள். எப்படியேனும் அகப்படாமல் தீரா
தென்று தெரிந்தவுடனே மாரல் தன்னைத்தானே
நெஞ்சில் சுட்டுக்கொண்டு செத்து விழுந்து
விட்டான். இத்தனை வாலிபத்தில் இவனுக்கு
எத்தனை விரோத சிந்தை யேற்பட்டு என்ன பரிதாப
கரமான கதியை அடைந்துவிட்டான் !

['சக்ரவர்த்தினி' 1906 மே இதழ்]

- ★ மகாகவி பாரதியார் 'ஷெல்லிதாஸ்' என்ற புனை
பெயரில் எழுதிய 'துளஸீபாயி' என்ற சிறு
கதையை, முதல் அத்தியாயம் கிடைக்கப்பெருத
காரணத்தால் கிடைத்ததை மட்டும் பிரசுரம்
செய்துள்ளோம்.

—பதிப்பாசிரியர்கள்

துளவீபாயி

அத்தியாயம் இரண்டு

முதலத்தியாயத்திலே விஸ்தரிக்கப்பட்ட விஷயங்கள் நடந்து ஒரு வருஷத்திற்கு மேலாய் விட்டது. அதே ரோஹிணி நதிக்கரையிலே காட்டின் வழியாக ஓர் மகமதிய இளைஞன் குதிரையேறி வருகின்றான். சூரிய பகவானே தனக்குள்ள ஏழு குதிரைகளில் முதற் சிறப் புடையதாகிய குதிரை சகிதமாக, வானத்தினின்றும் இறங்கி, சீதளத்தின் பொருட்டு இந்த வனத்தின் வழியாக வருகிறானே என்று கண்டோர் சந்தேகமுறும் படியாக, பேரொளி வீசும் வதனத்தோடு வரும் இக் குமரன் நமது அப்பஸ்கானே யாவன். வரும்போதே பின்வருமாறு ஆலோசனை செய்கிறான் :-

“அடடா! சென்ற வருஷம் இந்த இடத்திற்கு அனேகமாய் சமீபத்திலேதான் அந்த ரஜபுத்திரப் பசுங் கிளியைப் பார்த்தேன். (கையிலே தரித்திருந்த மோதிரத்தை முத்தமிட்டுக் கொள்கிறான்) இந்த அழகிய மோதிரத்தைத் தனது ஞாபகக் குறியாக எனக்குக் கொடுத்தாள் பேதை! அவளது ஞாபகம் எனக்கு எந் நாளும் இருப்பதற்கு ஓர் அடையாளமும் வேண்டுமா? எனது நெஞ்சத்திலே துளஸீரத்தினம் பதிக்கப்பட்டிருக் கிறதென்றும், நான் இறந்தாலொழிய அவளை மறப்பது

Digitized by Arya Samai Foundation Chennai and eGangotri
அவ்வுத்தியமென்றும் அவளுக்குத் தோன்றவில்லை !
கண்டநாள் முதலாக இந்த நிமிஷம் வரை அவள்
நினைப்பு வராத ஒரு நாளுண்டா? சோலைகளையும்
நீரோடைகளையும் பார்க்கும் போதெல்லாம் அவள்
ஞாபகம் வரவில்லையா? (பாடுகிறாள்)

“ மந்த மாருதம் வீசும் போதினும்
வானில் மாமதி தேசும் போதினும்
கந்த மாமலர் கண்ணுறும் போதினும்
கானநல்லமு துண்ணுறும் போதினும்
சந்தமார் கவி கற்றிடு போதினும்
தாவில் வான்புகழ் பெற்றிடு போதினும்
எந்த வாரினு மின்புறு போதெல்லாம்
என்ற னெஞ்சகம் ஏந்திழை பாலதே.”

போர்க்களத்தில்கூட அவளைப் பன்முறை நினைத்
திருக்கின்றேன். இனி, இ தெ ல் லா ம் என்ன
வினாலோசனை? அவள் இப்போது, ரஜபுத்திரன் மனைவி
யாகப் பெருமையும் இன்பமுங் கொண்டிருப்பாள். ஏதோ
அன்னிய மகமதியன் ஒரு முறை செய்த உதவிக்காக
அவளை எப்போதும் நினைத்திருப்பாளா? அதையும் தவிர
அன்னியனுடைய பத்தினியாகிய அம் மாதை என்
மனதாலே நினைப்பதுகூட தோஷம். அல்லாவே! என்
மனதிலிருந்து இந்தப் பாவ எண்ணத்தை நீக்கி அருள்
புரிய வேண்டும். * *

துளஸீபாயி, துளஸீபாயி, ஆஹா! என்ன இனிமை
யான பெயர்! ”

— என இவ்வாறு மகமதியன் தனக்குள்ளேயே
பேசிக்கொண்டு வந்த காலத்தில் சிறிது தூரத்திற்கு
முன்பாய் “ ஐயோ! ஐயோ! ” என்ற கூக்குரல்
கேட்கப்பட்டது. அந்தப் பக்கமாகப் பார்த்தான்.

ரோஹிணி நதிக்கரை மயானம் — ரஜபுத்திரக்
கூட்டம்—சில பிராமணர்கள்—ஒரு பெண் கதறுதல்—

அருகே நெருப்பு வளர்த்தல் — ஒரு பாடை — இவையனைத்தும் காணப்பட்டன. உடனே விஷயமின்ன தென்பது மகமதியக் குமாரனுக்குத் தெரிந்துவிட்டது.

‘ஓஹோ! யாரோ ஒரு ரஜபுத்திரன் இறந்து போயிருக்கிறான். அவனுடைய மனைவியாகிய பெண்ணையும் கூடவைத்து எரித்துவிடப் போகிறார்கள்’ என்று தெரிந்துகொண்டான். பெண்ணுக்குச் சம்மதி யில்லாமல் அவளைக் கணவனுடைய பிணத்துடன் வைத்தெரிப்பது சட்ட விரோதமென்று அக்பர் சக்ரவர்த்தி விதி ஏற்படுத்தியிருந்தார். ஆகவே, “இந்த இடத்திற்குச் சென்று மேற்படி ‘சதி தகனம்’ நடப்பதைத் தடுத்து விடுவோமானால் நமக்கு அக்பர் சக்ரவர்த்தியின் மதிப்பும் சன்மானமும் கிடைக்கு”மென்று அப்பஸ்கானுக்கு எண்ணமுண்டாயிற்று. “ஆனால் எதிரே ரஜபுத்திரர்கள் 4, 5 பேர் வாள் சகிதமாக இருக்கிறார்கள். பிராமணர்களைப் பற்றி பயம் கிடையாது. அவர்கள் நம்மைக் கண்டவுடனே ஓடிவிடுவார்கள். இந்த ரஜபுத்திரர்கள் வசமிருந்து அப் பெண்ணை மீட்பதுதான் கஷ்டம். எல்லாவற்றிற்கும் அல்லா இருக்கிறார். துணைபுரிவார்”

— என்று சொல்லிக்கொண்டே கூட்டத்தை நெருங்கி வந்தான். சமீபத்தில் வரும்போதே இவனுக்கு மனப் பதைப்புண்டாயிற்று. அச்சத்தினாலன்று. அப்பஸ்கான் பயமின்னதென்றறியவே மாட்டான். ஆனால், “இந்த முகம் எனக்குத் தெரியுமே, இது எனது எனது எனது துளஸியல்லவா? அரே அல்லா மேரீ குலாப்கோ ஜலாவேங்கே! ப-த்! எனது காதல் ரோஜாவையா இப்பாதகர் சாம்பலாக்கப் போகிறார்கள்? இதோ! அவர்களத்தனை பேரையும் ஹதம் செய்து விடுகிறேன்” என்று வெகு கோபத்துடன் கிளம்பினான். பிறகு திடீரென்று ஓர் யோசனை உண்டாயிற்று. அதன்பேரில் மிகவும் அமைதியாக மெல்லக் குதிரையை நடத்திக்கொண்டு வந்தான். அந்த யோசனை இன்னதென்பது பின்பு அவனுடைய செய்கைகளால் விளங்கும்.

மகமதிய வாலிபன் பையப் பைய நெருங்கி அந்த ஹிந்துக் கூட்டத்தினிடையே வந்து சேர்ந்தான். இவன் வழியே போய்விடுவானென்று கருதி யிருந்த ரஜபுத்திரர்கள் இவன் தம்மருகே வந்து நின்றுகொண்டதைப் பார்த்தவுடனே பெருங் கோபங் கொண்டார்கள். அவர்களின் வீர ரத்தம் பொங்கத் தொடங்கிற்று; விழிகள் சிவந்தன. புரோகிதப் பிராமணர்களோ மனதிற்ருள்ளே நடுங்கத் தொடங்கினர். இங்ஙனமாக, ரஜபுத்திரர்களிலே வயதேறிய ஒருவன் அப்பஸ்காளை நோக்கி, “ஏனையா, இங்கு வந்து நிற்கிறீர்? மதக் கிரியைகள் நடக்கும் இடத்தில் தாம் வந்திருப்பது சரியில்லை. தாம் போகலாம்” என்றான். அப்பஸ்கான் மறுமொழி கூறுவதன் முன்பாக மற்றொரு ரஜபுத்திரன் “நீ யாரடா மகமதியன்? இந்தக் கணமே போய்விடு. இல்லாவிடில் உன் தலை இரண்டு துண்டாய் விடும்” என்றான். இதற்குள்ளே அங்கு வந்திருந்த 4, 5 ரஜபுத்திரர்களும் வான் சகிதமாக அப்பஸ்காளை வந்து சூழ்ந்துகொண்டார்கள். ஒரு ரஜபுத்திரன் வாளைத் தூக்கிவிட்டான். உடனே அப்பஸ்கான் வானையோங்கும் ரஜபுத்திர இளைஞனை நோக்கி, “சகோதரா, நான் அக்பர் சக்ரவர்த்தியின் படைத் தலைவன் என்பதை யறிவாயாக!” என்றான். ரஜபுத்திரர்களுக்குள்ளே முதியவனா யிருந்தவன் மேற்படி சொல்லைக் கேட்டவுடனே அவன் முகத்திலே சிறிது அச்சக்குறி புலப்பட்டது. ஆனால், அதனை உடனே மாற்றிக்கொண்டுவிட்டான். எனினும், மற்ற வாலிப ரஜபுத்திரர்களுக்குக் கோபம் மேலிட்டதே யொழிய வேறொன்றுமில்லை. எனினும் வாளோங்கிய வீரன் தனது கையை இறக்கி விட்டான். இனி அப்பஸ்கான் சொல்கிறான்: “எனது கையிலும் ஓர் வாளிருக்கிறது. இதுவும் கொஞ்சம் சண்டை பார்த்திருக்கிறது. நான் குதிரை மேலிருக்கிறேன். நீங்கள் கீழே நிற்கிறீர்கள். கையைத் தூக்கவேண்டாம்! பத்திரம்! நான் சொல்வதை மட்டிலும் அமைதியுடன் கேளுங்கள்” என்று கூறினான்.

அப்பஸ்கான் “ பெண்ணுடைய சம்மதியில்லாமல் சதி தகனம் செய்யக் கூடாதென்பது அக்பர் சக்ரவர்த்தியின் ஆக்கினை. அந்த இளங் கன்னியை நீங்கள் எரிக்கப் போகிறீர்கள்! அவள் அழுது கூக்குரலிடுவதைப் பார்த்தால் அவளுக்குச் சம்மதமில்லையென்று தெரிகிறது. ஆதலால் நீங்கள் இந்தக் குரூர்ச் செய்கையை நிறுத்தி விடுங்கள். இல்லாவிடில் ராஜ கோபத்திற் குள்ளா வீரர்கள் ” என்றான்.

வயது முதிர்ந்த ரஜபுத்திரன் ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்தான். அதற்குள்ளே நமது கோபக்கார ரஜபுத்திர இளைஞன், “சிச்சீ! மிலேச்ச நாயே! ராஜ கோபத்துக்குப் பாத்திரப்படுவோ மென்கிருன்! யாரடா ராஜா? பாரத பூமிக்கு மிலேச்சனாடா அரசன்?” என்று வாளால் ஒரு வீச்சு வீசினான். அந்த வெட்டு தன்மீது விழாதபடி அதிசதுரனாகிய அப்பஸ்கான் திடீரென்று தனது குதிரையைப் பின்னுக்கு இழுத்துக் கொண்டு தனது பெரிய வானையோங்கி ஒரு வெட்டு வெட்டினான். ரஜபுத்திரத் தலையொன்று துண்டாய் விழுந்து விட்டது. உடனே சண்டை வெகு பலமாய் விட்டது.

கீழே நின்ற ரஜபுத்திரர்களும் குதிரைமேலிருந்த மகமதியனும் இங்ஙனம் ஒருவரை யொருவர் கத்திகளால் வெட்டி ரத்தம் பெருகிக் கொண்டிருக்க, நெருப்பிற் கிரையாகும்படி வைக்கப்பட்டிருந்த பெண்மணியின் நிலைமை யாதாயிற்றென்பதைக் கவனிப்போம். பிராமணர்கள் மந்திர கோஷத்தை நிறுத்திவிட்டார்கள். இவர்கள் அங்கிருந்து எழுந்து ஓடவேண்டுமென்ற ஆசை இருந்த போதிலும் அதற்குக்கூட மனோ தைரியமில்லாமல் ஸ்தம்பிதமாக நின்று போயினர்.

அப்பஸ்கான் வருவதன் முன்பாக ‘கோ! கோ!’ வென்று அலறிக்கொண்டிருந்த துளசி, அவன் வந்ததைப் பார்த்தவுடனே தனது அழகையை நிறுத்திக்

அவளுக்கு இனம் தெரிந்துவிட்டது. எப்படியேனும் தனது பிராணனை அந்த ராஷ்டிரர்கள் வசத்திலிருந்து காப்பதற்குரிய ஜீவராஷிகள் வந்துவிட்டானென்று அவளுக்குப் புலப்பட்டுவிட்டது. எனவே, மகமதியனும் ரஜபுத்திரர்களும் வாய்த் தருக்கம் செய்துகொண்டிருந்த பொழுதெல்லாம் இவள் கூச்சலில்லாமல் பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள். அவர்கள் வாயுத்தம் தொடங்கிய உடனே மறுபடியும் அலறத் தொடங்கிவிட்டாள். இப் பொழுது முன்போல தன்னுயிரின் பொருட்டுக் கதறுகின்றவளல்லள். தன்னை முன்னாள் திருடர்கள் வசத்திலிருந்து காத்தவனும், இப்போது கொலையாளிகள் வசமிருந்து காக்க வந்திருப்பவனும் ஆகிய மகமதிய விஜயனுடைய இன்னுயிரின் பொருட்டு அலறுகிறாள். “ஈசா! ஈசா! அவனை வெட்டுகிறார்களே! ஐயோ, எனது ராஜா! பாதகியாகிய என்பொருட்டு நீயும் உயிர் விடவா வந்திருக்கிறாய்? என்னைக் கொல்லப் போகிற பாவிகள் உன்னையும் கொல்லுகிறார்களே! ஐயோ! ஐயோ!” என்று கூக்குரலிட்டாள். முகத்திலேயும் மார்பிலேயும் கைகளால் புடைத்துக்கொண்டாள். தரையிலே விழுந்து புரண்டாள். தனது பரிமள முயர்ந்த, நீண்ட கருங் கூந்தலைப் பிய்த்துக் கொண்டாள். ஐயோ, அந்தப் பசுந் துளசிமான் அன்றுபட்ட துன்பங்களை நினைக்கும்போது எமக்கு மனங் கன்றுகிறது. இப்படி யிருக்கும்போது ஓர் ரஜபுத்திரன் பின்புறமாக வந்து பாய்ந்து அப்பஸ் கானுடைய பிடரியின்மீது ஓர் பலமான வெட்டு வெட்டியதையும், அதிலிருந்து இரத்தம் சரேலென்று வெளியேறியதையும் பார்த்தாள். உடனே “ஐயோ” என்று வான் கலங்குமாறு கதறி விட்டு மூர்ச்சை போட்டு விழுந்து விட்டாள். இதற்குமுன் புரோகிதப் பிராமணர்களுக்கு எப்படியோ தைரியமுண்டாகி ஓடத் தலைப்பட்டு விட்டார்கள். தனியாக மூர்ச்சித்து விழுந்து கிடக்கும் ஸ்திரீ ரத்தினத்துக்கு உதவிபுரிய வேண்டுமே யென்பதுகூட அந்தப் புரோஹிதப் பேடிகளுக்குத் தோன்றவில்லை.

அத்தியாயம் மூன்று

இடுகாட்டிலே மூர்ச்சித்து விழுந்த துளஸ்தேவி அதற்கப்பால் நடந்த விஷயங்க ளெவற்றையு மறிய மாட்டாள். மறுநாள் இவளுக்குச் சித்த சுயாதீனம் சிறிதேற்பட்டு கண்விழித்துப் பார்க்கும்போது தான் ஒரு மாடத்திலே யிருப்பதாகக் கண்டாள். தன்னைச் சுற்றி மகமதியச் சேடிப் பெண்கள் விசிறியிட்டு வீசுதல் முதலிய உபசரணைகள் செய்துகொண்டிருக்கக் கண்டாள். இவள் கண் விழித்ததைப் பார்த்தவுடனே மகமதிய ஸ்திரீ யொருத்தி இவளுக்குப் பலமுண்டாகும்படியாக ஏதோ ஒரு மருந்தையோ அல்லது உணவையோ கொண்டு வந்து வாய்க்குள்ளே அருள முயன்றாள்.

துளஸ்தேவி அந்த உணவைத் தனக்கு வேண்டா மென்று கையால் விலக்கி விட்டாள். பிறகு திடீரென்று ஓர் உடலிலிருந்து மற்றோர் உடலத்தே சென்ற உயிர் திகைப்பது போலத் திகைப்பாளாகி, “அம்மா! நான் எங்கே யிருக்கிறேன்?” என்று கேட்டாள்.

“தேவி! தாம் சிறிதேனும் பயமடைய வேண்டாம். தமக்கு இங்கே எவரும் எவ்விதமான இடையூறும் செய்யப் போவதில்லை. எங்கள் எஜமான் உங்களை எங்கேயோ மரணத்திலிருந்து சம்ரக்ஷணை புரிந்து இங்கே கொணர்ந்து வைத்ததாக எம்மிடம் கூறினார். அவர் இன்னும் சிறிது நேரத்திற் கெல்லாம் இங்கே வருவார்” என்று ஒரு மகமதியப் பெண் கூறினாள். துளஸிக்கு எல்லாம் கனவைப் போலவே யிருந்தது. இன்ன இடத்திலிருக்கிறோ மென்பது அவளுக்கு நன்கு விளங்கவில்லை. எனினும் மிகுந்த சிரமத்துடன் “அம்மா, உங்கள் எஜமான் யாவர்?” என்று கேட்டாள்.

“எங்கள் எஜமான் பெயர் அப்பஸ்கான்” என்று சேடி யொருத்தி மறுமொழி கூறினாள்.

உடனே சென்ற காலத்தின் விஷயங்களனைத்தும் துளஸியின் கருத்துக்குத் தெளிவெனத் தெரிந்து விட்டது. இவள் மனத்திலே ஒருவிதமான பயம் ஜனிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. அப்பஸ்கானிடம் தனக்கிருந்த காதலைக்கூட மறந்துவிட்டாள். ‘மகமதிய னுடைய வீட்டில் நாம் சிறைப்பட்டிருக்கிறோமே. இதனால் என்ன நேருமோ?’ என்ற பயம் மாத்திரம் மிகுந்தது.

ரஜபுத்திர கன்னிகை யாதலால், மனத்திலிருந்த பயம் சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் நீங்கிப் போய்க் கோப முண்டாகி விட்டது. உடனே இவளுக்கிருந்த களைப் பெல்லாம் போய் பலங் கொண்டவளாகித் தன்னைச் சுற்றி யிருந்த மகமதியப் பெண்களை நோக்கி, ‘சகோதரிகளே, நான் ஹிந்து வாதலால் உங்கள் ஜாதியாரைத் தொடுவது எனது குலதர்மத்திற்கு விரோதமான விஷயம். தாங்கள் தயவுசெய்து எட்டி நிற்க வேண்டும்’ என்று சொல்லி மஞ்சத்திலிருந்து இறங்கிக் கீழே சென்று உட்கார்ந்து கொண்டாள். மகமதியப் பெண்கள் ஆச்சரியத்தையும் கோபத்தையும் அடைந்தவர்களாகி, ஏதோ மறுமொழி சொல்ல விரும்பிய போதிலும், தங்கள் எஜமான் கட்டளையை எண்ணி வாயை மூடிக்கொண்டிருந்து விட்டார்கள். எனினும் இவள் ஏதோ மிகப் பிரமாதமான நடிப்பு நடிக்கிறாளென்று குறிப்புத் தோன்றுமாறு தமக்குள்ளே கண் சமிக்கினை செய்து கொண்டார்கள். இதைக் கண்ட துளஸிக்கு மிகுந்த உக்கிரமுண்டான போதிலும், அதனை மனதிலே அடக்கிக் கொண்டு சும்மா இருந்து விட்டாள். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அப்பஸ்கான் வந்து சேர்ந்தான். சேடிகள் தாமே விலகிவிட்டனர்.

இன்னும் மூர்ச்சை மயக்கம் தெளிந்திருக்கமாட்டா ளென்று யெண்ணி வந்த அப்பஸ்கான் எதிரே மிகுந்த சோர்வும் சிறிது கோபமும் துலங்கிய முகத்தினளாகி உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் துளசிதேவியைப் பார்த்த

வுடனே ஒருவிதமான ஆச்சரியம் எய்தினான். தனது குலாசாரப்படி தூர இருந்து ஸலாம் செய்துவிட்டு அருகே போய் “அம்மே, இன்னம் யாதொரு சிரம பரிகாரம் செய்து கொள்ளவில்லைபோல் தோன்றுகிறதே!” என்றான். உடனே மிகுதியான கோபம் மேலிட்டவளாகி ஆக்கிரகம் ததும்புகின்ற குரலுடன், “ஏ, மகமதியா, நான் ரஜபுத்திர கன்னிகையென்று அறியக்கடவாயாக! அவமானம் அடைவதற்கு முன்பு உயிரைத் துறந்து கொள்வதில் எங்கள் ஜாதிப் பெண்கள் என்றும் பெயர் வாங்கியவர்கள். வழியிலே பார்க்கப்பட்ட கன்னிகையை மரணத்திலிருந்து சம்ரட்சிப்பவன்போல் பாவனை செய்துவிட்டு முறைப்படி யெனது தந்தை தாயாரிடம் கொண்டு சேராமல், மகமதிய அந்தப்புரத் துக்குக் கொண்டுவந்து விட்ட. உனது கண்முன்பாக இதோ இன்னம் சிறிதுநேரத்துக்கெல்லாம் உயிரை விடுகிறேன், பார்.” என்று சொல்லி, மாடத்தின் மீதிருந்து கீழே குதித்து இறந்துவிட வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் எழுந்து சென்றாள். உடனே மிகுந்த சோகத்தையும் மனப் பதற்றத்தையும் அடைந்தவனாகிய மகமதிய குமாரன், “அல்லாவின்மேலானையிட்டுச் சொல்கிறேன். உனது கருத்துக்கு விரோதமாக உன்னை எந்தவிதமான தீங்குக்கேனும் உட்படுத்தவேண்டுமென்ற ஞாபகம் எனக்குக் கனவிலேகூடக் கிடையாது. காமப் பிசாசுபற்றிய அநேக மகமதிய மூட வாலிபர்களைப் போல நீ என்னையும் நினைத்து விட வேண்டாம். உன் தந்தையின் வீட்டுக்கு உன்னைக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்று சொல்கிறாயே. உனது தந்தை யின்னார் என்பதைப் பற்றியாவது, இன்ன ஊரைச் சேர்ந்தவர் என்பதைப் பற்றியாவது எனக்கு யாதொன்றும் தெரியாது என்பதைச் சிறிதேனும் ஆலோசிக்கவில்லை அல்லவா? உன்னைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளலாமென்றால் நீ மூர்ச்சை நிலையிலல்லவா யிருந்தாய். மேலும் அந்த ஸ்திதியில் உன்னை அருகிலுள்ள ஏதாவது ரஜபுத்திரக் கிராமங்களுக்குக் கொண்டு சென்றால் உன்னை

யும் கொலைபுரிந்து உன்னையும் எரித்திருப்பார்கள் அல்லவா? என் மனத்திலிருந்த காதலை யெல்லாம் அடக்கிக்கொண்டு, மெய்மறந்திருக்கும் பெண்ணைக் கையாலே தொடுவதுகூட நியாயமில்லை யென்று எண்ணி, உன்னை என் ஆயுதங்களினால் எடுத்து, குதிரை மீது வைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கும் என்மீது நீ தப்பித் தாண்டி எண்ணங்கள் கொள்ளுதல் உனக்கு நியாயமாகுமா?" என்று விம்மிக் கூறினான். இதையெல்லாம் கேட்டவுடனே, "மகமதிய இளவரசா, என்னை கூடித்து அருளுவீராக!" எனக் கூறி, துளசி கண்ணீர் ததும்பி விட்டான். "எனக்கு எத்தனையோ முறை கைம்மாறளிக்கக்கூடாத பெரு நன்மைகள் செய்திருக்கும் தமது மீது பெண்புத்தியினால் தப்பிதம் எண்ணி விட்டேன். மேலும்-மேலும்..." என்று ஏதோ கூற வந்தவள் வாய் குழறிப்போய் கைகளால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு தேம்பத் தொடங்கி விட்டாள்.

அதைப் பார்த்து மனஞ் சகியாதவனாகிய மகமதிய வீரன், "அம்மே, உன் மனநிலை இப்போது நேரில்லை. நான் சிறிது நேரத்திற்கப்பால் வருகிறேன். அதற்கிடையே ஓர் ஹிந்து ஸ்திரீயின் மூலமாக உண்டு, சிரம பரிஹாரத்துக்குரிய சாமான்களனுப்புகிறேன். அவற்றை உபயோகித்துக்கொண்டு சிறிது நித்திரை புரிந்தெழுவாயாக! ஸலாம்!" என்று சொல்லி மாடத்தினின்றும் கீழே இறங்கி வந்துவிட்டான்.

அத்தியாயம் நான்கு

மறுநாட் காலை துளஸீபாயி அரண்மனை மாடத்திலே ஒரு நேர்த்தியான அறையில் ஒரு ஸோபாவின்மீது சாய்ந்துகொண்டிருந்தாள். இவள் முகத்திலே ஒரு புதிய தெளிவும் அற்புதமான செளந்தர்யமும் விளங்கி நின்றன. இவளது கண்கள் மலர்ச்சி பெற்றிருந்தன. ஏதோ ஆச்சரியமான மாறுபாடுகள் இவள் மனதிலே

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
 ஏற்பட்டிருக்கின்றன வென்பது முகத்தைப் பார்த்த
 வுடனேயே விளங்கிற்று. இம் மாறுபாடுகள் யாவை
 யென்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறோம்.
 முதலாவது, ரஜபுத்திரஸ்திரீயாகிய துளஸிக்கு மகமதிய
 குலத்தார் மீதிருந்த இயற்கை விரோதமானது நீங்கிப்
 போய்விட்டது. ஆரம்பத்திலே வைரக் கணையாழி
 மாற்றிய காலத்தில் மகமதிய சுந்தரன்மீது ஒருவிதமான
 காதல் நெஞ்சிலே வேரூன்றிய போதிலும் பின்னிட்டு
 நெடுநாள் அது மறைந்தே கிடந்ததல்லவா? அதிலும்
 இதற்கு முந்தின நாள் மாலையில் தான் கன்னி விரதத்தி
 லேயே நாள் கழிக்க வேண்டுமென்றும் இல்லாவிட்டால்
 எப்படியேனும் தற்கொலை செய்து உயிர் துறந்துகொள்ள
 வேண்டுமென்றும் நிச்சயித்துக் கொண்டாளல்லவா?
 இந்த நிச்சயமெல்லாம் சிதறுண்டு போய்விட்டது.
 விரித்து விரித்தெழுதி பிரயோஜனமென்ன? மகமதிய
 வீரன்மீது மறுபடியும் அடங்காத காதல் பெற்றவளாகி
 அவளை மணம் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம்
 ஏற்பட்டால் எத்தனை மாறுபாடுகள் தோன்றுமோ
 அத்தனை மாறுபாடுகளும் அவளிடத்தே தோன்றிவிட்டன.

இந்தச் சிறு கதையைப் படிப்போர்களுக்கு இது
 சிறிது ஆச்சரியமாகத் தோன்றக்கூடும். பரம்பரையாக
 மகமதிய துவேஷிகளான மஹாவீரர்களின் குலத்திலே
 ஜனித்த துளஸிதேவிக்கு அவளது ரத்தத்திலேயே
 மகமதிய வெறுப்பு கலந்திருந்தது. உறக்கத்திலேகூட
 மகமதிய நொருவனைக் கொலைபுரிவதாகக் கனவு காணக்
 கூடிய ஜாதியிலே பிறந்த இந்த வீர கன்னிகை
 மகமதியனை விவாகம் செய்து கொள்ளலாமென்று
 நிச்சயிப்பது அசம்பாவிதமென்று நினைக்கக்கூடும்.
 ஆனால், அப்படி நினைப்பவர்கள் காதலின் இயற்கையை
 அறியாதவர்கள். காதல் குலப் பகைமையை அறிய
 மாட்டாது. காதல் மத விரோதங்களை அறியமாட்டாது.
 காதல் ஜாதிபேதத்தை மறந்துவிடும். காம தெய்
 வத்தின் உபாஸகர்கள் “அத்வைதி”களே யல்லாமல்
 “துவைதி”களல்ல. தன்னை ஒருமுறை கொள்ளைக்

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri.
 காரர்களிடமிருந்தும், மற்றொரு முறை கொலைகாரர்க
 ளிடமிருந்தும் காப்பாற்றி அதற்கப்பாலும் கூட தன்னைப்
 பலவந்தமாக அபஹரித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற
 நோக்கம் சிறிதேனுமற்று விளங்குபவனாகிய மகமதிய
 குமாரனது வாலிபத்தையும், வீரத் தன்மையையும்,
 லாவணியத்தையும் பெருந்தன்மையையும் நினைக்க
 நினைக்க அவளது மனம் உருகிப் போய்விட்டது. ஜாதி
 யாசாரம், மத துவேஷம்-என்பவை யெல்லாம் அழிந்து
 போய்விட்டன. மேலும் டெல்லி நகரத்தில் அக்பர்
 சக்ரவர்த்திக்கும் அவரது முக்கியப் படைத்தலைவர்
 களுக்கும் அனேக ரஜபுத்திர முடிமன்னர்கள் தமது
 பெண்களை விவாகம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்களென்ற
 வதந்திகள் அவள் காதிலே விழுந்திருக்கின்றன.
 அதெல்லாம் இப்போது ஞாபகத்திற்கு வந்துவிட்டது.
 சமயத்திற்குத் தக்கபடி அனுகூலமான காரியங்களும்,
 அனுகூலமான விவகாரங்களும் நினைப்பிற்கு வருவது
 ஸஹஜந்தா னல்லவா?

*

*

*

பலவித ஆலோசனைகளுக்கிடையே முழுக்கி, இடை
 யிடையே பெருமூச்செறிந்துகொண்டும், புன்னகை
 புரிந்துகொண்டும் சாய்ந்திருந்தவளாகிய துளஸிதேவி
 சிறிது நேரத்திற்கப்பால் திடுக்கென்று எழுந்து நின்றாள்.
 எதிரே மகமதிய வீரன் வந்தான். மஹா சவுந்தரியம்
 திகழுமாறு பால்போலப் பரந்து விளங்கும் வதனமும்,
 அதிவிசாலத்துடன் வீரலக்ஷ்மியின் வாசஸ்தானமென்று
 தோன்றிய மார்பும், தேவஸ்திரீகளும் கண்டு அறிவு
 கலங்குமாறு ஒளிவீசிய கண்களும், பரந்த நெற்றியும்
 உடையோனாகிய அப்பஸ்கான் வருவதைக் கண்ட
 வுடனே துளஸியின் உடலில் ஒருவிதமான ரோமாங்
 கிதமும், அவள் முகத்திலே ஒருவிதமான நாணக்
 குறியும் தோன்றின.

அப்பஸ்கான் : ஸலாம் பாயீஜீ !

துளஸி : ராம் ராம் !

அப்பஸ்கான் : தமது ஊரும், தந்தை தாய்களின் பேரும் தெரிவிக்கும் பக்ஷத்தில் அவர்களுடன் தாம் சந்திப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகள் இப்பொழுதே செய்கின்றேன்.

துளஸி : எனது தாய்-தந்தையர்கள் நான் ஒரு மகமதியருடன் ஊருக்கு வந்தால், என்னை அங்கீகாரம் செய்து கொள்வார்களோ, என்னவோ தெரியாது. ஆதலால் அவர்களையே இங்கே தருவித்து விடலாமென்று நினைக்கிறேன். ஆனால், ஒருவேளை இதுவரை நான் இங்கே யிருப்பது தமக்குக் கஷ்டமா யிருக்கக்கூடும். அப்படியானால் —

அப்பஸ்கான் : பிரிய ஸுந்தரீ ! நான் இங்கு வரும் போது இதுமுதல் உன்னைச் சகோதரியாகவே பாவிக்க வேண்டுமென்று என் மனதைக் கல்லாக்கித் தயார் செய்துகொண்டு வந்தேன். ஆனால், இப்போது உன் முகஜ்யோதியின் முன்பு என் நெஞ்சம் பணி கரைவதுபோலே கரைகின்றது. உனது கண்கள் என் மனதில் பலவிதமான நம்பிக்கைகளை உண்டுபண்ணுகின்றன. ஏழையாகிய என்னை இன்னுமொரு முறை ரக்ஷிப்பது போல் பாவனை செய்துவிட்டு, மறுபடியும் வெறுப்புக் காட்டினால் அதை என்னால் சகிக்க முடியாது. திருவுளத்தை இப்போதே நன்கு தெரிவித்து விட வேண்டும்.”

அதன்மின்பு தம்மை யறியாமலே ஏதோ ஒருவித
மான சக்தியின் செய்கையால் இவ்வாலிபனும் கன்யா
ரத்னமும் ஒரே மஞ்சத்தின்மீது வீற்றிருக்குமாறு நேர்ந்து
விட்டது. துளஸியமுது தலைகுனிந்து புன்னகை பூத்து
சூன்றனர்.

GURUKUL KANGRI LIBRARY	
Signature	Date
Accession	15/11/18
Class of	
Cat. no.	
Tag no.	
Filing	
E.A.R.	

17/11/11

இந்த நூல்

தமிழ் உணர்வையும், தேசியப் பற்றையும், பெண்கள் உயர்வையுமே விளக்க எழுந்த 'சக்ர வர்த்தினி' பத்திராதிபர் ஸ்தானத்தில் அமர்ந்து மகாகவி பாரதியார் எழுதிய கருத்துச் செல்வங்களைக் கொண்டதே இந்த நூல்.

இந் நூலில் உள்ள கட்டுரைகள் அனைத்தும் இதுநாள்வரை நூல் வடிவம் பெருதவை யாகும். ஆம்; முதன் முறையாக நூல் உருப்பெறுகின்றது.

தேசத்தின் பெருமை மாதர்களின் அறிவையும், ஆவல்களையும் பொறுத்திருக்கிறபடியால், இந்த மூலமாகத் தேச நிலைமையினை உயர்த்த வேண்டும் என்ற அளவிலா ஆசையின் காரணமாக உழைத்த மகாகவியின் 1905-1906 ஆகிய கால கட்ட எழுத்துக்களைப் படம் பிடித்துக்காட்டுகிறது இந்த நூல்.

தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியத்திற்கு ஒரு புதிய சேர்க்கை.

பாரதி இலக்கியத்திற்கு ஒரு புதிய வரவு.

